



รายงานการวิจัย

การพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยใช้แบบฝึกทักษะ

DEVELOPMENT READING AND WRITING SECON YEAR THAI PRE-SERVICE

TEACHERS EDUCATION BUDDHIST KALASIN COLLEGE MAHAMAKUT

BUDDHIST UNIVERSITY BY EXERCISE BOOK

พรทิพย์ ชังธาดา

สุแทน โคตรภูเวียง

ทองคำ เกษจันทร์

อรรณ เทียบปัด

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก

สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ประจำปีงบประมาณ 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย



## รายงานการวิจัย

การพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยใช้แบบฝึกทักษะ

DEVELOPMENT READING AND WRITING SECON YEAR THAI PRE-SERVICE

TEACHERS EDUCATION BUDDHIST KALASIN COLLEGE MAHAMAKUT

BUDDHIST UNIVERSITY BY EXERCISE BOOK

พรทิพย์ ชังธาดา

สุแทน โคตรภูเวียง

ทองคำ เกษจันทร์

อรรธ เทียบปัด

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก

สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ประจำปีงบประมาณ 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

## บทคัดย่อ

การพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ด้วยแบบฝึกทักษะ มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) หาประสิทธิภาพการพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการพัฒนาการอ่านและการเขียน สาขาวิชาการสอนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ เป็นการวิจัยประชากร ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 14 คน เครื่องมือวิจัย ประกอบด้วยแบบฝึกทักษะจำนวน 8 ชุด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบเลือกตอบ จำนวน 60 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 10 ข้อ สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วยสถิติพื้นฐานและ t-test (Independent Group)

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกทักษะการพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.75/92.26 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน การพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนการพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

**คำสำคัญ:** 1. การอ่าน 2. การเขียน 3. แบบฝึกทักษะ

## ABSTRACT

The objectives of the study were (1) to determine the reading and writing efficiency of 2nd year students in Thai language teaching major by using skills exercises (2) to compare the academic achievement before and after studying and, (3) to study students' satisfaction with learning by development of reading and writing in Thai language teaching field of 2nd year students by using skills exercise. A sample was selection from 2nd year students in Thai language teaching tools included 8 sets of skills exercise, achievement test 60 items, multiple choices and 10 items of satisfaction questionnaires. The statistic used in data analyzing were frequencies (Frequency), Percent (Percentage), average (Mean), Standard deviation (S.D.) and t-test (Independent Group).

The results of the study were as follows:

1. The reading and writing of 2nd year students in Thai language teaching major by using skills exercises were effective at 83.75/92.26 higher than 80/80 criteria set

2. The academic achievement before and after studying by the development of reading and writing in Thai language teaching field of 2nd year students by using skills exercise differed statistically at 0.01 level

3. The students were satisfied with the learning of the development of reading and writing in Thai language teaching field of 2ed year students by using skills exercises

**Keywords:** 1. Reading 2. Writing 3. Skill Exercises

## สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญรูปภาพ	ช
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	3
1.3 สมมุติฐานการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
1.6 ประโยชน์ของการวิจัย	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 หลักการและความสำคัญของการอ่าน	6
2.2 หลักการและความสำคัญของการเขียน	13
2.3 แนวคิดและทฤษฎีการสร้างแบบฝึกทักษะ	16
2.4 การหาประสิทธิภาพ	25
2.5 แนวคิดและทฤษฎีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	29
2.6 แนวคิดและทฤษฎีความพึงพอใจ	32
2.7 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	37
2.7.1 งานวิจัยในประเทศ	37
2.7.2 งานวิจัยต่างประเทศ	40
2.8 สรุปกรอบแนวความคิด	43
3 วิธีดำเนินการวิจัย	44
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	44
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	44
3.3 วิธีการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	45
3.4 ขั้นตอนดำเนินการวิจัย	48

3.5 ระยะเวลาที่ทำการศึกษาค้นคว้า	48
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	49
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	49
<b>4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล</b>	<b>53</b>
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
4.2 ลำดับชั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54
<b>5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ</b>	<b>58</b>
5.1 สรุปผลการวิจัย	58
5.2 อภิปรายผล	58
5.3 ข้อเสนอแนะ	60
<b>บรรณานุกรม</b>	<b>62</b>
<b>ภาคผนวก</b>	<b>70</b>
ภาคผนวก ก แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	71
ภาคผนวก ข แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษา	86
ภาคผนวก ค แผนการจัดการเรียนรู้	88
ภาคผนวก ง คุณธรรมจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์	128
<b>ประวัติวิจัย</b>	<b>132</b>

## สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.1	ค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละของประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะด้านกระบวนการ	54
4.2	ค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละของคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนการพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะ	55
4.3	ประสิทธิภาพการพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาไทย ด้วยแบบฝึกทักษะ	55
4.4	เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน การพัฒนาการอ่านและการเขียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 โดยแบบฝึกทักษะ	56
4.5	ค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละของความพึงพอใจการพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ	56

## สารบัญรูปภาพ

รูปภาพที่

หน้า

2.1 สรุปรอบแนวความคิด

43



# บทที่ 1

## บทนำ

### 1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาสาขาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ยึดหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย (4 ปี) ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2562 มีมุ่งหมายตามประกาศกระทรวงศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรระดับปริญญาตรี กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 โดยได้กำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ไว้ดังนี้ (มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2552 : 14)

1. บัณฑิตมีหลักธรรมในการดำเนินชีวิต สามารถประยุกต์ใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาแก้ปัญหาและดำเนินชีวิต มีจรรยาบรรณในวิชาชีพและสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม

2. บัณฑิตมีความรู้ความเข้าใจหลักภาษาไทย รู้จักกฎเกณฑ์ทางสังคม เคารพกฎหมาย มีความรู้เท่าทันเทคโนโลยีและใช้ให้เกิดประโยชน์ ตระหนักถึงคุณค่าความเป็นไทย และศิลปวัฒนธรรมไทย

3. บัณฑิตมีทักษะในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ผลิตที่จะแสวงหาแนวทางการทำงานและดำรงชีวิตอย่างเป็นสุขและสร้างสรรค์

4. ความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รู้จักใช้เหตุและผล มีระเบียบวินัย มีจิตอาสา มีการวางแผนในการทำงานและดำเนินตามแผนที่วางไว้ มีความรับผิดชอบและตรงต่อเวลา

คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรการสอนภาษาไทยดังกล่าว สาขาการสอนภาษาไทยจึงได้กำหนดปรัชญา ความสำคัญและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเป็นการเฉพาะ ซึ่งมีกรอบทิศทางดังนี้ (มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2562 : 14)

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สามารถสอนภาษาไทย มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถจัดการศึกษาด้านภาษาไทยอย่างมีคุณภาพ โดยบูรณาการความรู้ทางด้านพระพุทธศาสนา และมีทักษะการถ่ายทอดความรู้ การค้นคว้าวิจัย เพื่อแก้ปัญหาการจัดการความรู้ภาษาไทย โดยใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีที่สอดคล้องกับผู้เรียน สภาพสังคม วัฒนธรรมและวิถีการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 พร้อมทั้งยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพครู และมีคุณธรรม จริยธรรมเพื่อสร้างสรรค์และพัฒนาสังคม

ปรัชญาความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตรการสอนภาษาไทยดังกล่าว มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยได้จัดการศึกษาอย่างเต็มที่ แต่ด้วยข้อจำกัดของงบประมาณและปัญหาอื่น ๆ ทำให้คุณภาพบัณฑิตยังไม่เป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ ซึ่งจากการวิจัยของอรรถพงษ์ ผิวเหลืองบัญชา เกียรติจรุงพันธุ์ และณัฐกิตติ์ สิริวัฒนาทากุล (2563 : บทคัดย่อ) พบสภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทยที่สำคัญ คือ สภาพปัญหาจากผู้สอนเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรและตัวชี้วัด ขาดความรักในวิชาชีพครู ขาดความเข้าใจในเนื้อหาวิชา

และวิธีการสอน การวัดและประเมินผลไม่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา นอกจากนี้ผู้สอนยังใช้สื่อและเทคโนโลยีไม่เหมาะสมและมีลักษณะล่าช้า (2) ปัญหาที่เกิดจากตัวผู้เรียน พบว่า มีปัญหาทั้งด้านร่างกาย ความรู้พื้นฐาน สติปัญญา สภาพจิตใจ และทัศนคติต่อการเรียน (3) ผู้บริหาร พบว่า ขาดวิสัยทัศน์ด้านภาษาไทย ไม่ตระหนักและเห็นความสำคัญของภาษาไทย (4) หลักสูตรยังไม่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน คำอธิบายรายวิชายังมีชัดเจนพอ ทำให้การนำไปใช้เกิดความสับสน (5) ผู้ปกครองและสิ่งแวดล้อม พบว่า ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลและช่วยบุตรหลานของตนอย่างเพียงพอ

ในส่วนของวิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ประสบปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคล้ายกัน กล่าวคือ อาจารย์และนักศึกษายังใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ได้ไม่เต็มที่ นอกจากนี้ผู้ปกครองส่วนใหญ่ยังมีฐานะยากจน และมหาวิทยาลัยมีงบประมาณสำหรับสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างจำกัด ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง จึงทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรต้องการ สภาพปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าว หากไม่เร่งแก้ไข จะทำให้คุณภาพของผู้เรียนไม่เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัย หลักสูตรและสังคมต้องการ

สำหรับสภาพปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชา ทักษะการอ่านและการเขียน พบปัญหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในส่วนของทักษะของผู้เรียนพบผู้เรียนมีปัญหา ทักษะการอ่านและการเขียนอยู่ในระดับปานกลาง (พรทิพย์ ชังธาดา, 2563 : 1-2) ทักษะการอ่านและการเขียนดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าจำเป็นต้องพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะเพิ่มสูงขึ้น โดยจะใช้แบบฝึกทักษะเป็นสื่อสำหรับจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพราะแบบฝึกทักษะเป็นสื่อจะช่วยให้ผู้เรียนมีการอ่านและการเขียนเพิ่มขึ้น ดังข้อสรุปของ รัชณี ศรีไพรวรรณ (2527 : 12) ว่า ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้มากขึ้น ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน ครูปรับปรุงเนื้อหาวิธีสอนและกิจกรรมในแต่ละบทเรียน ผู้เรียนติดตามความสามารถของตนเอง ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นและประเมินผลงานตนเองได้ และทำงานตามลำดับและมีความรับผิดชอบตามที่ได้รับมอบหมาย

ความสำคัญของการใช้แบบฝึกทักษะเป็นสื่อ สำหรับจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัย ช่อนกลีน กาหลง (2559 : บทคัดย่อ) ที่วิจัยเรื่อง การวิจัยและพัฒนาแบบฝึกทักษะการแก้ปัญหาด้วยกระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 80.72/80.33 สูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ ทักษะการแก้ปัญหาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนางเยาว์ ทองกำเนิด (2558 : บทคัดย่อ) ที่วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า การใช้แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.42/83.19 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสำคัญของการใช้แบบฝึกทักษะประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน และผลการวิจัยดังกล่าวเป็นเครื่องยืนยันว่า แบบฝึกทักษะจะเป็นนวัตกรรมสำคัญ ช่วยพัฒนาการอ่านและการเขียนวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัย มีทักษะเพิ่มขึ้น และจะช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นและจะทำให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติตามที่หลักสูตรต้องการ

## 1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการพัฒนาการอ่านและเขียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ

## 1.3 สมมุติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนที่ระดับ .05
3. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ การพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะ ระดับมากขึ้นไป

## 1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร  
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยศาสนศาสตร์ เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ภาควิชาการศึกษาศาสตร์ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 14 คน
2. ขอบเขตด้านเนื้อหา  
เนื้อหาการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาไทย วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
3. ขอบเขตด้านเวลา  
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

## 1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **นักศึกษา** หมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

2. **แบบฝึกทักษะการพัฒนาร่างกายและการเขียน** หมายถึง แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย การอ่านจับใจความ การอ่านเชิงวิเคราะห์ การอ่านตีความ การอ่านวิจารณ์ การย่อความ การเขียนเรียงความ การเขียนบทความ และการเขียนสารคดี รวม 8 ชุด

3. **แบบฝึกทักษะ** หมายถึง ชุดฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อพัฒนาร่างกาย และการเขียน ซึ่งประกอบด้วย การอ่านจับใจความ การอ่านตีความ และการอ่านวิจารณ์ ส่วนการเขียน ประกอบด้วย การเขียนบรรยาย เขียนสารคดีย่อความ และการเขียนเรียงความ

4. **การพัฒนาร่างกาย** หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาร่างกายของนักศึกษาโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน โดยใช้แบบฝึกทักษะซึ่งประกอบด้วย การอ่านจับใจความ การวิเคราะห์ความ การอ่านตีความ และการอ่านอย่างมีวิจารณ์

5. **การพัฒนาร่างกาย** หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาร่างกายของนักศึกษา โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเป็นสื่อ การเขียนเรียงความ การย่อความ การเขียนย่อความ และการเขียนสารคดี การจัดกิจกรรมการเขียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการย่อความ เป็นต้น

6. **ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ** หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน จำนวน 8 ชุด โดยใช้เกณฑ์ 80/80

80 แรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของคะแนนทดสอบย่อยของแบบฝึกทักษะ จำนวน 8 ชุด

80 หลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

7. **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน** หมายถึง คะแนนทดสอบหลังเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย

8. **ความพึงพอใจ** หมายถึง ความรู้สึกที่ดีที่ชอบหรือพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

## 1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน วิชาภาษาไทย
2. เป็นแนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การอ่านและการเขียน วิชาภาษาไทย ให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติตามที่หลักสูตรต้องการ
3. ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยให้สามารถใช้ภาษาไทยสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

## บทที่ 2

### แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยใช้แบบฝึกทักษะ ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยได้เรียบเรียงตามลำดับ ดังนี้

- 2.1 หลักการและความสำคัญของการอ่าน
- 2.2 หลักการและความสำคัญของการเขียน
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีการสร้างแบบฝึกทักษะ
- 2.4 การหาประสิทธิภาพ
- 2.5 แนวคิดและทฤษฎีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.6 แนวคิดและทฤษฎีความพึงพอใจ
- 2.7 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 2.7.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 2.7.2 งานวิจัยต่างประเทศ
- 2.8 สรุปกรอบแนวความคิด

#### 2.1 หลักการและความสำคัญของการอ่าน

##### 2.1.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและมีหลายคุณลักษณะ มีองค์ประกอบทางจิตวิทยา สภาพร่างกายและสภาพทางสังคมรวมอยู่ด้วย มีผู้ให้ความหมายของการอ่าน ไว้ดังนี้

ประเทิน มหาจันทร์ (2530 : 13) ให้ความหมายของการอ่านว่า เป็นกระบวนการในการแปลความหมายตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่จัดบันทึกไว้ การอ่านที่แท้จริงผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน ซึ่งจะต้องอาศัยประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐานด้วย

บันลือ พฤกษ์วัน (2532 : 2) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า

1. การอ่านเป็นการแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูด โดยการผสมเสียงเพื่อใช้ในการออกเสียงให้ตรงกับคำพูด การอ่านแบบมุ่งให้สะกดตัวผสมคำอ่านเป็นคำ ๆ ไม่สามารถใช้สื่อความโดยการฟังได้ทันที เป็นการอ่านเพื่อการอ่านออก มุ่งให้อ่านหนังสือได้แตกฉานเท่านั้น

2. การอ่านเป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษรออกเสียงเป็นคำหรือเป็นประโยค ทำให้เข้าใจความหมายในการสื่อความหมายโดยการอ่านหรือฟัง ผู้อ่านแล้วรู้เรื่องเราเรียกว่าอ่านได้ ซึ่งมุ่งให้รู้เรื่องของสิ่งที่อ่าน

3. การอ่านเป็นการสื่อความหมายที่จะถ่ายทอดความคิด ความรู้จากผู้เขียน (ผู้สื่อ) ถึงผู้อ่าน การอ่านลักษณะนี้เรียกว่า อ่านเป็น ผู้อ่านย่อมเข้าใจถึงความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียน โดยอ่านแล้วสามารถประเมินผลเรื่องที่อ่านด้วย

4. การอ่านเป็นการพัฒนาความคิด โดยที่ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถหลายด้าน เช่น ใช้การสังเกตจำรูปคำ ใช้สติปัญญา และประสบการณ์เดิมในการแปลความหมายหรือถอดความหมายให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ดี โดยวิธีการแบบนี้จะต้องดำเนินการเป็นขั้นตอนและต่อเนื่อง (กระบวนการ) อาจต้องใช้ความหมายของการอ่านจากข้อ 1, 2 และ 3 หรือไม่จำเป็นต้องครบทั้ง 3 ข้อก็ได้ แล้วสามารถเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน และนำผลของสิ่งที่ได้จากการอ่านมาเป็นแนวคิดแนวปฏิบัติได้ ซึ่งเรียกว่า อ่านเป็น

กรมวิชาการ (2544 : 5) ให้ความหมายของการอ่าน ว่าเป็นความคิดที่สามารถเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ดี ย่อมนำไปสู่ความคิดที่ดี เพราะผู้อ่านจะได้ทราบแนวคิดต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่าน เกิดความรู้จากเรื่องที่อ่านแล้วนำมาจัดแยกแยะตีความหมายก่อนที่จะเกิดเป็นความคิดของตนเอง

สรุปได้ว่า การอ่าน คือ กระบวนการแปลความหมายของสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิดไปสู่ความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ซึ่งต้องอาศัยทักษะ การวิเคราะห์คำ ถอดความตีความ ขยายความและประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

### 2.1.2 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านมีความสำคัญอย่างยิ่ง มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้หลายประการ ดังนี้

ประเทิน มหาจันทร์ (2530 : 161) สรุปความสำคัญของการอ่านว่า

1. ช่วยให้ได้รับความรู้หรือสนองในสิ่งที่อยากรู้ การอ่านจะทำให้ได้รับความรู้ ข้อมูลแจ่มแจ้งชัดเจนกว่าการฟัง
2. ช่วยพัฒนาตนเองทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม โดยนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาปรับปรุงพัฒนาชีวิตของตนให้ดีขึ้น
3. ช่วยปรับปรุงสถานภาพให้ดีขึ้น พัฒนาอาชีพของตนให้ก้าวหน้าจากการอ่าน
4. ช่วยให้ความเพลิดเพลิน ช่วยผ่อนคลายอารมณ์
5. ช่วยให้ชีวิตปลอดภัยและพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้า เพราะถ้าประชาชนอ่านหนังสือได้จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายได้ถูกต้องเกิดความสงบสุขในบ้านเมือง

สุธีพร ปาคะติ (2531 : 20) ได้สรุปว่า การอ่านมีความจำเป็นต่อชีวิตมนุษย์ในการติดต่อสื่อสาร ทำความเข้าใจและแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ที่จำเป็นในการดำรงชีวิต ดังนั้น การอ่านจึงเป็นทักษะที่สำคัญที่ครูผู้สอนจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

บันลือ พุกษะวัน (2543 : 10-11) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า

1. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ หากอ่านไม่ได้การเรียนการสอนย่อมพบอุปสรรคอย่างใหญ่หลวง พฤติกรรมของเด็กจะเปลี่ยนไป หงอย เหม่า เก็บกด หรือมีฉะนั้นจะแสดงออกต่าง ๆ เพื่อทดแทนปมด้อยเหล่านั้น

2. เด็กที่อ่านได้ย่อมได้รับการยอมรับ สามารถเรียนร่วมกับเพื่อน ๆ ได้ดี ตรงกันข้ามการที่เด็กมีอุปสรรคในการอ่านย่อมขาดความอบอุ่น ขาดความมั่นใจในตนเอง

3. การอ่านได้เป็นสิ่งที่ช่วยเสริมให้เด็กได้รับความรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ทั้งนี้ ไม่ว่าจะโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาใดในโลกก็ไม่อาจจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้ดีที่สุด การอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่เด็กค้นคว้าเพิ่มเติมได้อย่างเต็มที่ หรือตามความจำเป็นของเด็กเหล่านั้นได้

4. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการประกอบธุรกิจ การปรับปรุงเมื่อพ้นวัย ประถมศึกษาอาจเรียนรู้จากพฤติกรรมกรรมการศึกษานอกโรงเรียนได้อีกทางหนึ่ง

5. การอ่านมีความจำเป็นต่อการเป็นพลเมืองที่ดี จะรู้ข่าวสารของบ้านเมือง เพราะการเป็นพลเมืองดีจำเป็นต้องรู้ข่าวสารของบ้านเมือง

ระวีวรรณ ศรีครามครัน (2543 : 1) กล่าวว่า ความสำคัญของการอ่านอยู่ที่ผู้อ่าน มีความสามารถหรือไม่ในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. สามารถเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านไปแล้วได้มากน้อยแค่ไหน
2. สามารถจับใจความได้หรือไม่
3. สามารถที่จะเปรียบเทียบหรือแยกความแตกต่างไว้ว่า ในบทความหรือสิ่งที่อ่านไปแล้วนั้นส่วนไหนเป็นความจริง เป็นเนื้อเรื่องที่สำคัญ เป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียน หรือความเห็นโดยทั่ว ๆ ไป

4. สามารถที่จะเข้าใจและปฏิบัติตามที่อ่านได้อย่างถูกต้องหรือไม่  
สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2537 : 6) ให้ความสำคัญของการอ่าน ไว้ว่า

1. การอ่านหนังสือทำให้ได้เนื้อหา สารความรู้มากกว่าการศึกษาหาความรู้ด้วยวิธีต่าง ๆ อาทิ การฟัง

2. ผู้อ่านสามารถอ่านหนังสือได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่
3. หนังสือเก็บไว้ได้นานกว่าอย่างอื่น
4. ผู้อ่านสามารถฝึกการคิดและสร้างจินตนาการได้เองขณะอ่าน
5. การอ่านส่งเสริมให้สมองดี มีสมาธิดีกว่าอย่างอื่น
6. ผู้อ่านเป็นผู้กำหนดการอ่านได้ด้วยตนเอง
7. หนังสือมีหลายรูปแบบและราคาถูกกว่าสื่ออย่างอื่น
8. ผู้อ่านเกิดความคิดเห็นได้ด้วยตัวของตนเองขณะอ่าน
9. ผู้รักการอ่านจะรู้สึกมีความสุข

สรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญช่วยทำให้บุคคลสามารถใช้เครื่องมือแสวงหาความรู้ การดำเนินชีวิตประจำวัน ช่วยพัฒนาสติปัญญา ความสามารถ เสริมสร้างบุคลิกภาพ ทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา การประกอบอาชีพและสนุกสนานเพลิดเพลินในการอ่านและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์



### 2.1.3 ประโยชน์ของการอ่าน

กรมวิชาการ (2544 : 8) กล่าวถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่าน ไว้ว่า

1. ช่วยให้มีความรู้เพิ่มเติม รู้กว้าง
2. ช่วยพัฒนาความคิด เพราะประสบการณ์ในการอ่านจะช่วยเสริมความคิด
3. ช่วยทำให้ผู้ที่สังคมยอมรับ เพราะผู้ที่อ่านมากจะรู้จักปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ดี
4. ช่วยให้เป็นผู้สำเร็จในการประกอบอาชีพ
5. ช่วยให้ได้รับความบันเทิงในชีวิตมากขึ้น
6. ช่วยให้เป็นคนที่น่าสนใจ เพราะผู้ที่อ่านหนังสือมากจะมีความคิดลึกซึ้ง

และกว้างขวาง สามารถแสดงความรู้และความคิดที่ดีได้เสมอ

7. เป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

สรุปได้ว่า การอ่านจะช่วยให้ผู้เรียนรู้ได้ดีขึ้น และยังส่งผลต่อทักษะการฟัง พูด และเขียน และการนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน ช่วยพัฒนาความรู้ ความคิด การแก้ปัญหาและพัฒนาบุคลิกภาพการปรับตัวในสังคมได้

### 2.1.4 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

การอ่านแต่ละครั้งจะมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่แตกต่างกันออกไป ถ้าผู้อ่านตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านแต่ละครั้งไว้จะช่วยให้อ่านมีประสิทธิภาพสูง และได้ทิศทางในการอ่านอย่างชัดเจน

มิลเลอร์ (Miler, 1979 : 15) แบ่งจุดมุ่งหมายในการอ่านไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. อ่านเพื่อจับใจความคร่าวๆ
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
3. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียดและจับใจความสำคัญทั่วไป
4. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้
5. อ่านเพื่อใช้วิจารณ์ตามข้อความที่อ่าน
6. อ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อความหรือแนวความคิดในเรื่องที่อ่าน

สุขุม เฉลยทรัพย์ (2531 : 19-20) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายการอ่านไว้ ดังนี้

1. อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้
2. อ่านเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น
3. อ่านเพื่อต้องการทราบข้อมูลข่าวสารที่แท้จริง
4. อ่านเพื่อศึกษาค้นคว้า
5. อ่านเพื่อความสนุกสนาน
6. อ่านเพื่อให้ก้าวหน้าในอาชีพ

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการอ่านคือ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความคิด และความเพลิดเพลิน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความมุ่งหมายและความสนใจของผู้อ่าน เพื่อนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน

### 2.1.5 ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนอ่าน

ทฤษฎีการสอนอ่านนั้นมีนักการศึกษาได้รวบรวมไว้หลายคน แลปปี้ และฟลูค (Lapp and Flood, 1978 : 289-290) ได้รวบรวมทฤษฎีการจัดลำดับข้อความ และวิเคราะห์เชื่อมโยงข้อความ ซึ่งเป็นทฤษฎีที่มีผลต่อการอ่านไว้ ดังนี้

1. ทฤษฎีเน้นการจัดลำดับข้อความ ทฤษฎีเน้นว่าเป็นกระบวนการที่เกี่ยวกับหลักจิตวิทยา 2 ประการ คือ การรับรู้ข่าวสาร และเมื่อรับรู้ข่าวสารแล้วนำไปเปรียบเทียบกับประสบการณ์เดิมเป็นความรู้ใหม่ โดยที่ผู้อ่านรับรู้ข่าวสารแล้วนำไปเปรียบเทียบกับประสบการณ์เดิมเป็นความรู้ใหม่ แล้วนำไปเปรียบเทียบกับประสบการณ์เดิม ของจริง หรือภาพถ้าไม่ตรงกับข้อความดังกล่าวก็จะอ่านข้อความซ้ำ ถ้าข่าวสารที่อ่านให้ความรู้สึกในทางลบจะต้องใช้เวลารับรู้มากกว่าข่าวสารที่ให้ความรู้สึกในทางบวก จากนั้นสมองก็จะบันทึกความเข้าใจเกี่ยวกับรูปร่างของคำ และความหมายของประโยคได้

2. ทฤษฎีการวิเคราะห์เชื่อมโยงข้อความ ทฤษฎีนี้เน้นว่าผู้อ่านมีวิธีการที่จะดึงข้อความที่มีความหมายคล้ายกันมาเกี่ยวข้อง หรือจัดข้อความที่ไม่ต้องการออก ข้อความที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วจะมีความสัมพันธ์กันทางบวก ความสัมพันธ์ คือ ความเกี่ยวข้องของความหมายในแต่ละประโยค

ไทเลอร์ (Tyler, 1973 : 20-23) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ว่าในการเรียนอ่านนั้นกระบวนการวางเงื่อนไขคือ การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ (Association) เช่น ถ้าจะสอนให้นักเรียนอ่านคำว่า “แมว” ครูจะทำได้โดยนำรูปแมวและมีบัตรคำว่า “แมว” มาให้นักเรียนดูพร้อมกับออกเสียง “แมว” ไปด้วย ทำอย่างนั้นหลาย ๆ ครั้ง นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับคำว่า “แมว” ว่ามีรูปร่าง เสียง และตัวอักษรเช่นไร

คาร์รอล (Carroll, 1964 : 118) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการอ่านว่ามีหลักการควรรีดยี 3 ประการ คือ

1. การเสริมแรง (Reinforcement) เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้การวางเงื่อนไขในการเรียนการสอนมีความมั่นคงถาวร ในการเรียนอ่านนั้นการฝึกอ่านอย่างเดียวย่อมไม่เพียงพอที่จะทำให้นักเรียนอ่านหรือจำคำได้ต้องอาศัยการเสริมแรงเข้าช่วย ครูควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในการใช้เสริมแรงด้วย

2. การหยั่งเห็น (Insight) เป็นการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยฉับพลันของเด็กแต่หลังจากการที่เด็กลองผิดลองถูกมาหลายครั้ง เช่น เด็กเห็นคำว่า “กิน” มาก่อนแล้วมาพบคำว่า “บิน” เด็กก็จะอ่านว่า “กิน” แต่เมื่อได้รับการสอนหรือได้ลองสะกดดูเป็นประสบการณ์แก่นักเรียนนักเรียนก็จะอ่านคำว่า “บิน” ได้ถูกต้อง

3. การสะสม (Cumulative) เป็นปฏิกริยาเมื่อเด็กตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายนอกแล้วนำผลลัพธ์ออกมาเก็บสะสมไว้ในตัว เมื่อเด็กพบเหตุการณ์เช่นเดิมอีกนักเรียนจะคิดหวังทันทีว่าผลลัพธ์จะออกมาเหมือนเคยเป็นมาแล้ว เด็กจะค่อย ๆ ประสมประสาน (Assimilation) ความรู้เก่าเข้าด้วยกันเป็นประสบการณ์ที่จะก่อให้เกิดความคิดต่าง ๆ ไปใช้ในการทำปฏิกริยาตอบสนองสิ่งเร้าที่เด็กพบครั้งต่อไป

สรุปได้ว่า การสอนอ่านครูควรศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวกับการสอนอ่านว่า ควรยึดถือตามทัศนะใดหรือปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับนักเรียน และเนื้อหาอย่างไร เพื่อให้การจัดกิจกรรมการสอนอ่านได้เหมาะสมกับธรรมชาติในการอ่านของเด็ก

### 2.1.6 การสอนอ่าน

วิลเลียมส์ (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์, 2528 : 1-8 ; อ้างอิงมาจาก William, 1986 : 34-41) ได้เสนอแนะลำดับในการสอนอ่านไว้เป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการสอนอ่าน โดยมีจุดมุ่งหมาย ดังนี้
  - 1.1 เพื่อแนะนำและกระตุ้นความสนใจในหัวข้อเรื่อง
  - 1.2 เพื่อชักจูงให้นักเรียนสนใจอยากเรียนด้วยการให้เหตุผลสำหรับการอ่าน
  - 1.3 เพื่อเตรียมตัวในด้านภาษาให้แก่เด็กเรียนก่อนจะอ่านเนื้อเรื่อง
2. ขั้นการอ่าน ขั้นตอนนี้เน้นที่เนื้อเรื่องที่จะอ่าน โดยมีจุดมุ่งหมาย ดังนี้
  - 2.1 เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจจุดประสงค์ของการเรียน
  - 2.2 เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจโครงสร้างของงานเขียน หรือเนื้อความที่จะอ่าน
  - 2.3 เพื่อช่วยขยายเนื้อความของเรื่องที่อ่านให้ชัดเจน
3. ขั้นหลังการอ่าน มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนมีความสามารถ ดังนี้
  - 3.1 สามารถถ่ายทอดความรู้ ความคิดเรื่องที่อ่านไปแล้ว
  - 3.2 สามารถเชื่อมโยงเรื่องที่อ่านเข้ากับความรู้ความสนใจ หรือความเห็น

ของตนเอง

บันลือ พลฤกษ์วัน (2532 : 117-118) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียม ได้แก่ การเตรียมนักเรียนที่จะสอนนับตั้งแต่เด็กก้าวเข้าโรงเรียนในวันแรก รวมถึงการปฐมนิเทศนักเรียน การพัฒนาความพร้อม และการแก้ไขช่วยเหลือให้นักเรียนได้เรียน และได้เล่นร่วมกันด้วย

- 1.1 การเตรียมการอ่าน ถือว่าจากการทำงานในขั้นสำหรับพื้นฐานภาษา พูด กิริยามรรยาท และระเบียบในการอยู่ร่วมกัน โดยใช้การฟัง การพูด ในการเตรียมตัวนักเรียน การสังเกต การเรียกชื่อสิ่งของ สภาพแวดล้อมทั่วไปทั้งในโรงเรียนและที่บ้าน ตลอดจนการเล่าถึงกิจวัตรประจำวัน

- 1.2 การพัฒนาและตรวจสอบความพร้อมในการอ่าน เช่น การสังเกต ความเหมือนความแตกต่าง ความสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อกับสายตา การฝึกถือปากกา การเล่นเกม การขับร้อง การฝึกวาด ปั้น พับกระดาษ เพื่อนำไปสู่การพูด การฟังได้อย่างกว้างขวาง

- 1.3 การฝึกอ่าน เริ่มนับตั้งแต่การฝึกอ่านพจนานุกรม (พยัญชนะ) พจนานุกรมเสียง (สระ) การฝึกนึกคำที่เริ่มต้นด้วยพยัญชนะต้นหรือเสียง พร้อมกับช่วยเหลือแก้ไขอย่างใกล้ชิดจากครูผู้สอนไปด้วย

- 1.4 ฝึกอ่านบัตรคำประกอบภาพ และบัตรประโยคประกอบภาพเรื่องราวหรือนิทานสั้น ๆ โดยฟังครูอ่านหนังสือและเปิดให้ดูภาพไปด้วย

- 1.5 ฝึกฟังครูเล่านิทาน นิทานพื้นบ้าน นักเรียนฝึกพูดหรืออ่านตามครู และฝึกให้เด็กผู้ฟังเล่าเรื่องอย่างย่อได้

- 1.6 ฝึกท่องจำบทประพันธ์ง่าย ๆ ต่อคำสัมผัสหรือคำคล้องจองเป็นตอน ๆ
2. ชั้นเริ่มอ่าน หมายถึง การเริ่มอ่านหนังสือที่เป็นเรื่องราวสั้น ๆ นิทานประจำวัน โดยใช้วิธีจำรูปคำและภาพประกอบ มีวิธีการจัดกิจกรรม ดังนี้
  - 2.1 ฝึกอ่านคำ และประโยคประกอบภาพ
  - 2.2 ฝึกอ่านประโยค และเรื่องราว โดยอาศัยภาพประกอบช่วย
  - 2.3 ฝึกอ่านนิทานสั้น ๆ หรือเรื่องราวที่ครูและนักเรียนจัดเตรียมขึ้นหรือแต่งขึ้น หรือแผนภูมิประสบการณ์ที่ช่วยขยายประสบการณ์
  - 2.4 ฝึกให้ใช้การเทียบคำ เทียบประโยค เพื่อใช้ประโยคในการอ่าน
3. ชั้นอ่านหนังสือแตกหรือมีความก้าวหน้าในการอ่าน ได้แก่ สามารถใช้เวลาอ่านได้ยาวนานขึ้น โดยสามารถใช้วิธีสะกดตัวผสมคำช่วยในการอ่านคำแปลก ๆ ใหม่ ๆ มีวิธีการจัดกิจกรรม ดังนี้
  - 3.1 ฝึกอ่านนิทาน เรื่องราว เหตุการณ์และกิจวัตรประจำวันที่ใช้คำแปลก ๆ
  - 3.2 ฝึกอ่านนิทานที่ยาวขึ้น และสามารถเล่าเรื่องราว ลำดับเหตุการณ์ได้
  - 3.3 ฝึกอ่านบทประพันธ์สั้น ๆ โดยการรู้จักลงจังหวะสัมผัส
  - 3.4 ฝึกอ่านเรื่องราว บทความ และสามารถจำรูปคำ เทียบคำ สะกดคำ
  - 3.5 ฝึกอ่านแบบเก็บเอาความ และสามารถประเมินตัวละคร บทความต่าง ๆ ได้ดี จนนำไปใช้แสดงความคิดเห็น รายงานได้
4. ชั้นเสริมสร้างนิสัยในการอ่านที่ดี หมายถึง สามารถอ่านในใจได้เร็ว สามารถอ่านเพื่อค้นคว้าหาคำตอบ หาความเพลิดเพลินจากการอ่านโดยวิธีอ่านคร่าว ๆ ดังนี้
  - 4.1 ฝึกอ่านในใจ และมีความสนใจในการอ่าน อ่านหนังสือได้หลายรสหลายประเภท
  - 4.2 ฝึกอ่านหนังสืออ่านประกอบเพื่อค้นหาสาระสำคัญหรือสิ่งที่สนใจ
  - 4.3 ฝึกอ่านแบบคร่าว ๆ เพื่อให้ได้สิ่งที่สนใจ และเก็บสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน ประเมินเรื่องราว และวิจารณ์หนังสือที่อ่านได้
5. ชั้นอ่านหนังสือได้อย่างกว้างขวาง หมายถึง สามารถเล็งเห็นคุณค่า ประโยชน์ของการอ่าน เกิดรสนิยมในการอ่านหนังสือประเภทใดประเภทหนึ่ง มีความสนใจในรสของภาษาได้
 

สรุปได้ว่า การอ่านเป็นการแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูด โดยการผสมเสียงเพื่อใช้ในการออกเสียงให้ตรงกับคำพูด ผู้ที่อ่านเป็นต้องเข้าใจถึงความรู้สึกนึกคิดของการเขียน โดยอ่านแล้วสามารถประเมินผลเรื่องที่อ่านด้วย การอ่านมีความสำคัญและจำเป็นต่อชีวิตมนุษย์ เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสาร ทำตามเข้าใจและแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ที่จำเป็นในการดำรงชีวิต สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากอ่านออกแล้วผู้อ่านต้องจับใจความสำคัญในการอ่าน ให้เห็นสาระสำคัญที่ผู้เขียนต้องการสื่อการอ่านมีประโยชน์คือการพัฒนาความคิดได้ลึกซึ้ง กว้างขวาง สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี นอกจากจับใจตามแล้วผู้อ่านต้องคิดวิเคราะห์ตาม ตีความ และมีวิจารณ์ญาณในการอ่าน พิจารณาสารที่สื่อมาได้อย่างลึกซึ้ง

## 2.2 หลักการและความสำคัญของการเขียน

### 2.2.1 ความหมายของการเขียน

การเขียนนับว่าเป็นเรื่องสำคัญในการถ่ายทอดมรดกวัฒนธรรมของชาติ การเขียนจึงเป็นสื่อที่ช่วยให้บุคคลสามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของตนไปสู่ผู้อื่นได้อย่างเข้าใจ ได้มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการเขียนไว้ ดังต่อไปนี้

วีณา วิสเพ็ญ (2521 : 165) กล่าวว่า การเขียน คือ การถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด หรืออารมณ์ความรู้สึกออกมาเป็นตัวหนังสือให้ผู้อ่านได้เข้าใจหรือรับรู้ได้ตามเจตนารมณ์ของผู้เขียน และภาษาที่ใช้ในนั้นควรจะสละสลวยมีความไพเราะหรือมีศิลปะด้วย

สมพร มั่นตะสูตร (2543 : 149) กล่าวว่า ทักษะการเขียนเป็นทักษะต้องใช้เวลาฝึกฝนมากกว่าทักษะอื่น ๆ จึงจะเกิดผลทั้งการคัดลายมือ การคัดลอกข้อความ การแสดงความคิดเห็น ความรู้ข้อเท็จจริง ตลอดจนจินตนาการ เพราะการเขียนเป็นศิลปะในการสื่อสาร ความรู้ ความคิด ความเห็น และความรู้สึกไปยังผู้อ่าน ซึ่งต้องอาศัยความสามารถเป็นอย่างมาก ซึ่งจะสามารถสื่อสาร ความรู้ ความคิดอารมณ์ต่าง ๆ ให้ถึงผู้รับได้

มัลลิกา ภักดีณรงค์ (2531 : 26) ได้ให้ความหมายของการเขียนคำว่าถือความสามารถในการเขียนคำเรียงตามพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ รวมทั้งตัวสะกด การันต์ในภาษาไทย ได้อย่างถูกต้องและสามารถนำหลักการเขียนไปใช้ประโยชน์ได้ด้วย

สุรศักดิ์ กาญจนการุณ (2531 : 34) กล่าวว่า การเขียนคำ คือ ความสามารถในการเขียนคำเรียงตามลำดับ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดได้ถูกต้องและสามารถนำหลักการเขียนไปใช้ประโยชน์ได้

สุธามาศ สังข์ลาโพธิ์ (2531 : 37) ให้ความหมายของการเขียนคำว่า หมายถึงความสามารถในการเขียนคำ โดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ รวมทั้งตัวสะกดการันต์ในภาษาไทย ได้อย่างถูกต้อง และสามารถนำหลักการไปใช้ประโยชน์ได้ด้วย

วรรณิ โสมประยูร (2537 : 139) กล่าวว่า การเขียน หมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์หรือตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ เพราะการเขียนเป็นทักษะการส่งออกตามหลักภาษาศิลป์

เยอร์เบอร์ค และคนอื่น ๆ (รัชพร มั่นหมาย, 2547 : 6 ; อ้างอิงมาจาก Gerberich and others, 1962 : 294) ให้ความหมายของการเขียนคำว่า หมายถึง ความสามารถในการเขียนคำต่าง ๆ โดยเรียงพยัญชนะ สระ ได้อย่างถูกต้อง แต่เนื่องจากคำต่าง ๆ มีระดับความยากง่าย โอกาสที่บุคคลจะได้รับความสำเร็จในการเขียนจึงแตกต่างกัน

มนทิรา ภักดีณรงค์ (2540 : 38) ได้กล่าวถึงความหมายของการเขียนไว้ว่า การเขียน คือ การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของคนเรามาเป็นตัวหนังสือ เพื่อเป็นสื่อความหมายให้บุคคลอื่นได้เข้าใจความรู้สึกของตน และการเขียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีพได้ด้วย

จากความหมายข้างต้นกล่าวสรุปได้ว่า การเขียน หมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์หรือตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ รวมทั้งความสามารถในการเขียนคำ โดยเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ สะกดการันต์ ในภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง และสามารถนำหลักการไปใช้ประโยชน์ได้ด้วย

### 2.2.2 รูปแบบของการสอนเขียน

บันลือ พฤกษ์วัน (2532 : 170-174) ได้จำแนกการสอนเขียนไว้ 5 แบบด้วยกัน คือ

1. การสอนเขียนแบบใช้เสียงพาไป การสอนเขียนแบบนี้มุ่งใช้ความดีเด่นของภาษาไทยที่มีเสียงคงที่ และใช้ความสัมพันธ์ของการฝึกอ่านสะกดตัวกับการเขียนมาใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ ตัวอย่างเช่น ครูบอกคำที่จะให้เขียน มานี เด็กไล่สะกดพร้อมกัน มอ-อา-มา-นอ-อี-นี มานี การสอนเขียนแบบนี้จะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับการเขียนให้เป็นประโยชน์ เพราะเสียงพาไปอย่างกลมกลืน

2. การสอนเขียนให้เห็นรูปคำก่อน การสอนเขียนแบบนี้มุ่งสอนให้เด็กฝึกเขียนใหม่ในบทเรียนได้แม่นยำยิ่งขึ้น และยังมุ่งให้เข้าใจความหมายของคำในรูปประโยค ซึ่งจะช่วยให้เกิดประโยชน์ที่เด็กได้เห็นรูปประโยคในการใช้คำนั้น ๆ นอกเหนือจากการแปลความหมายเฉพาะคำนั้นเท่านั้น โดยมีวิธีสอนดังนี้ ครูเขียนประโยคแล้ววงเล็บคำใหม่ในบทเรียนดังนี้ “นายอำเภอ เป็น (ข้าราชการ) ในอำเภอ” ให้นักเรียนอ่านเป็นประโยคก่อน แล้วจึงให้อ่านคำในวงเล็บแบบสะกดตัว แล้วลบในวงเล็บออกเป็นบางส่วนหรือออกทั้งหมด แล้วให้นักเรียนอ่าน แล้วจึงให้นักเรียนคัดลอกข้อความในวงเล็บให้ถูกต้อง

3. การฝึกไล่สะกดคำในขณะที่ครูเขียนหรือนักเรียนเขียนข้อความบนกระดานดำหรือทำแผนภูมิประสบการณ์ โดยครูเขียนข้อความบนกระดานดำหรือแผนภูมิ นักเรียนก็ไล่สะกดทีละตัว ๆ โดยครูเขียนไปตามที่เด็กไล่สะกด เสร็จแล้วจึงให้นักเรียนอ่านแล้วคัดลอกลงในสมุด

4. การเขียนโดยใช้บันทึกแบบอย่าง วิธีสอนโดยครูทำแถบประโยคที่เลื่อนได้ โดยให้นักเรียนอ่านประโยค แล้วค่อย ๆ ปิดประโยคจนมืด นักเรียนจึงเขียนประโยคนั้นลงไป วิธีการสอนแบบนี้เป็นการฝึกทักษะการอ่านเร็ว สัมพันธ์กับการกวาดสายตาไปด้วย

5. การเขียนตามคำบอก เป็นวิธีการสอนที่นิยมใช้กันมากและยังใช้ได้จนถึงปัจจุบัน ซึ่งจำเป็นต้องฝึกเสมอ ๆ ใช้เป็นกิจกรรมในการสอนสลับกันไปกับแบบอื่น ๆ เพื่อล่อใจไม่ให้เกิดเบื่อ การสอนเขียนตามคำบอกจึงเป็นการฝึกสมาธิและความจำจากการฟังพร้อมทั้งฝึกเขียนข้อความตามคำสั่ง และฝึกการเขียนคำที่เรียนไปแล้วให้ถูกต้อง

### 2.2.3 จุดมุ่งหมายและความสำคัญของการสอนเขียนคำ

รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อยุธยา (2506 : 132) ได้สรุปถึงการสอนเขียนคำในชั้นประถมศึกษาว่ามีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อให้เด็กรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตและช่วยให้เด็กเขียนเป็นเรื่องราวต่าง ๆ ได้
2. เพื่อให้เด็กรู้จักเขียนคำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
3. เพื่อส่งเสริมให้เด็กรู้จักใช้คำต่าง ๆ กว้างขวางยิ่งขึ้น
4. เพื่อให้เด็กค้นคว้าและคิดคำใหม่ ๆ ตามที่เด็กต้องการ

วรรณ โสมประยูร (2537 : 141) ได้สรุปจุดมุ่งหมายการสอนเขียน เพื่อให้เห็นความสำคัญของการเขียนไว้ ดังนี้

1. เป็นเครื่องสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และประสบการณ์ของตนเพื่อเสนอต่อผู้อื่น
2. เป็นการเก็บบันทึกรวบรวมข้อมูลที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ ซึ่งตนเคยมีประสบการณ์ก่อน
3. เป็นการระบายอารมณ์อย่างหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องที่เขียนที่สร้างความประทับใจในประสบการณ์ที่ผ่านมา
4. เป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม เช่น การถ่ายทอดจากสมัยหนึ่งสู่อีกสมัยหนึ่ง หรือจากชาติหนึ่งไปสู่อีกชาติหนึ่ง
5. เป็นเครื่องมือพัฒนาสติปัญญาของบุคคล เนื่องจากการเรียนรู้เกือบทุกอย่างต้องอาศัยการเขียนเป็นเครื่องมือสำหรับบันทึกสำหรับสิ่งที่ได้ฟังและได้อ่าน
6. เป็นการสนองความต้องการของมนุษย์ตามความประสงค์ที่มนุษย์แต่ละคนปรารถนา
7. เป็นการแสดงออกซึ่งภูมิปัญญาของผู้เขียน ทำให้รู้ถึงความสามารถของผู้เขียนได้จากวรรณกรรม หรืองานเขียนอื่น ๆ
8. เป็นอาชีพหนึ่งที่ได้รับการยกย่องว่ามีเกียรติ และเพิ่มฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้นได้
9. เป็นการพัฒนาความสามารถและบุคลิกส่วนบุคคล ให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง ในการแสดงความรู้สึก และแนวความคิด

วรรณ แก้วแพรง (2526 : 21) ได้สรุปจุดมุ่งหมายการสอนเขียนไว้ดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนเขียนคำที่พอเหมาะกับวัย และระดับชั้นของนักเรียนได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว และสะอาดเรียบร้อย
2. เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้คำ เข้าใจความหมายและสามารถใช้คำตามความเหมาะสมกับวัย ระดับชั้น และความสามารถของนักเรียน
3. เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้และเข้าใจหลักเกณฑ์ในการใช้คำตามสมควรกับวัย และระดับชั้นของนักเรียน
4. เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีในการเรียนรู้คำ สนใจที่จะแก้ไขข้อบกพร่องในการใช้คำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง ตามวัยและระดับชั้นของนักเรียน

การสอนเขียนคำจะต้องฝึกอย่างสม่ำเสมอจนเกิดเป็นทักษะ โดยมุ่งให้ผู้เรียนสามารถเขียนคำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง เป็นการปูพื้นฐานการเรียนรู้ในระดับสูงตามจุดมุ่งหมาย

#### 2.2.4 ขั้นตอนในการสอนเขียน

สนิท ตั้งทวี (2531 : 38-40) ได้เสนอแนะหลักสำคัญบางประการในการสอนเขียนไว้ ดังนี้

1. ครูควรทำความทดสอบความรู้พื้นฐานการเขียนของนักเรียนเสียก่อนที่จะมีการสอน ถ้าไม่มีแบบทดสอบที่ได้มาตรฐานควรสร้างแบบทดสอบตัวเองไว้ใช้เอง สำหรับวัดการสะกดคำ การใช้คำ การผูกประโยค และการเรียงเรียงข้อความ แบบทดสอบดังกล่าวนี้จะช่วยให้ครู

ทราบว่ามีนักเรียนมีความสามารถทางการเขียนอยู่บ้างแล้วอย่างน้อยแค่ไหน นอกจากนี้ยังช่วยครูให้ได้ทราบถึงพัฒนาการทางการเขียนหลังจากได้สอนไปแล้วทุกระยะ

2. การสอนทักษะการเขียนนั้น ไม่ว่าจะเป็นการสอนเขียนเรื่องใดก็ตามครูไม่ควรไปกำหนดเรื่องตายตัว ควรให้นักเรียนได้มีโอกาสเลือกเรื่องที่จะเขียน หรือเขาควรจะมีส่วนร่วมในการเสนอหัวเรื่องด้วย

3. การสอนทักษะการเขียนที่ค่อนข้างยุ่งยากซับซ้อน นักเรียนส่วนมากไม่ค่อยสนใจเรียนเหมือนทักษะอื่น ๆ ด้วยเหตุนี้ผู้สอนจึงควรใช้หลักของการเสริมแรง เสริมกำลังใจหลายรูปแบบ

4. การสอนเขียนนั้นครูไม่ควรมุ่งแต่จะใช้กฎเกณฑ์ หรือทฤษฎี ควรใช้การปฏิบัติจริง ทำจริง ให้ได้รู้จักคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น

5. การสอนทักษะการเขียนที่จะให้ได้ผลนั้น คือ ไม่ควรใช้คำอธิบายอย่างเดียวควรใช้สื่อประกอบด้วย เพราะสื่อการสอนจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจได้ชัดเจน และไม่เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย

6. ครูควรวางแผนการสอนอย่างละเอียดและชัดเจน เช่น ควรจะมีวัตถุประสงค์อะไรบ้าง และควรจะเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งสามารถเน้นพฤติกรรมกาเขียนของผู้เรียนได้อย่างแจ่มชัด การนำเข้าสู่บทเรียน การดำเนินการสอน การจัดกิจกรรมที่จะทำให้ทักษะการเขียนสัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ พร้อมทั้งสื่อการเรียนและเกณฑ์การประเมิน

7. นักเรียนควรมีส่วนร่วมในการวัดผล และสร้างเกณฑ์ในการประเมินผลการเขียนด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ทราบแนวทางในการวัดว่าควรจะเป็นอย่างไร เพื่อว่าตัวเขาเองจะได้รู้จักดุลพินิจ และใช้วิจารณ์งานในการทำงาน

สรุปได้ว่า การเขียน คือ การถ่ายทอดความรู้ ความคิด หรืออารมณ์ความรู้สึกออกมาเป็นตัวหนังสือ ผู้เขียนสื่อความรู้ความคิดเห็นและความรู้สึกไปยังผู้อ่าน การสอนเขียนผู้สอนควรคำนึงโดยให้ได้ ฟังเขียน เห็นรูป การสอนเขียนมีความสำคัญ มีจุดมุ่งหมาย ในการสอนเขียนเป็นการสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ การสอนเขียนเป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม เป็นเครื่องมือพัฒนาสติปัญญาของบุคคลแสดงออกถึงภูมิปัญญาของผู้เขียนและเพิ่มฐานะทางเศรษฐกิจ ผู้เขียนต้องมีความเชื่อมั่นในตนเอง เลือกเรื่องที่จะเขียนเอง ไม่ควรกำหนดเรื่องให้ มีสื่อในการสอนเขียนด้วย ผู้เรียนจะไม่ได้เป็ผู้สอนควรวางแผนการเขียนได้อย่างชัดเจน อีกทั้งผู้เขียนต้องมีส่วนร่วม ในการวัดผลและสร้างเกณฑ์ในการประเมินผลร่วมกับผู้สอนด้วยจะทำให้การเขียนมีประสิทธิภาพ

## 2.3 แนวคิดและทฤษฎีการสร้างแบบฝึกทักษะ

### 2.3.1 แนวคิดหลักการที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

การดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะนั้น ผู้ศึกษาค้นคว้ายึดหลักให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามศักยภาพของแต่ละบุคคลในความคาดหวัง ต้องการให้เด็กที่ใช้แบบฝึกทักษะมีพฤติกรรมดังนี้ (ประสาธ อิศรปรีดา, 2546 : 300)



1. Active Responding ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างกระฉับกระเฉง ในการเสนอข้อมูลหรือข้อความรู้แต่ละชั้น นักเรียนจะต้องสนองตอบอย่างกระฉับกระเฉง ไม่ว่าจะเป็นปฏิกิริยาในใจหรือแสดงออกมาด้วยการพูดหรือเขียน นักเรียนอาจเขียนรูปภาพเติมคำ แต่งประโยค หรือหาคำตอบในใจ

2. Minimal Error ในการเรียนแต่ละครั้งเราหวังว่า นักเรียนจะตอบคำถาม ได้ถูกต้องเสมอ แต่ในกรณีที่นักเรียนตอบคำถามผิดนักเรียนควรมีโอกาสฝึกฝนและเรียนรู้ในสิ่งที่เขา ทำผิดเพื่อไปสู่คำตอบที่ถูกต้องต่อไป

3. Knowledge of Results เมื่อนักเรียนสามารถตอบถูกต้องเขาควรได้รับการเสริมแรง ถ้านักเรียนตอบผิดเขาควรได้รับการชี้แจงและให้โอกาสที่จะแก้ไขให้ถูกเช่นเดียวกับ ประสบการณ์ที่เป็นความสำเร็จสำหรับมนุษย์แล้ว เพียงได้รู้ว่าทำอะไรสำเร็จก็ถือเป็นการเสริมแรง ในตัวเอง

4. Small Step การเรียนจะต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ไปทีละน้อย ด้วยตนเอง โดยให้ความรู้ตามลำดับขั้นและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใคร่ครวญตาม ซึ่งจะเป็นผลดี ต่อการเรียนรู้ของเด็กอย่างมาก แม้ที่เรียนอ่อนก็จะสามารถเรียนได้

สรุป แนวคิดหลักการเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ นักเรียนต้องมีส่วนร่วม ฝึกฝน และเรียนรู้ และเสริมแรงแก่ผู้เรียน เรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้บทเรียนน่าสนใจ และบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

### 2.3.2 ความหมายของชุดฝึกทักษะ

ความหมายของแบบฝึกมีผู้ให้ความหมายหลากหลายแตกต่างกันออกไป ดังนี้

วาสนา สุพัฒน์ (2530 : 11) กล่าวว่า แบบฝึก หมายถึง งานหรือกิจกรรมที่ครู มอบหมายให้นักเรียนทำเพื่อทบทวนความรู้ต่าง ๆ ที่ได้เรียนไปแล้ว ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะ และเพิ่มทักษะ ซึ่งสามารถนำไปแก้ปัญหาได้

อัจฉรา ชิวพันธ์ (2530 : 102) ได้กล่าวว่า แบบฝึก หมายถึง สิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อสร้าง ความเข้าใจ และเสริมเพิ่มเติมเนื้อหาบางส่วนที่ช่วยให้นักเรียนได้ปฏิบัติ และนำเอาความรู้ ไปใช้ได้อย่างแม่นยำ ถูกต้อง และคล่องแคล่ว

เวสเตอร์ (พรสวรรค์ คำบุญ, 2534 : 16 ; อ้างอิงมาจาก Webster, 1979 : 640) ได้กล่าวถึงแบบฝึกไว้ว่า หมายถึง โจทย์ปัญหา หรือตัวอย่างที่ยกมาจากหนังสือเพื่อนำมาใช้สอน หรือให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ให้ดีขึ้นหลังจากที่เรียนบทเรียน

กรรณิการ์ พวงเกษม (2535 : 9) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะว่า เครื่องมือ ที่ใช้ในการฝึกเขียนเป็นการจัดสภาพการณ์เป็นการฝึกฝนทบทวนสิ่งต่าง ๆ ที่ได้เรียนในชั่วโมงเพื่อให้เกิดความรู้เรื่องนั้น ๆ นอกจากนั้นชุดการฝึกจะเป็นการตรวจสอบความเข้าใจของตนเองและเป็นการ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ได้

นงเยาว์ ศรีประคู้ (2546 : 7) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะว่าเป็นสื่อการเรียน ประเภทหนึ่งสำหรับฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ความเข้าใจ และทักษะเพิ่มขึ้นการจัดสภาพการณ์ เพื่อให้ผู้ฝึกเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจนสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับการมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการให้ความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อที่สร้างขึ้น เพื่อเสริมสร้างทักษะให้นักเรียน มีลักษณะเป็นแบบฝึกหัดที่มีกิจกรรมให้นักเรียนทำโดยมีการทบทวนสิ่งที่เรียนผ่านมาแล้วจากบทเรียน ให้เกิดความเข้าใจและเป็นการฝึกทักษะ และแก้ไข ในจุดบกพร่องเพื่อให้นักเรียนได้มีความสามารถและศักยภาพยิ่งขึ้น

### 2.3.3 ลักษณะของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะทำให้ผู้เรียนกล้าขึ้นได้เมื่อนักเรียนสามารถบรรลุเกณฑ์มาตรฐานที่วางไว้ นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนว่า ในแบบฝึกทักษะมีสิ่งที่เอื้ออำนวย ให้การเรียนรู้บรรลุเป้าหมาย

1. การผสมสื่อหลายอย่าง (Multi-media) เข้าด้วยกันในการเรียนหน่วยหนึ่งเพื่อให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ในการเรียนสูงขึ้น

2. ทหาวิธีการหลายวิธี โดยมีจุดมุ่งหมายและขอบข่ายการหลายอย่าง เช่น อาจจัดให้เป็นไปตามขนาดของกลุ่ม และหาวิธีที่เหมาะสมเฉพาะอย่างของแต่ละกลุ่มด้วย

3. แบ่งเนื้อหาออกเป็นขั้นตอนตามลำดับความยากง่าย

4. ควรมีกิจกรรมหลายอย่างให้ผู้เรียนได้เลือกให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในบทเรียน

ขั้นตอนในการสร้างแบบฝึกทักษะในครั้งนี้ผู้ศึกษาค้นคว้ายึดหลักการสร้างของ ฮิทเทอร์ส ซึ่งมีขั้นตอนที่สอดคล้องกับพัฒนาการของนักเรียนที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ ดังนี้

ฮิทเทอร์ส (บิงอร์ แก่นจันทร์, 2544 : 52 : อ้างอิงมาจาก Heaters, 1977 : 344) ได้ให้ขั้นตอนสำหรับครูผู้สร้างแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร ตัดสินใจเลือกสิ่งที่จะให้ผู้เรียนได้ศึกษาแล้วจัดลำดับขั้นเนื้อหาให้ต่อเนื่องกันจากง่ายไปหายาก

2. ประเมินหาความรู้พื้นฐานประสบการณ์เดิมของผู้เรียน

3. เลือกกิจกรรมการเรียนรู้ วิธีสอน และสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน โดยคำนึงความพร้อม ความต้องการของผู้เรียน

4. กำหนดรูปแบบการเรียนรู้

5. กำหนดหน้าที่ครูผู้ประสานงานหรือจัดอำนวยความสะดวกประสงคในการเรียน  
ดังนั้นพอสรุปได้ว่า ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดีมีลักษณะ ดังนี้

1. เป็นแบบฝึกที่เหมาะสมตรงตามจุดหมายระสงค์ในการเรียน

2. เหมาะสมกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน

3. สิ่งที่ใช้สามารถสร้างความสนใจของผู้เรียนได้ดี

4. มีคำแนะนำและวิธีการอย่างละเอียด ง่ายต่อการใช้

5. แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนที่ตั้งไว้

กรีนวอลด์ (บิงอร์ แก่นจันทร์, 2544 : 52 ; อ้างอิงมาจาก Grinewald, 1975 : 15-39) ได้กล่าวถึงคุณค่าของแบบฝึกด้วยตนเองไว้ ดังนี้

1. นักเรียนที่ใช้แบบฝึกด้วยตนเองจะมีโอกาสศึกษาวัสดุประเภทต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในหัวข้อนั้นอย่างกว้างขวางขึ้น

2. นักเรียนเห็นคุณค่าความจำเป็นของวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนและพยายามที่จะศึกษาพิจารณาผลการเรียนของตนเองว่า รู้สิ่งใดบ้าง จะต้องศึกษาอะไรเพิ่มเติมอีก

3. สีสันต่าง ๆ และอุปกรณ์ที่แปลก ๆ ช่วยดึงดูดความสนใจของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อ

4. แบบฝึกทักษะมีคำแนะนำให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดจนแหล่งวัสดุและอุปกรณ์อื่น ๆ ที่จะต้องไปศึกษาเพิ่มเติม เช่น ห้องสมุด เป็นต้น

5. กิจกรรมใดที่ผู้เรียนทำได้สำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์แล้วย่อมก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ผู้เรียน อันเป็นการเสริมแรงให้ผู้เรียนได้ศึกษาหรือทำกิจกรรมอื่นต่อไป

สรุป คุณค่าของแบบฝึกทักษะ คือ ผู้เรียนมีประสบการณ์ ผู้เรียนไม่เบื่อ ทำให้ผู้เรียนสำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์ ที่ตั้งไว้

#### 2.3.4 ประโยชน์ของชุดฝึกทักษะ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2531 : 173-175) ได้เสนอประโยชน์ของแบบฝึกทักษะว่ามีผลต่อการเรียนกลุ่มวิชาทักษะเป็นอย่างมาก เพราะแบบฝึกเป็นสื่อแห่งการปฏิบัติของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะในการเรียนรู้ในเรื่องที่ฝึกมากยิ่งขึ้น ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะเป็นส่วนหนึ่งที่เพิ่มเติมหรือส่วนเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูเพราะแบบฝึกเป็นสิ่งที่ทำขึ้นอย่างเป็นระเบียบ

2. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลเนื่องจากการให้เด็กทำแบบฝึกทักษะที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้ประสบผลสำเร็จ

3. แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เด็กฝึกทักษะให้ดีขึ้น ทั้งนี้ต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่ของครูผู้สอนด้วย

4. แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียน หลังจากบทเรียนในแต่ละครั้ง

5. แบบฝึกทักษะที่จัดขึ้นเป็นรูปเล่มสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนบทเรียนด้วยตนเอง

6. แบบฝึกทักษะที่จัดทำขึ้นนอกเหนือจากแบบฝึกในบทเรียนจะช่วยให้เด็กฝึกฝนความชำนาญเพิ่มมากขึ้น

7. การให้เด็กทำแบบฝึกทักษะช่วยให้ครูทราบถึงจุดเด่น ข้อบกพร่องหรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจน ซึ่งจะมีผลต่อครูที่จะนำไปดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเด็ก และการจัดการเรียนการสอนของครูเอง

8. แบบฝึกทักษะช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย และผู้เรียนสามารถบันทึกผลการฝึกพร้อมทั้งมองเห็นความก้าวหน้าของนักเรียน

เพ็ชต์ดี (สุรีย์ สุธาสิโนบล, 2541 : 45 ; อ้างอิงมาจาก Petty, 1968 : 469-476) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะแบบฝึกทักษะเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ

2. ช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษา แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เด็กฝึกทักษะการใช้ภาษาดีขึ้น แต่ต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่จากครูผู้สอน

3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากเด็กมีความสามารถในการใช้ภาษาต่างกัน การให้เด็กทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จด้านจิตใจมากขึ้น

4. แบบฝึกทักษะช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทนโดยกระทำ ดังนี้

4.1 ฝึกทันทีหลังจากนักเรียนได้เรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ แล้ว

4.2 ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง

4.3 เน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการฝึก

5. แบบฝึกทักษะใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากบทเรียนในแต่ละครั้ง

6. แบบฝึกทักษะที่จัดทำเป็นรูปเล่ม นักเรียนสามารถเก็บรักษาไว้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองต่อไป

7. การให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาของนักเรียนได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหาได้ทันที

8. แบบฝึกทักษะที่จัดขึ้นนอกจากหนังสือเรียนจะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนเต็มที่

9. แบบฝึกทักษะที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้วจะช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงานและเวลาในการที่จะต้องเตรียมแบบฝึกทักษะอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาออกแบบฝึกทักษะจากตำราเรียน ทำให้มีโอกาสฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ได้อย่างเต็มที่มากขึ้น

10. แบบฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย เพราะเป็นการจัดพิมพ์ขึ้นเป็นรูปเล่มที่แน่นอนลงทุนต่ำกว่าที่พิมพ์ในกระดาษไข ทุกครั้งผู้เรียนสามารถบันทึก และมองเห็นภาพความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างมีระบบระเบียบ

สมจิต สารนไพบุลย์ (2535 : 39) ได้กล่าวถึงข้อดีของแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนเรียนด้วยตนเองตามอัธยาศัย ความสามารถของแต่ละคน
2. ช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครู
3. ช่วยสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่เรียนไม่ทัน
4. ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่าน
5. ช่วยไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายจากการเรียนที่ครูต้องทบทวนซ้ำซาก
6. สนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล ไม่จำเป็นต้องเรียนให้พร้อมกัน
7. นักเรียนตอบผิดไม่มีผู้เยาะเย้ย
8. นักเรียนไม่ต้องคอยฟังการสอนของครู
9. ช่วยลดภาระของครูในการสอน
10. ช่วยประหยัดรายจ่ายค่าอุปกรณ์ที่มีนักเรียนจำนวนมาก
11. ผู้เรียนจะเรียนเมื่อใดก็ได้ไม่ต้องคอยฟังครูสอน
12. การเรียนไม่จำกัดเวลาสถานที่
13. ช่วยส่งเสริมความรับผิดชอบของผู้เรียน

กรีน และเพ็ตตี (วิไลวรรณ พุกทอง, 2542 : 63 ; อ้างอิงมาจาก Green and Petty, 1968 : 471-476) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก
2. ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะในการใช้ภาษาให้ดียิ่งขึ้น
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้ประสบผลสำเร็จในทางจิตใจ
4. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน โดยมีการฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง
5. ช่วยเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียนจบบทเรียนแล้ว
6. ช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง
7. ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจน
8. ช่วยให้นักเรียนฝึกฝนได้เต็มที่นอกเหนือจากที่เรียนในหนังสือเรียน
9. ช่วยประหยัดแรงงานและเวลาของครู
10. ช่วยให้ผู้เรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง

จากประโยชน์ที่ได้กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะเป็นสิ่งที่ช่วยลดภาระการสอนของครูเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ ซึ่งนักเรียนจะได้รับประสบการณ์จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ได้ฝึกทักษะอย่างเต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล และสามารถหาข้อบกพร่องของแต่ละคนได้ฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น
2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนอันเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป ตลอดจนสามารถช่วยให้นักเรียนได้ดีที่สุดตามความสามารถ
3. ฝึกให้นักเรียนได้ทำงานตามลำพัง โดยมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

### 2.3.5 หลักการสร้างแบบฝึกทักษะ

บทบาทของครูในการใช้แบบฝึกทักษะประกอบแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาภรณ์ 11 ด้วยกระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op และแบบเดี่ยว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นั้น ดำเนินการดังนี้ (สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563 : 151-190)

1. จัดการเรียนการสอนให้เป็นทักษะกระบวนการอย่างแท้จริง โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รู้ถึงปัญหาของตนเอง เรียนรู้กระบวนการในการแก้ปัญหา สามารถนำประสบการณ์ที่เรียนรู้ไปใช้ต่อการเรียนในชีวิตประจำวัน
2. สอนคนไม่ใช่สอนหนังสือ การเตรียมสื่อเพื่อให้นักเรียนเรียนรู้แก้ปัญหา และต้องปลูกฝังคุณลักษณะ ค่านิยม เจตคติต่าง ๆ อันจำเป็นเช่นรักตนเองรักครอบครัวเห็นคุณค่าของชีวิต มองโลกในแง่ดี จงรักภักดีต่อบ้านเมือง
3. สอนโดยเน้นเด็กเป็นสำคัญ มีครูเป็นผู้กำกับ โดยคิดวางแผนการจัดการเรียนการสอนครูต้องศึกษาหลักสูตรให้เข้าใจและประยุกต์เนื้อหา กระบวนการ ทฤษฎีการเรียนการสอนต่าง ๆ ให้เข้าสภาพแวดล้อม ให้เหมาะสมกับท้องถิ่นและเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน คอยช่วยเหลือให้กำลังใจนักเรียนที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่าน การเขียน ที่รับผิดชอบด้วยความรักและเอาใจใส่อย่างจริงจัง

4. ให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนทักษะอย่างเป็นระบบ เสาะแสวงหาความรู้อย่างเป็นระบบ โดยผ่านขั้นตอนต่าง ๆ ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีครูให้คำปรึกษาหรือผู้รู้เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้แต่ละขั้นตอน ปลูกฝังนิสัยรักการอ่านและการดูแลหนังสือของตนเองอย่างดี

5. ครูสามารถยืดหยุ่นเวลาได้ตามความสนใจของผู้เรียนและความเหมาะสมกับลักษณะเนื้อหาในแบบฝึกแต่ละเรื่อง

6. สร้างบรรยากาศให้นักเรียนและเพื่อน เอื้อต่อกันในเชิงของการเรียนรู้ การแสวงหาความรู้ หาคำตอบ การแก้ปัญหาให้เป็นทั้งผู้ให้และผู้รับ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2535 : 47-53)

สรุปว่า การออกแบบฝึกทักษะจึงเริ่มจากการเรียนรู้ที่ง่าย ๆ ไม่ซับซ้อนและได้รับการเสริมแรงจากครู จากสื่อที่เป็นรูปการ์ตูน และแสดงความคิดของตนเองในการแสดงออกจากจินตนาการของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับนักการศึกษาหลายท่านที่กล่าวไว้ดังนี้

นิตยา ปานทิพย์ (2537 : 26-27) ได้กล่าวว่า ในการสร้างแบบฝึกทักษะต้องอาศัยทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยาเป็นหลักสำคัญ ประกอบด้วย

1. ความใกล้ชิด (Continuation) การใช้สิ่งเร้าและการตอบสนองที่เกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกันจะสร้างความพอใจให้กับนักเรียน

2. แบบฝึกทักษะ (Practice) คือ การให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่ซ้ำ ๆ เพื่อช่วยในการสร้างความแม่นยำชำนาญ

3. กฎแห่งผล (Law of Effect) ในแบบฝึกทักษะถ้าผู้เรียนได้ทราบผลการทำงานของตนโดยรวดเร็ว จึงจะทำให้ผู้เรียนทราบผลของการกระทำ และสร้างความพอใจให้กับผู้เรียน

4. แรงจูงใจ (Motivation) กระทำได้โดยการเรียงแบบฝึกทักษะจากง่ายไปหายาก และจากแบบฝึกทักษะสั้นไปสู่แบบฝึกทักษะที่ยาวขึ้น ทั้งนี้เนื้อเรื่องที่จะนำมาสร้างฝึกทักษะควรมีหลายรสและหลายรูปแบบ ตลอดจนมีภาพประกอบเรื่องเพื่อเร้าความสนใจของนักเรียน

กรมวิชาการ (2527 : 149-151) ได้เสนอหลักในการสร้างแบบฝึกทักษะที่เรียนด้วยตนเองไว้พอสรุปได้ดังนี้

1. หลักในการสร้างแบบฝึกทักษะ ประกอบด้วย

1.1 ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้แล้วจัดเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์

1.2 จัดเนื้อหาให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน

2. หลักในการสร้างแบบฝึกทักษะ ประกอบด้วย

2.1 ให้มีคำชี้แจงง่ายและสั้น เพื่อให้เด็กเข้าใจได้ง่าย

2.2 เรียงลำดับขั้นตอนของแบบฝึกทักษะจากง่ายไปหายากเพื่อให้เด็กทำได้

2.3 จัดทำแบบฝึกทักษะให้น่าสนใจ และท้าทายให้แสดงความสามารถ

2.4 ครูควรต้องพิจารณาแบบฝึกทักษะด้วยความละเอียดอย่าให้มีข้อผิดพลาดได้

เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน แบบฝึกทักษะที่กำหนดให้นักเรียนเก่งอาจไม่เหมาะกับนักเรียน

บัทท์ส (ซูติมา วัฒนธรรมศิริ, 2539 : 22 ; อ้างอิงมาจาก Butts, 1974 : 85) เสนอหลักการสร้างแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้

1. ต้องกำหนดโครงสร้างของแบบฝึกทักษะไว้คร่าว ๆ ก่อนที่จะเขียนรายละเอียด
2. ศึกษางานและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะทำ
3. เขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมและเนื้อหาให้สอดคล้องกัน
4. แจกแจงวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมออกเป็นกิจกรรมย่อย โดยคำนึงถึงความยากง่าย
5. กำหนดอุปกรณ์ที่จะใช้ในกิจกรรมแต่ละตอนให้เหมาะสมกับแบบฝึกทักษะ
6. กำหนดเวลาที่ใช้ในแบบฝึกทักษะแต่ละตอนให้เหมาะสม
7. จัดให้มีการประเมินผลทั้งก่อนและหลังเรียน

ธิดา สอนงนารถ (2542 : 26-27) ได้สรุปว่า การสร้างแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพนั้นควรมีลักษณะ ดังนี้

1. ตั้งจุดมุ่งหมายในการฝึกทักษะ
2. ใช้ภาษาให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
3. รูปแบบการฝึกต้องเร้าความสนใจ
4. แบบฝึกทักษะต้องเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก
5. ใช้เวลาที่เหมาะสมไม่นานเกินไป

สรุป สร้างแบบฝึกทักษะหลายรูปแบบเพื่อไม่ให้นักเรียนเบื่อหน่าย ใช้หลักจิตวิทยาสำนวนภาษาง่าย ให้ความหมายต่อชีวิต คิดได้เร็วและสนุก ปลุกความสนใจ เหมาะสมกับวัยและความสามารถ อาจศึกษาได้ด้วยตนเอง

ฮาร์เรส (ซูติมา วัฒนธรรมศิริ, 2539 : 22 ; อ้างอิงมาจาก Heress, 1987 : 93-94) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะว่า จะต้องใช้ภาษาที่เหมาะสมกับนักเรียนและสร้างโดยใช้หลักจิตวิทยาในสิ่งเร้าและการตอบสนอง ดังนี้

1. ใช้แบบฝึกทักษะหลายชนิดเพื่อเร้าความสนใจ
2. แบบฝึกทักษะที่จัดขึ้นต้องให้นักเรียนสามารถแยกออกได้ว่าแบบฝึกแต่ละข้อต้องการให้นักเรียนทำอะไร
3. ให้นักเรียนได้ฝึกการตอบแบบฝึกทักษะแต่ละชนิด แต่ละรูป ว่ามีวิธีการตอบอย่างไร
4. ให้นักเรียนได้มีโอกาสตอบสนองต่อสิ่งเร้าดังกล่าว ด้วยการแสดงออกทางความสามารถและความเข้าใจในแบบฝึกทักษะ
5. ให้นักเรียนได้นำสิ่งที่เรียนรู้จากบทเรียนมาตอบในแบบฝึกทักษะ โดยยึดหลักทางจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกทักษะด้วย ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีความสนใจที่จะทำแบบฝึกทักษะ

### 2.3.6 จิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงหลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้  
 สุจจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรมพรธัย (2523 : 62) กล่าวถึงการสร้างแบบฝึกทักษะต้องยึดหลักทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยา สรุปได้ดังนี้

1. กฎการเรียนรู้ ออร์นไคค์ ซึ่งได้กล่าวเกี่ยวกับกฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) กล่าวไว้ว่า สิ่งใดก็ตามที่มีการฝึกหัดหรือทำบ่อย ๆ จะทำให้ผู้ฝึกหัดหรือทอดทิ้งไปนานแล้ว ย่อมจะทำไม่ได้ (Law of Disuse) ในทางตรงข้าม สิ่งใดก็ตามที่ไม่ได้รับการฝึกหัดหรือทอดทิ้งไปนานแล้ว ย่อมจะทำได้ไม่ดี (Law of Disuse) ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะผู้เรียนจะมีทักษะในการใช้ภาษาดีต่อเมื่อฝึกฝนหรือการกระทำซ้ำบ่อย ๆ

2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล ควรคำนึงถึงนักเรียนแต่ละคนที่มีความรู้ ความถนัด ความสามารถ ความสนใจต่างกัน ฉะนั้นในการสร้างแบบฝึกทักษะจึงควรคำนึงถึงความเหมาะสม คือ ความยากง่ายเกินไปและควรมีหลาย ๆ แบบ

3. การจูงใจผู้เรียน โดยการจัดแบบฝึกทักษะจากง่ายไปหายาก เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน ซึ่งจะทำให้เกิดผลสำเร็จในการฝึกและช่วยย่นย่อให้ติดตามต่อไป

พรณี ชูทัย (2538 : 142) ได้กล่าวถึงหลักสำคัญและทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยา เพื่อนำมาสร้างแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. ความใกล้ชิด หมายถึง กรณีที่ว่าถ้าใช้สิ่งเร้าแล้วการตอบสนองเกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกันจะสร้างความพอใจแก่ผู้เรียนเป็นอย่างมาก

2. การฝึกเป็นการทำให้ผู้เรียนได้ทำซ้ำ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่แม่นยำ

3. กฎแห่งผล คือ การที่ผู้เรียนได้ทราบผลการปฏิบัติงานของตนเองด้วยการเฉลยคำตอบให้ ช่วยให้ผู้เรียนทราบข้อบกพร่อง เพื่อปรับปรุงตนเองเป็นการสร้างความพอใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน

4. กฎการจูงใจ คือ การจัดแบบฝึกหัดเรียงลำดับจากแบบฝึกหัดง่ายและสั้นไปสู่เรื่องที่ยากขึ้น ควรมีภาพประกอบและมีหลายรส หลายรูปแบบ

ฮาร์เลสส์ (มาสวิล รักษ์บ้านเกิด, 2526 : 2-3 ; อ้างอิงมาจาก Harless, 1955 : 451) ได้แนะนำว่า แบบฝึกควรสร้างโดยใช้หลักจิตวิทยาในการเร้าและตอบสนอง ดังนี้

1. เร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจ โดยการทำแบบฝึกทักษะหลาย ๆ ชนิด

2. ให้นักเรียนมีโอกาสตอบสนองสิ่งเร้าด้วยการแสดงออกทางความสามารถและความเข้าใจแบบฝึกทักษะ

อารี พันธมณี (2542 : 38-41) กล่าวว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนควรใช้เทคนิคการสอนต่าง ๆ เพื่อจูงใจให้ผู้เรียนอยากรู้อยากเห็น และพยายามส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จตามความสามารถของแต่ละบุคคล

จากหลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ สรุปได้ว่า ในการสร้างแบบฝึกทักษะต้องคำนึงถึงจิตวิทยาในการเร้าความสนใจ ความยากง่าย เหมาะกับวุฒิภาวะและความพร้อมและวัยของผู้เรียนของเด็ก เพื่อตอบสนองความสนใจและจะทำให้เกิดความคงทนในการเรียนรู้

สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือในการฝึกเขียนบททวนสิ่งต่าง ๆ ที่เรียนในช่วงหนึ่งเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ เสริมประสบการณ์ให้นักเรียนได้ปฏิบัติและนำความรู้ไปใช้ได้ อย่างแม่นยำ ถูกต้อง และคล่องแคล่ว ลักษณะของแบบฝึกมีการผสมสื่อหลายอย่าง มีวิธีการที่หลากหลาย เนื้อหาลำดับความยากง่าย กิจกรรมหลากหลาย ผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในบทเรียน



แบบฝึกที่ดีที่สุดต้องเหมาะสมตามจุดมุ่งหมาย ประสบการณ์เดิม และเร้าความสนใจของผู้เรียน ประโยชน์ของชุดฝึกทักษะช่วยเสริมให้การเรียนเกิดทักษะดีขึ้น เป็นอุปกรณ์การสอนช่วยลดภาระของครู ช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษา ช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จด้านจิตใจ ผู้สอนรู้จักจุดเด่นหรือปัญหาของนักเรียน แก้ไขการขาดแคลนครู นำไปสอนซ่อมเสริมให้ผู้เรียนได้เข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น ในชุดฝึกนั้น ผู้สอนต้องตั้งจุดมุ่งหมายในการฝึกได้ชัดเจน ใช้ภาษาได้เหมาะสม เร้าความสนใจ ลำดับแบบฝึกจากง่ายไปหายาก ผู้สอนควรคำนึงถึงความพร้อมความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย

## 2.4 การหาประสิทธิภาพ

### 2.4.1 การหาประสิทธิภาพเครื่องมือ

เผชิญ กิจระการ (2545 : 46-51) กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนใด ๆ มีกระบวนการสำคัญอยู่ 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) และขั้นตอนการหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) ทั้งสองวิธีนี้ต้องทำควบคู่กันไป จึงจะมั่นใจได้ว่าสื่อหรือเทคโนโลยีการเรียนการสอนที่ผ่านกระบวนการหาประสิทธิภาพจะเป็นที่ยอมรับได้ ดังรายละเอียดดังนี้

1. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) กระบวนการนี้เป็นการหาประสิทธิภาพโดยใช้หลักของความรู้ และเหตุผลในการตัดสินคุณค่าของสื่อการเรียนการสอน โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญ (Panel of Experts) เป็นผู้พิจารณาตัดสินคุณค่า ซึ่งเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมในด้านความถูกต้องของการนำไปใช้ (Usability) ผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนนำมาหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตรดังนี้

$$CVR = \frac{2N_e}{N} = 1$$

เมื่อ	CVR	แทน	ประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach)
	$N_e$	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับ (Number of Panelists Who Had Agreement)
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด (Total Number of Panelists)

ผู้เชี่ยวชาญจะประเมินสื่อการเรียนการสอนตามแบบประเมินที่สร้างขึ้นในลักษณะของแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (นิยมใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ) นำค่าเฉลี่ยที่ได้จากแบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนไปแทนค่าในสูตร สำหรับค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับจะต้องอยู่ในระดับมากขึ้นไป คือ ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50-5.00 ค่าที่คำนวณได้ต้องสูง

กว่าค่าที่ปรากฏในตารางตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญจึงจะยอมรับว่าสื่อมีประสิทธิภาพ ถ้าได้ค่าไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดจะต้องปรับปรุงแก้ไขสื่อและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาใหม่

ตัวอย่าง ผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินเครื่องมือหรือสื่อการเรียนการสอน จำนวน 5 คน แต่ละคนคำนวณค่าเฉลี่ยดังนี้ 4.15, 3.89, 4.67, 4.32 และ 4.75

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน พบว่า ได้ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ทุกคน  $N_e$  จึงมีค่าเท่ากับ 5 ด้วยผลการแทนค่าในสูตร ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{CVR} &= \frac{2N_e}{N} - 1 \\ &= \frac{2 \times 5}{5} - 1 \\ &= 2 - 1 \\ &= 1.00 \end{aligned}$$

แสดงว่าสื่อการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพเชิงเหตุผลจึงนำไปใช้ได้ (เพราะเป็นค่าที่สูงกว่าค่าการยอมรับขั้นต่ำในตาราง)

## 2. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach)

วิธีการนี้จะนำสื่อบททดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนเป้าหมาย การหาประสิทธิภาพของสื่อ เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) บทเรียนโปรแกรม ชุดการสอน แผนการสอน แบบฝึกทักษะ เป็นต้น ส่วนมากใช้วิธีการหาประสิทธิภาพ ด้วยวิธีนี้ประสิทธิภาพที่วัดส่วนใหญ่พิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการเรียน หรือแบบทดสอบย่อย โดยแสดง เป็นค่าตัวเลข 2 เช่น  $E_1/E_2 = 85/85$ ,  $E_1/E_2 = 90/90$  เป็นต้น

เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ ( $E_1/E_2$ ) มีความหมายแตกต่างกันหลายลักษณะในที่นี้จะยกตัวอย่าง  $E_1/E_2 = 80/80$  ดังนี้

1. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก ( $E_1$ ) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง ( $E_2$ ) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-Test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนการหาค่า  $E_1$  และ  $E_2$  ใช้สูตรดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

เมื่อ	$E_1$ แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum X$ แทน	คะแนนของแบบฝึกหัดหรือของแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน
	A แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน
	N แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\frac{\sum X}{N} \times 100}{B}$$

เมื่อ $E_2$ แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
$\sum X$ แทน	คะแนนของแบบฝึกหัดหรือของแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน
B แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน
N แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 2 ตัวเลข 80 ตัวแรก ( $E_1$ ) คือ จำนวนนักเรียนร้อยละ 80 ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-Test) ได้ร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนครั้งนั้นได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 เช่น มีนักเรียน 40 คน ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมดคือ 32 คน แต่ละคนได้คะแนนจากการทดสอบหลังเรียน ถึงร้อยละ 80 ( $E_1$ ) ส่วน 80 ( $E_2$ ) ตัวหลัง คือ ผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด (40 คน) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

3. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 3 ตัวเลข 80 ตัวแรก ( $E_1$ ) คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-Test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ตัวหลัง ( $E_2$ ) ดังนี้ สมมตินักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 10 แตกต่างจากคะแนนเต็ม เท่ากับ 90 ถ้านักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-Test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 85 แสดงว่าความแตกต่างของ 2 ครั้งนี้ (ก่อนเรียนกับหลังเรียน) เท่ากับ  $85 - 10 = 75$  ดังนั้น ค่าของ  $E_2 = (79/90) \times 100 = 83.33\%$  ถือว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ( $E_2 = 80$ )

4. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 4 ตัวเลข 80 ( $E_1$ ) ตัวแรก คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ( $E_2$ ) ตัวหลัง หมายถึง นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนแต่ละข้อถูกมีจำนวนร้อยละ 80 (ถ้าทำข้อสอบข้อใดถูกมีจำนวนนักเรียนไม่เกินร้อยละ 80 แสดงว่าสื่อไม่มีประสิทธิภาพ และชี้ให้เห็นว่าจุดประสงค์ที่ตรวจกลับข้อนั้นมีครบพร้อม)

กล่าวโดยสรุปว่าเกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนจะนิยมตั้งเป็นตัวเลข 3 ลักษณะ คือ 80/80 85/85 และ 90/90 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชาและเนื้อหาที่นำมาสร้างสื่อ นั้น ถ้าเป็นวิชาที่ค่อนข้างยากก็อาจตั้งเกณฑ์ได้ 90/90 เป็นต้น นอกจากนี้ยังตั้งเกณฑ์เป็นค่าความคลาดเคลื่อนไว้เท่ากับร้อยละ 2.5 นั่นคือ ถ้าตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 90/90 เมื่อคำนวณแล้วค่าที่ถือว่าใช้ได้คือ 87.5/87.5 หรือ 87.5/90 เป็นต้น

ประสิทธิภาพของสื่อเทคโนโลยีการเรียนการสอนจะมาจากผลลัพธ์ของการคำนวณ  $E_1, E_2$  เป็นตัวเลขตัวแรกและตัวหลังตามลำดับ ถ้าตัวเลขเข้าใกล้ 100 มากเท่าไรยิ่งถือว่าเป็นประสิทธิภาพมากขึ้น เป็นเกณฑ์ที่ใช้พิจารณาการรับรองประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอน ส่วนแนวคิดในการหาประสิทธิภาพที่ควรคำนึงมีดังนี้

1. สื่อการเรียนการสอน ที่สร้างขึ้นต้องมีการกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเพื่อการเรียนการสอนอย่างชัดเจน และสามารถวัดได้

2. เนื้อหาของบทเรียนที่สร้างขึ้นต้องผ่านกระบวนการวิเคราะห์เนื้อหาตามจุดประสงค์การเรียนการสอน

3. แบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบต้องมีการประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการสอนที่ได้คิดวิเคราะห์ไว้ ส่วนความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบฝึกหัดและแบบทดสอบควรมีการวิเคราะห์ เพื่อนำไปใช้กำหนดค่าน้ำหนักของคะแนนในแต่ละข้อคำถาม

4. จำนวนแบบฝึกหัดต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และต้องมีแบบฝึกหัดและข้อคำถามในแบบทดสอบครอบคลุมทุกจุดประสงค์ของการสอน จำนวนแบบฝึกหัดและข้อคำถามในแบบทดสอบไม่ควรน้อยกว่าจำนวนวัตถุประสงค์

จะเห็นได้ว่า การคำนวณหาประสิทธิภาพสื่อการเรียนการสอนนี้เป็นผลรวมของการหาคุณภาพ (Quantity) ทั้งเชิงปริมาณที่แสดงเป็นตัวเลข (Quantitative) และเชิงคุณภาพ (Qualitative) ที่แสดงเป็นภาษาที่เข้าใจ ดังนั้นประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอน ในที่นี้จึงเป็นองค์รวมของประสิทธิภาพ (Efficiency) ในความหมายของการทำในสิ่งที่ถูก (Do the Things Right) นั้นหมายถึง การเรียนอย่างถูกต้องตามกระบวนการของการเรียนด้วย CAI และการมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) ในความหมายทำสิ่งที่ถูกต้องให้เกิดขึ้น (Get the Right Things Done) นั้นหมายถึง ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างถูกต้องตามจุดประสงค์ถูกต้องถึงระดับเกณฑ์ที่คาดหวัง ทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้นจะนำไปสู่การมีคุณภาพ ซึ่งมักนิยมเรียกรวมกันเป็นที่เข้าใจกันว่าประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอน

สรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนมีกระบวนการสำคัญอยู่ 2 ขั้นตอน คือ การหาประสิทธิภาพแบบตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล และขั้นตอนการหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ ทั้งสองวิธีนี้ต้องทำควบคู่กันไป จึงจะมั่นใจได้ว่าสื่อหรือเทคโนโลยีการเรียนการสอนที่ผ่านกระบวนการหาประสิทธิภาพจะเป็นที่ยอมรับ คือ การหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล เป็นการหาโดยใช้หลักความรู้และเหตุผลในการตัดสินคุณค่าและสื่อการเรียนการสอนโดยผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้พิจารณาตัดสินคุณค่า วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์วิธีนี้จะนำสื่อไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนเป้าหมาย การหาประสิทธิภาพของสื่อ เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน บทเรียนโปรแกรม ชุดการสอน แผนการสอน แบบฝึกทักษะส่วนมากใช้วิธีการหาประสิทธิภาพด้วยวิธีนี้ ประสิทธิภาพที่วัดส่วนใหญ่พิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการเรียนหรือแบบทดสอบโดยแสดงเป็นค่าตัวเลข เช่น  $E_1/E_2$  ประสิทธิภาพควรคำนึง กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อการเรียนการสอนอย่างชัดเจน และสามารถวัดได้ เนื้อหาของบทเรียนที่สร้างขึ้นต้องผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์เนื้อหาตามจุดประสงค์การเรียนการสอน แบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบต้องมีการประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ แบบฝึกหัดต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ต้องมีแบบฝึกหัดและข้อคำถามในแบบทดสอบครอบคลุมทุกจุดประสงค์ของการสอน

## 2.5 แนวคิดและทฤษฎีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

### 2.5.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ไพศาล แจ้งพานิช (2526 : 89) กล่าวถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะ และประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกอบรมหรือจากการสอบ จึงเป็นการตรวจสอบความสามารถ หรือผลสัมฤทธิ์ของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วเท่าไร มีความสามารถชนิดใด

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2529 : 29) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึง คุณลักษณะ รวมถึงความรู้ ความสามารถของบุคคล อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือมวลประสบการณ์ที่ปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของสมรรถภาพของสมอง

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะ ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน และเป็นผลให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

### 2.5.2 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการวัดดูว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนมากน้อยเพียงใด เป็นการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ของสมรรถภาพของสมอง ซึ่งเป็นผลจากการได้รับการฝึกฝนอบรมในช่วงที่ผ่านมา และในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถวัดได้ 3 แบบ ตามจุดมุ่งหมายและลักษณะวิชาที่สอน ดังนี้ (ไพศาล หวังพานิช, 2526 : 137)

1. การวัดด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถในการปฏิบัติหรือทักษะของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนได้แสดงความสามารถดังกล่าวในรูปการกระทำจริงให้ออกเป็นผลงาน เช่น วิชาศิลปศึกษา พลศึกษา การช่าง เป็นต้น การวัดแบบนี้จึงต้องใช้ข้อสอบภาคปฏิบัติ (Performance Test)

2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาซึ่งเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่าง ๆ สามารถวัดได้โดยใช้ข้อสอบวัดสัมฤทธิ์ (Achievement Test)

### 2.5.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นิภา ศรีไพโรจน์ (2539 : 4) ให้ความหมายของแบบทดสอบ (test) ไว้ว่าเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลการศึกษา มีลักษณะเป็นชุดคำถามหรืองานชุดใด ๆ สร้างขึ้นเพื่อนำไปเร้าผู้เรียนให้เกิดพฤติกรรมตอบสนองออกมา ซึ่งพฤติกรรมนั้นจะต้องสังเกตได้และวัดได้ว่ามีปริมาณหรือจำนวนเท่าใด

บุญชม ศรีสะอาด (2545 : 50) ได้กล่าวว่า แบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ หมายถึง แบบทดสอบใช้วัดความรู้ ความสามารถของบุคคลในด้านวิชาการ ซึ่งเป็นผลจากการเรียนรู้เนื้อหาสาระ และตามประสงค์ของวิชาหรือเนื้อหาที่สอบนั้น โดยทั่วไปจะวัดผลสัมฤทธิ์ในวิชาต่าง ๆ ที่เรียนในโรงเรียน วิทยาลัย หรือสถาบันศึกษาต่าง ๆ อาจจำแนกออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบอิงเกณฑ์ (Criterion Reliance test) หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม มีคะแนนจุดตัดหรือคะแนนเกณฑ์ สำหรับใช้ตัดสินว่าผู้สอบมีความรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ การวัดตรงตามจุดประสงค์ เป็นหัวใจสำคัญของข้อสอบในแบบทดสอบประเภทนี้

2. แบบทดสอบอิงกลุ่ม (Norm Referenced test) หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อวัดให้ครอบคลุมหลักสูตร จึงสร้างตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร ความสามารถในการจำแนกผู้สอบตามความเก่ง อ่อน ได้ดี เป็นหัวใจสำคัญของข้อสอบในแบบทดสอบประเภทนี้ การรายงานผล การสอบอาศัยคะแนนมาตรฐาน ซึ่งเป็นคะแนนที่สามารถให้ความหมายแสดงซึ่งสถานภาพความสามารถของบุคคลนั้น เมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น ๆ ที่ใช้เป็นกลุ่มเปรียบเทียบ

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2540 : 14) ได้กล่าวว่าแบบสอบผลสัมฤทธิ์ (Achieve noun test) เป็นเครื่องมือสำหรับช่วยให้ครูสามารถตัดสินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะเป็นวิธีการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนที่มีความเป็นอิสระได้มากกว่าวิธีอื่น ๆ เมื่อเทียบกับกระบวนการเรียนการสอนที่มีอยู่ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ที่ใช้ในโรงเรียนมุ่งวัดความรู้ในแต่ละวิชา และทักษะต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์พื้นฐานที่สำคัญ 2 ประการ คือ

1. เพื่อเป็นเครื่องมือในการวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนอันเป็นข้อมูลที่ได้รับสำหรับการประเมินผลการเรียนการสอนเป็นรายบุคคล

2. เพื่อเป็นการตรวจสอบความสามารถของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งแตกต่างกันโดยธรรมชาติ

นอกจากนี้ สมนึก ภัททิยธนี (2546 : 73) ได้กล่าวไว้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น กับแบบทดสอบมาตรฐาน แต่เนื่องจากครูต้องทำหน้าที่วัดผลนักเรียน คือ เขียนข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในวิชาที่ตนได้สอบ ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น

ข้อสอบข้างต้นจึงสรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่วัดความรู้ ความสามารถของบุคคล ซึ่งเป็นผลมาจากเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอบ

#### 2.5.4 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บุญชม ศรีสะอาด (2545 : 56-58) ได้กล่าวถึงการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. วิเคราะห์วัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา และทำตารางกำหนดลักษณะข้อสอบขั้นแรกสุดต้องทำการวิเคราะห์ว่าวิชา หรือหัวข้อที่จะสร้างข้อสอบวัดผลนั้นมีจุดประสงค์ของการสอนหรือจุดประสงค์การเรียนรู้อะไรบ้าง ทำการวิเคราะห์เนื้อหาวิชาว่ามีโครงสร้างอย่างไร จัดเขียนหัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อยทุกหัวข้อ พิจารณาความเกี่ยวโยง ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาเหล่านั้น จากนั้นก็จัดทำตารางกำหนดลักษณะข้อสอบหรือที่เรียกว่า ตารางวิเคราะห์หลักสูตร ตารางนี้มี 2 มิติ คือ ด้านเนื้อหา กับด้านสมรรถภาพที่ต้องการวัด เขียนหัวข้อเนื้อหาที่เป็นหัวข้อเรื่องใหญ่ ๆ ตามหลักสูตรวิชานั้นลงในแต่ละแถวของตารางตามลำดับ ส่วนด้านบนเป็นสมรรถภาพได้จากการวิเคราะห์วัตถุประสงค์ และในการจัดทำตารางกำหนดลักษณะของข้อสอบนั้น ขั้นแรกสุดพิจารณาว่าจะออกข้อสอบทั้งหมดกี่ข้อ เขียนจำนวนข้อลงในช่องรวมช่องสุดท้าย จากนั้นพิจารณาว่าหัวข้อเรื่องใดสำคัญ

มากนัก เขียนลำดับความสำคัญลงไป แล้วกำหนดจำนวนข้อสอบที่จะวัดในแต่ละหัวข้อตามอันดับความสำคัญ จากนั้นกำหนดจำนวนข้อในแต่ละช่อง จำนวนข้อสอบที่จะวัดในแต่ละช่องขึ้นอยู่กับว่าเรื่องนั้นต้องการให้เกิดสมรรถภาพในด้านใดมากน้อยกว่ากัน

2. กำหนดแบบของข้อคำถาม การศึกษาวิธีเขียนข้อสอบ ทำการพิจารณาและตัดสินใจว่าจะใช้ข้อคำถามรูปแบบใด ศึกษาวิธีการเขียนข้อสอบ หลักการเขียนข้อคำถามสมรรถภาพต่าง ๆ ศึกษาเทคโนโลยีในการเขียนข้อสอบ เพื่อนำมาใช้เป็นหลักในการเขียนข้อสอบ

3. เขียนข้อสอบ โดยใช้ตารางกำหนดลักษณะของข้อสอบที่จัดทำไว้ขั้นที่ 1 เป็นกรอบ ซึ่งจะช่วยให้สามารถออกข้อสอบวัดได้ครอบคลุมทุกหัวข้อเนื้อหาและทุกสมรรถภาพส่วนรูปแบบและเทคนิคในการเขียนข้อสอบยึดตามที่ศึกษาในขั้นที่ 2

4. ตรวจสอบข้อสอบ นำข้อสอบที่ได้เขียนไว้ในขั้นที่ 3 มาพิจารณาทบทวนอีกครั้งหนึ่ง โดยพิจารณาความถูกต้องตามหลักวิชา พิจารณาว่าแต่ละข้อจัดในเนื้อหาและสมรรถภาพตามตารางกำหนดลักษณะข้อสอบหรือไม่ ภาษาที่ใช้เขียนมีความชัดเจนเข้าใจง่ายเหมาะสมดีแล้วหรือไม่ ตัวถูก ตัวลวง เหมาะสมเข้าหลักเกณฑ์หรือไม่ หลังพิจารณาทบทวนเอง แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผล และด้านเนื้อหาสาระพิจารณาข้อบกพร่อง แล้วนำเอาข้อวิจารณ์นั้นมาพิจารณา ปรับปรุง แก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

5. พิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง นำข้อสอบทั้งหมดมาพิมพ์เป็นแบบทดสอบ โดยจัดพิมพ์คำชี้แจง หรือคำอธิบายวิธีการทำแบบทดสอบไว้ที่ปกของแบบทดสอบอย่างละเอียดและชัดเจน การจัดพิมพ์วางรูปแบบให้เหมาะสม

6. ทดลองใช้ วิเคราะห์คุณภาพ และปรับปรุง นำแบบทดสอบไปทดลองกับกลุ่มที่คล้ายกันกับกลุ่มตัวอย่างที่จะสอบจริง ซึ่งได้เรียนในวิชาหรือเนื้อหาที่จะสอบแล้วนำผลการสอบมาตรวจให้คะแนน ทำการวิเคราะห์คุณภาพ คัดเลือกเอาข้อที่มีคุณภาพเข้าเกณฑ์ตามจำนวนที่ต้องการ ถ้าข้อที่เข้าเกณฑ์มีจำนวนมากกว่าที่ต้องการก็คัดข้อที่มีเนื้อหามากกว่าที่ต้องการ ซึ่งเป็นข้อที่มีอำนาจจำแนกต่ำสุดออกตามลำดับ นำเอาผลการสอบที่ได้เฉพาะข้อสอบที่ต้องการ ซึ่งเป็นข้อที่มีอำนาจจำแนกต่ำสุดออกตามลำดับ นำเอาผลการสอบที่คิดเฉพาะข้อสอบที่เข้าเกณฑ์เหล่านั้นมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น

7. พิมพ์แบบทดสอบฉบับจริง นำข้อสอบที่มีอำนาจจำแนกและระดับความยากเข้าเกณฑ์ตามจำนวนที่ต้องการในขั้นตอนที่ 6 มาพิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับที่จะใช้จริง ซึ่งจะต้องมีคำชี้แจงวิธีทำด้วย และในการพิมพ์นอกจากใช้รูปแบบที่เหมาะสมแล้วควรคำนึงถึงความประณีต ความถูกต้อง ซึ่งจะต้องตรวจทานให้ดี

สมนึก ภัททิยธนี (2546 : 97) ได้กล่าวสรุปของการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า

1. ครูผู้สอนควรทำความเข้าใจข้อสอบแต่ละชนิด และทุกครั้งที่ออกข้อสอบชนิดใด ควรคำนึงถึงหลักการออกข้อสอบชนิดนั้นๆ ด้วย

2. ข้อสอบชนิดใดก็ตาม หากมีคุณสมบัติเป็นไปตามคุณลักษณะของแบบทดสอบที่ดีหลายประการ ก็เป็นข้อสอบที่ดีมากเท่านั้น

3. ข้อสอบนักเรียนมีจำนวนมาก การพิมพ์และการตรวจข้อสอบสามารถใช้เครื่องจักรกลแทนการตรวจด้วยคน ซึ่งการใช้ข้อสอบแบบเลือกตอบ

4. โดยทั่วไปการสอบแต่ละครั้ง น่าจะใช้ข้อสอบเพียง 2 ชนิด ก็มีประสิทธิภาพเพียงพอแล้ว ได้แก่ ข้อสอบอัตนัย หรือตามเรียงกับข้อสอบแบบเลือกตอบ ส่วนข้อสอบชนิดอื่น ๆ น่าจะใช้เป็นเพียงแบบฝึกหัด หรืออาจจะใช้งานทดสอบย่อย เพื่อช่วยจูงใจให้นักเรียนสนใจในวิชาที่กำลังสอน และสามารถพัฒนาให้เป็นข้อสอบ 2 ชนิดนี้ กล่าวคือ

4.1 ถ้าเป็นข้อสอบแบบกาถูก-กาผิด ควรพัฒนาให้เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ

4.2 ถ้าเป็นข้อสอบเติมคำ หรือตอบสั้น ๆ ควรพัฒนาให้เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ (ถ้าใช้ตอบสั้น ๆ) หรือแบบอัตนัย (ถ้าใช้ตอบยาว)

ข้อความดังกล่าวข้างต้นจึงสรุปได้ว่า การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ควรจะสร้างตามลำดับขั้นตอนเริ่มจากการวิเคราะห์จุดประสงค์เนื้อหาวิชา ทำตารางวิเคราะห์ข้อสอบ กำหนดรูปแบบของข้อคำถาม ศึกษาวิธีการเขียนข้อสอบ เขียนข้อสอบตรวจทาน พิมพ์แบบทดสอบฉบับทดสอบ ทดลองใช้ วิเคราะห์คุณภาพและปรับปรุง แล้วพิมพ์แบบทดสอบฉบับจริง

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน และเป็นผลให้บุคคลเกิดการเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถวัดได้ 2 แบบ การวัดด้านปฏิบัติ การวัดด้านเนื้อหา การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีแบบทดสอบอิงเกณฑ์ อิงกลุ่ม การสร้างแบบทดสอบมีขั้นตอนและกระบวนการโดยวิเคราะห์วัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา กำหนดแบบของข้อคำถาม เขียนข้อสอบ ตรวจทานข้อสอบ พิมพ์ ทดลองใช้ และพิมพ์แบบทดสอบฉบับจริง ข้อควรคำนึงโดยทั่วไปการสอบแต่ละครั้งน่าจะใช้ข้อสอบเพียง 2 ชนิด ก็มีประสิทธิภาพเพียงพอและได้ค่าเที่ยงตรง

## 2.6 แนวคิดและทฤษฎีความพึงพอใจ

### 2.6.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นความรู้สึกที่รับรู้ด้วยจิตใจ และอาจแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมต่าง ๆ ให้บุคคลรอบข้างได้รับรู้ นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ดังนี้

ลักษณะ สิริวัฒน์ (2539 : 123) กล่าวถึงความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจ หมายถึง พฤติกรรมที่สนองความต้องการของมนุษย์ และเป็นพฤติกรรมที่นำไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

ประสาธ อิศรปรีดา (2546 : 300) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง พลังที่เกิดจากพลังทางจิตที่มีประสิทธิผลไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ และหาสิ่งที่ต้องการมาตอบสนอง

สุชา จันทน์เอม (2541 : 11) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง พฤติกรรมที่กระตุ้นโดยแรงขับของแต่ละคน และมีแนวโน้มมุ่งเน้นไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างใดอย่างหนึ่งทำให้เกิดความต้องการ

มยุรี ศรีคะเนย์ (2547 : 91) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจ คือ พลังที่เกิดขึ้นทางจิตใจที่มีผลทำให้บุคคลชอบ หรือไม่ชอบในงาน หรือกิจกรรมที่ทำ ซึ่งผลให้งานหรือกิจกรรมที่ทำ



นั้นประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวได้ ดังนั้นความพึงพอใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนและกิจกรรมการเรียน จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี

กนกพร แกลวโสภา (2547 : 67) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด หรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงาน หรือการปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก ดังนั้น ความพึงพอใจในการเรียนรู้ หมายถึง ความพอใจ ชอบใจในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน และต้องการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ จนบรรลุผลสำเร็จ

กูตส์ (Good, 1973 : 161) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพหรือระดับความพึงพอใจที่มีผลมาจากความสนใจและเจตคติของบุคคลที่มีต่องานด้วย

โวลแมน (สุชา จันทน์เอม, 2541 : 17 ; อ้างอิงมาจาก Wilman, 1973 : 83) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่าความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกมีความสุขเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย

เดวิส (สุชา จันทน์เอม, 2541 : 17 ; อ้างอิงมาจาก Davis, 1981 : 83) ให้ความหมายเกี่ยวกับความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจเป็นความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังกับประโยชน์ที่ได้รับ

วิจิตรา แสงชัย (2543 : 11) ได้ให้ความหมาย ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความรู้สึกที่ผู้ปฏิบัติงานมีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงาน ความรู้สึกนี้จะจูงใจให้ผู้ปฏิบัติงาน รักงานที่จะรับผิดชอบ อยากรทำงาน คิดค้นวิธีการทำงานให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะนำไปสู่ การปฏิบัติงานที่ดีและจะทำให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ตามต้องการ

ไชยวัฒน์ ชาญปริชารัตน์ (2543 : 2) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่องานที่ปฏิบัติในทางบวก คือ รู้สึกชอบ รัก พอใจ หรือเจตคติที่ดีต่องาน ซึ่งเกิดจากการได้รับการตอบสนองความต้องการทั้งด้านวัตถุ และด้านจิตใจ เป็นความรู้สึกที่มีความสุขเมื่อได้รับความสำเร็จตามความต้องการ หรือแรงจูงใจ

คำดี ชินานา (2546 : 29) ได้ให้ความหมาย ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงาน หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด หรือทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อการปฏิบัติงาน รวมทั้งกระบวนการ องค์ประกอบ ตลอดจนปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับงานนั้น ๆ หากเป็นไปในทางบวกจะเป็นผลทำให้เกิด ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงาน จะมีการเสียสละ อุทิศร่างกาย แรงใจ แรงทรัพย์ และสติปัญญา ให้แก่งานมากขึ้น แต่ในทางตรงข้ามหากผู้ปฏิบัติงานมีความรู้สึกนึกคิด หรือทัศนคติต่อการปฏิบัติงาน เป็นไปในทางลบ จะมีผลทำให้เกิดความไม่พึงพอใจต่อการปฏิบัติงาน ขาดความกระตือรือร้น ปฏิบัติงานไม่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ความพึงพอใจต่อการทำงานจะเป็นผลมาจากการสร้างแรงจูงใจ ของผู้บริหาร เพื่อที่จะกระตุ้นให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความเต็มใจ มีความสุขใจ และใช้พลังที่มีอยู่ ปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จ ตามเป้าหมายขององค์กร หรือหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพ

มัชฌิมา เหล็กกล้า (2547 : 26) สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก ของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เกิดขึ้นในจิตใจของมนุษย์ ส่งผลทำให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมความรู้สึก นั้นออกมา

ศรีสุดา ญาติปลื้ม (2547 : 69) สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกรัก ชอบพอใจ หรือเจตคติที่ดีของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเกิดจากการได้รับการตอบสนอง

ความต้องการ หรือความคาดหวังในทางที่ดีทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ เป็นความรู้สึกที่มีความสุข เมื่อได้รับความสำเร็จตามความต้องการหรือแรงจูงใจ

เสาวนีย์ สุริยาประภา (2547 : 21) สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดี หรือมีทัศนคติในทางที่ดีของบุคคล ซึ่งเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามที่ตนเองต้องการ จากความหมายของความพึงพอใจในทัศนะของบุคคลต่าง ๆ

จากที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชื่นชอบ พอใจ กระตือรือร้นที่จะปฏิบัติกิจกรรมให้ประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ดังนั้นความพึงพอใจ จึงเป็นปัจจัยที่จะส่งผลให้การจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

## 2.6.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

นักการศึกษาสาขาต่าง ๆ ทำการศึกษาค้นคว้าและตั้งทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจในการทำงานไว้ดังนี้

สกอตต์ (สุชา จันทน์เอม, 2541 : 17 ; อ้างอิงมาจาก Scott, 1970 : 124) ได้เสนอแนวคิดในเรื่องการจูงใจให้เกิดความพึงพอใจต่อการทำงานที่จะให้ผลเชิงปฏิบัติ มีลักษณะดังนี้

1. งานควรมีลักษณะมีส่วนร่วมสัมพันธ์กับความปรารถนาส่วนตัว งานนั้น จะมีความหมายสำหรับผู้ทำ

2. งานนั้นต้องมีการวางแผนและวัดความสำเร็จ โดยใช้ระบบการทำงาน และการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ

3. เพื่อให้ได้ผลในการจูงใจภายในเป้าหมายของงาน จะต้องมียุทธศาสตร์ดังนี้

3.1 คนทำงานมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมาย

3.2 ผู้ปฏิบัติได้รับทราบผลสำเร็จในการทำงานโดยตรง

3.3 งานนั้นสามารถทำให้สำเร็จได้

เกเกอร์ (สุดาทิพย์ บุชมงคล, 2546 : 49 ; อ้างอิงมาจาก McGregor, 1960 : 33-38) ได้ศึกษาธรรมชาติของมนุษย์และได้อธิบายลักษณะของมนุษย์ว่ามี 2 ประเภท คือ

1. คนประเภท (X) มีลักษณะดังต่อไปนี้

1.1 สัญชาตญาณที่จะหลีกเลี่ยงการทำงานทุกอย่างเท่าที่จะทำได้

1.2 ไม่มีความรับผิดชอบ

1.3 ชอบให้สั่งการ

1.4 ไม่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการปรับปรุงองค์กร

1.5 มีความปรารถนาให้ตอบสนองความต้องการด้านร่างกาย และ

ความปลอดภัย

2. คนประเภท (Y) มีลักษณะดังต่อไปนี้

2.1 ชอบทำงาน เห็นว่าการทำงานเป็นของสนุกเหมือนการเล่นหรือ การพักผ่อน

2.2 มีความรับผิดชอบในการทำงาน

2.3 มีความทะเยอทะยานและกระตือรือร้น

2.4 สั่งการตนเองและสามารถควบคุมตนเองได้

2.5 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการปรับปรุงงานและองค์การพัฒนาวิธีทำงาน

2.6 ปรารถนาด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง ความสมหวังในชีวิต

มาสโลว์ (รักพงษ์ วงษ์ธานี, 2546 : 67 ; อ้างอิงมาจาก Maslow, 1970 : 69-80)

ได้เสนอทฤษฎีลำดับขั้นตอนของความต้อการ (Hierarchy of Needs) นับว่าเป็นทฤษฎีหนึ่งที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง ซึ่งตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า “มนุษย์เรามีความต้อการอยู่เสมอไม่มีที่สิ้นสุดเมื่อความต้อการ การได้รับการตอบสนองหรือพึงพอใจอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วความต้อการสิ่งอื่น ๆ ที่จะเกิดขึ้นมาอีก ความต้อการของคนเราอาจเกิดขึ้นซ้ำซ้อนกัน ความต้อการอย่างหนึ่งอาจยังไม่หมดไป ความต้อการอีกอย่างหนึ่งเกิดขึ้นได้” ความต้อการของมนุษย์มีลำดับชั้น ดังนี้

1. ความต้อการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้อการพื้นฐานของมนุษย์ เน้นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต ได้แก่ อาหาร อากาศ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้อการพักผ่อน ความต้อการทางเพศ

2. ความต้อการความปลอดภัย (Safety Needs) ความมั่นคงในชีวิตทั้งที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและอนาคต ความเจริญก้าวหน้า อบอุ่นใจ

3. ความต้อการทางสังคม (Social Needs) เป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญต่อการเกิดพฤติกรรม ต้อการให้สังคมยอมรับตนเองเข้าเป็นสมาชิก ต้อการความเป็นมิตร ความรักจากเพื่อนร่วมงาน

4. ความต้อการมีฐานะ (Esteem Needs) มีความอยากเด่นในสังคม มีชื่อเสียง อยากให้บุคคลยกย่องสรรเสริญตนเอง อยากมีอิสรเสรีภาพ

5. ความต้อการที่จะประสบผลสำเร็จในชีวิต (Self-Actualization Needs) เป็นความต้อการในระดับสูง อยากให้ตนเองประสบผลสำเร็จซักอย่างในชีวิต ซึ่งเป็นไปได้ยาก

เฮอรับาสก์ (สุดาทิพย์ บุชมงคล, 2546 : 50-51 ; อ้างอิงมาจาก Herzberg, 1959 : 113-115) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าทฤษฎีที่เป็นมูลเหตุที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน 2 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยกระตุ้น (Motivation Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการงาน ซึ่งมีผลก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น ความสำเร็จของงาน การได้รับการยอมรับนับถือ ลักษณะของงาน ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน

2. ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน และมีหน้าที่ให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น เงินเดือน โอกาสที่จะก้าวหน้าในอนาคต สถานะของอาชีพ สภาพการทำงาน เป็นต้น

สรุปได้ว่า ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ ผู้เรียนที่มีส่วนร่วมในงาน มีความสำเร็จของงานบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ และสนองตามต้อการทางด้านร่างกาย ปลอดภัย สังคม มีฐานะ และต้อประสบผลสำเร็จในชีวิต ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือปฏิบัติให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ซึ่งปัจจุบันครูผู้สอนเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกหรือให้คำแนะนำปรึกษา จึงต้อคำนึงถึงความพึงพอใจในการเรียนรู้การทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้หรือการปฏิบัติงานมีแนวความคิดพื้นฐาน ที่ต่างกัน 2 ลักษณะ คือ

### 1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงาน

การตอบสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนอง ทศนะตามแนวคิดดังกล่าวครูผู้สอนที่ต้องการให้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญบรรลุผลสำเร็จ จึงต้องควรมุ่งเน้นถึงการจัดบรรยากาศ และสถานการณ์ รวมทั้งสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียน เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียนให้มีแรงจูงใจในการกระทำกิจกรรมจนบรรลุตามจุดประสงค์ของหลักสูตร

### 2. ผลของการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจ

ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจ และการปฏิบัติงานถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่น ๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลของการตอบสนองที่เหมาะสม ซึ่งในที่สุดนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจ ผลของการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปของรางวัล หรือผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับ นั่นคือความพึงพอใจในงานของผู้ปฏิบัติงานจะถูกกำหนดโดยความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริง และการรับรู้เรื่องเกี่ยวกับความยุติธรรม ผลตอบแทนที่ได้รับรู้แล้วความพึงพอใจย่อมเกิดขึ้น (สมยศ นาวิกกุล, 2522 : 119)

จากแนวคิดดังกล่าวเมื่อนำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ ผลตอบแทนภายในคือผลด้านความรู้สึกต่อความสำเร็จที่เกิดขึ้นเมื่อสามารถเอาชนะความยุ่งยากต่าง ๆ และสามารถดำเนินงานภายใต้ความยุ่งยากทั้งหลายได้สำเร็จ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ความมั่นใจ ตลอดจนได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น ส่วนผลของการตอบแทนจากภายนอกจะเป็นรางวัลที่อื่นจัดทำให้มากกว่าที่ตนเองให้ตนเอง เช่น การได้รับการยกย่องชมเชยจากครูผู้สอน พ่อ แม่ ผู้ปกครอง หรือแม้แต่การได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่น่าพอใจ

### 3. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

บาร์นาร์ค (สุชา จันทน์เอม, 2541 : 18-20 ; อ้างอิงมาจาก Banard, 1968 : 339) กล่าวว่า บุคคลจะมีความพึงพอใจต่อการทำงาน หรือกิจกรรมนั้นขึ้นอยู่กับการกระตุ้นของสิ่งจูงใจ 8 ประการ คือ

1. สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ ได้แก่ เงินทอง สิ่งของ เครื่องมือ เครื่องใช้ สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการทำงาน
2. สิ่งจูงใจที่เป็นโอกาสของบุคคล ได้แก่ ชื่อเสียง เกียรติยศ อำนาจพิเศษ ตำแหน่ง
3. สิ่งจูงใจที่เป็นสภาพ ได้แก่ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับงาน
4. สิ่งจูงใจในอุดมคติ ได้แก่ ความพึงพอใจของบุคคลที่แสดงฝีมือ และความรู้สึกที่ได้ทำงานอย่างเต็มที่
5. สิ่งจูงใจที่เป็นความดึงดูดใจทางสังคม ได้แก่ ความสัมพันธ์ฉันมิตร ในหมู่เพื่อนร่วมงาน การยกย่องนับถือซึ่งกันและกัน
6. สิ่งจูงใจที่เป็นสภาพการทำงาน ได้แก่ การปรับปรุงวิธีการทำงาน ให้สอดคล้องกับความรู้ ความสามารถ และให้สอดคล้องกับทัศนคติของแต่ละบุคคล

7. สิ่งจูงใจที่เป็นสภาพการทำงาน ได้แก่ การมีโอกาสแสดงความคิดเห็น และมีส่วนร่วมงานทุกชนิดที่หน่วยงานจัดขึ้น

8. สิ่งจูงใจที่เป็นสภาพการอยู่ร่วมกัน ได้แก่ ความพอใจของบุคคลที่ได้ อยู่ร่วมกับการรู้จักกันอย่างกว้างขวาง ความสนิทสนมกลมเกลียว ความร่วมมือในการทำงาน

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจพอสรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการเรียน และผลการเรียนจะมีความสัมพันธ์กันทางบวก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ปฏิบัตินั้น ทำให้ ผู้เรียนได้รับการตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิด ความสมบูรณ์ของชีวิตมากขึ้นเพียงใด นั่นก็คือ สิ่งที่ครูสอนจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ในการเสริมสร้างความพึงพอใจในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่รับรู้ด้วยจิตใจและการแสดงออกมา เป็นพฤติกรรมต่าง ๆ ให้บุคคลรอบข้างได้รับรู้เป็นพฤติกรรมที่นำไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ความพึงพอใจ หมายถึง ความพอใจ ชอบใจในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน และต้องการดำเนิน กิจกรรมนั้น ๆ จนบรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ความพึงพอใจของงานที่ทำมีส่วนร่วมสัมพันธ์ กับความปรารถนาส่วนตัว งานนั้นต้องมีการวางแผนและวัดความสำเร็จ โดยใช้ระบบการทำงาน และการควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพ การจูงใจภายในมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมาย เน้นผลสำเร็จของ งานผู้ที่ต้องการวัดความพึงพอใจต้องทราบความต้องการของมนุษย์ เช่น มนุษย์ต้องการทางด้าน ร่างกาย ความปลอดภัย ต้องการมีฐานะ ต้องการความสำเร็จในชีวิต ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ ความพึงพอใจ ได้แก่ สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ เงินทอง ข้าวของ เครื่องใช้ โอกาส ชื่อเสียง เกียรติยศ เครื่องมือเครื่องใช้ เป็นต้น ทุกอย่างจะสำเร็จได้ถ้าผู้ต้องการสร้างความพึงพอใจรู้หลักการและเหตุผล

## 2.7 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

### 2.7.1 งานวิจัยในประเทศ

พรณิการ์ สมัคร (2557 : บทคัดย่อ) ได้ทำการค้นคว้าเรื่องการพัฒนาความสามารถ ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้านการวัดการเรียนรู้ การอ่าน SQ3R กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี จังหวัดลพบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 31 คน ได้มาโดยสุ่มตัวอย่าง เครื่องมือในการ วิจัยประกอบ ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยการอ่านแบบ SQ3R แผน ทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มี ต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการอ่านอย่างมี วิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R สูงกว่า ก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด การเรียนรู้สูงเท่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มนธิรา ภูมิลี (2557 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาค้นคว้าการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แผนผังความคิด กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนบ้านร่องคำ จำนวน 21 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 2 ห้อง รวม 44 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำแนกเป็น 2 เทคนิค เทคนิคละ 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ประกอบด้วย ข้อสอบชนิดเลือกตอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 16 ข้อและข้อสอบชนิดเขียนตอบสั้น ๆ จำนวน 24 ข้อ รวม 40 ข้อ ผลการศึกษาค้นคว้าแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ 83.79/81.07 และ 83.76/81.96 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ แผนการจัดการกิจกรรมมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.64 และ 0.62 เปรียบเทียบการจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามกับกลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมโดยใช้แผนผังความคิด ไม่แตกต่างกัน

มยุรฉัตร กลิ่นผึ้ง (2559 : บทคัดย่อ) การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญภาษาไทย เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบดินทรเดชา สิงห์ สิงหเสนี 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 47 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือ แผนการจัดการเรียนรู้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านผลการศึกษาค้นคว้า แบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.63/82.38 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปิณณฑิต อ่องทันน้ำ (2559 : บทคัดย่อ) ได้ทำการค้นคว้า เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความเพื่อพัฒนาทักษะ ทักษะการเขียนสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนครนายกวิทยาคม อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก งานวิจัยชิ้นนี้มุ่งศึกษาการสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเรียงความ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนเรียงความมีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.20/83.78 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียน เมื่อใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเรียงความหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อดิสรณ์ เรืองกิจจามันท์ (2560 : บทคัดย่อ) ได้ทำการค้นคว้า เรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการแนวคิดการฝึกทางปัญญาจากต้นแบบ ร่วมกับแนวคิดการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนความเรียงและทางคิดไตร่ตรองของนิสิตปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 29 คน ใช้เวลาในการทดลอง 1 ภาคการศึกษา เครื่องมือประกอบด้วย แบบประเมินความสามารถในการเขียนความเรียง มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า เกณฑ์การประเมินระดับความสามารถในการเขียนความเรียง และแบบวัดความสามารถในการคิดไตร่ตรอง เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้แบบบันทึกการเรียนรู้วิเคราะห์ข้อมูล โดยการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนความเรียงและการคิดไตร่ตรองก่อน ระหว่างและหลังการทดลอง ผลการศึกษพบว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนหลังจากการทดลองใช้พบว่า (1) คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนความเรียง

ในภาพรวมสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในทุกองค์ประกอบ โดยมีความสามารถในการเรียนเรียงความคิดเพิ่มขึ้นมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการนำเสนอเนื้อหา ด้านการใช้ภาษา และด้านการใช้รูปแบบและกลไกการเขียนตามลำดับ (2) คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการคิดไตร่ตรองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เจษฎา บุญมาไชย และธิตีรัตน์ รุ่งเจริญเกียรติ (2560 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดห้วยจรเข้มหาวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม จำนวน 59 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 29 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ แบบฝึกทักษะ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ผลสัมฤทธิ์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80

วนิดา โพธิ์รัง (2561 : บทคัดย่อ) ได้ทำการค้นคว้า การพัฒนาแบบฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย โดยใช้เทคนิคแผนผังความคิดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนกลางดงปทุมวิทยาสภาเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวนนักเรียน 22 คน ได้มาโดยสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย โดยใช้เทคนิคแผนผังความคิด แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน แบบประเมินความสามารถในการเรียนแผนผังความคิด แบบวัดเจตคติ ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยมีประสิทธิภาพ 78.64/76.21 ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย ๆ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับดี ( $\bar{X} = 4.46$ )

พล เหลืองรังสี (2561 : บทคัดย่อ) ได้ทำการค้นคว้าเรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหอรอ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านหอรอ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดสงขลา จำนวน 14 คน เครื่องมือที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาค้นคว้าแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.55/81.41 ผลสัมฤทธิ์การเรียนโดยใช้ชุดฝึกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การแสดงความคิดเห็นต่อชุดแบบฝึกมีความเหมาะสมระดับมาก (4.49)

ชนิษฐา มาทุ่ง (2562 : บทคัดย่อ) ได้ทำการค้นคว้า เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ คำประพันธ์ ประเภทกลอน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขุนไกรพิทยาคม โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ คำประพันธ์ประเภทกลอน กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขุนไกรพิทยาคม ปีการศึกษา 2562 โดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบฝึก ผลการศึกษา

พบว่า การอ่านจับใจความประเภทกลอน โดยใช้แบบฝึกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความพึงพอใจที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ค่าประพันธ์ประเภทกลอนอยู่ในระดับมากที่สุด

อเนกพงศ์ ป็องนอก (2564 : บทคัดย่อ) ได้ทำการค้นคว้าเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแคมป์สนวิทยาคม อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 59 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกการอ่านแบบจับใจความมีประสิทธิภาพ 80.21/80.50 ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความหลังการฝึกสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกการอ่านจับใจความอยู่ในระดับพอใจมากที่สุด

ววรรษมล ศุภคุณ (2564 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความด้วยหนังสือส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนบ้านคลองครก จำนวน 30 คน โดยการเลือกแบบเจาะจงเครื่องมือหนังสือส่งเสริมการอ่าน จำนวน 7 เรื่อง แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบวัดทักษะการอ่านจับใจความ ผลการวิจัยพบว่า หนังสือส่งเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ มีประสิทธิภาพ 80.05/83.56 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนที่เรียนด้วยหนังสือส่งเสริมการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

### 2.7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

บรูคส์ (Brook, 2000 : 2854-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสอนอ่านและเขียน ในการสอนอ่านและเขียนของครูโดยมีความเชื่อว่าครูต้องมีความเชื่อมั่นและมีความสามารถเป็นนักอ่านและนักเขียน จึงจะสามารถเป็นครูสอนอ่านและเขียนอย่างมีประสิทธิภาพได้ โดยศึกษากับครูในระดับชั้นเกรด 4 จำนวน 21 คน จาก 5 มลรัฐ ที่ได้รับการยกย่องจากครูใหญ่หรือฝ่ายนิเทศการศึกษาว่า เป็นครูผู้สอนอ่านและเขียนที่มีประสิทธิภาพการเก็บข้อมูลในการสัมภาษณ์ ผลการศึกษาพบว่า ครูเหล่านี้ส่วนมากมีความเชื่อมั่นในความสามารถการเป็นนักอ่านมีความชอบอ่านเพื่อสมมนาการ ส่วนครูที่เชื่อว่าตนเองเป็นนักเขียนเรื่องจริงไม่ใช่เขียนเพื่อความบันเทิงมีความรู้สึกที่พวกเขาสามารถเขียนได้ดีเมื่อได้รับการร้องขอให้เขียน การได้ฝึกปฏิบัติการอ่านและการเขียนมีบทบาทสำคัญต่อการสอนอ่านและเขียนมาก นอกจากนี้ครูยังเชื่อว่ามีหลักสูตรที่ครูใช้อิทธิพลต่อการสอนอ่านและเขียนทั้งเรื่องส่วนตัวและวิชาการมากกว่าการปฏิบัติการอ่านและเขียนของครู

ลองเรย์ (Larelle, 2002 : 130-A) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการใช้แบบฝึกทักษะกับนักเรียนระดับ 1 ถึงระดับ 3 จำนวน 87 คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะมีคะแนนทดสอบหลังการทำแบบฝึกมากกว่าคะแนนการทดสอบก่อนทำแบบฝึกหัด

สมตเตอร์ (Smetter, 2002 : 2120-A) ได้ศึกษาผลของโปรแกรมการสอนซ่อมเสริมหลังเลิกเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนในกลุ่มเสี่ยงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6



ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 จำนวน 42 คน อายุระหว่าง 11-12 ปี เรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของรัฐบาลในรัฐเท็กซัสตอนใต้และเข้าร่วมโปรแกรมนี้ ผลการทดลองโดยใช้แบบทดสอบและแบบวัดผลชนิดต่าง ๆ ปรากฏว่าโปรแกรมการสอนซ่อมเสริมหลังเลิกเรียนทำให้นักเรียนจำนวน 42 คน บรรลุความสำเร็จได้คะแนนร้อยละ 70 นักเรียนจำนวน 10 คน ใน 42 คน มีคะแนนการอ่านดีขึ้นหลังจากนั้น 1 ปี นักเรียนจำนวน 30 คน ที่เรียนจบโปรแกรมนี้จาก 2 ปีก่อน มี 20 คน ที่บรรลุความสำเร็จได้คะแนนร้อยละ 70

พาร์ทริจ (Partridge, 2004 : 1310-A) ได้ทำการศึกษาเพื่อกำหนดเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนในห้องเรียนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีการศึกษาให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างมีเวลา 15 นาที ของทุกวันตลอด 10 สัปดาห์ เริ่มต้นผู้วิจัยได้ให้นักเรียนได้ทำการอ่านจับใจความในใจในห้องเรียน พอหมดเวลาผู้วิจัยได้ทำการอ่านออกเสียงเรื่องเดียวกันกับนักเรียนกลุ่มทดลองฟังกันเป็นเวลา 10 นาที โดยตอนท้ายการเรียนในชั้นเรียนได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบทดสอบก่อนและหลังการทดลองเป็นแบบประเมินเจตคติต่อการอ่านชั้นมัธยมศึกษาของ Rhode การสัมภาษณ์นักเรียนและการตรวจสอบสมุดบันทึกของผู้วิจัย ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความเข้าใจในบทความที่อ่านเพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้นำการอ่านในใจมาใช้ในการสอนในห้องเรียน แม้ว่าบางคนไม่มีการพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นเลย ผลการศึกษาเหล่านี้บ่งชี้ว่าเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหลายคนปรับปรุงดีขึ้น โดยใช้วิธีการสอนหลายวิธี อย่างไรก็ตามวิธีการเฉพาะเหล่านี้อาจมีประสิทธิภาพมากขึ้น นักเรียนระดับพื้นฐานการศึกษาครั้งนี้ชี้แนะว่าครูที่นักเรียนมีเจตคติทางลบต่อการอ่านควรจะตรวจสอบการปฏิบัติของตนเอง เมื่อกำหนดการเปลี่ยนแปลงในกลยุทธ์การสอนเพื่อให้นักเรียนได้มีการพัฒนาการอ่านได้ดีขึ้น

เบอร์นาร์ด และคณะ (Bernard and others, 2008 : 15-22) ได้ศึกษาการคิดวิเคราะห์และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทักษะการคิด The Watson Glaser Critical Thinking Appraisal (WGCTA) เป็นวิธีประเมินที่ใช้ในการศึกษาการคิดวิเคราะห์ ซึ่งประกอบด้วย 5 ส่วน คือ การวินิจฉัยคุณสมบัติ ข้อสมมุติฐาน การอนุมาน การตีความ และการประเมินค่า การศึกษานี้อธิบายถึงการประเมินประสิทธิภาพกระบวนการ และลักษณะการทำงานของจิตใจ โดยแบ่งเป็น 13 ชุด ของมาตราส่วนย่อยที่มีความสัมพันธ์กัน 60 ชุด ของมาตราส่วนย่อยที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล (Aeta-Analysis) ที่มีความสัมพันธ์ 10 แบบ (Combinations) ของมาตราส่วนย่อยและข้อมูลที่เป็นส่วนประกอบของ 60 มาตราส่วนย่อยของ WGCTA ผลการศึกษาพบว่าการวิเคราะห์ทั้ง 2 วิธีให้ผลลัพธ์ที่ดี และสามารถสรุปได้ว่า การวัดผลในการคิดวิเคราะห์ควรวัดผลเป็นองค์รวมไม่ควรประเมินแยกเป็นองค์ประกอบย่อย ๆ

เดลดัน (Dalton, 2009 : abstract) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการอ่านมีวิจารณ์ญาณและการประเมินวิธีสอน เป้าหมายของการศึกษานี้มีเพื่อประเมินวิธีการสอนในด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ โดยให้ผู้วิจัยเป็นผู้ระบุประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะดังกล่าว ผู้เข้าร่วมการศึกษานี้คือ นักเรียนที่สมัครเรียนในหลักสูตรการสื่อสารของสถาบันปีโตรเลียมในอาบูดาบี สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ซึ่งการอ่านถือเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรนี้ และการพัฒนาทักษะในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณที่มีประสิทธิภาพเป็นสิ่งจำเป็นต่อความสำเร็จ การศึกษานี้ใช้กลุ่มควบคุมและกลุ่มศึกษา โดยมีประวัติทางวิชาการที่เหมือนกัน และทำการทดสอบการอ่านในแต่ละกลุ่ม นอกจากนี้ยังใช้

การสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มเพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ จากนั้นนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบผลการทดสอบแสดงให้เห็นว่าชั้นเรียนที่ได้เรียนรู้วิธีการอ่านมีผลงานในระดับที่สูงขึ้น

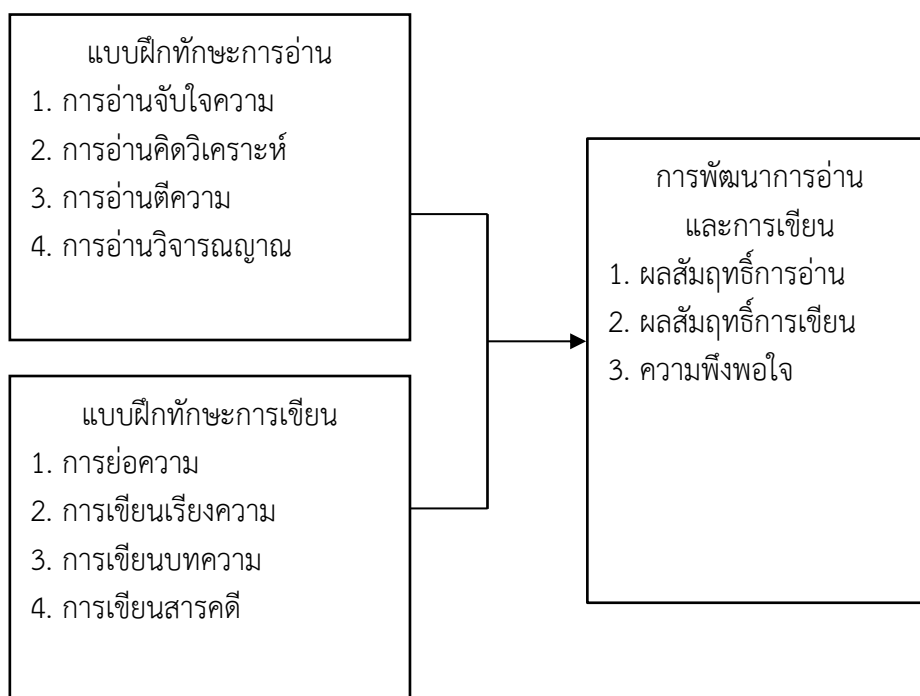
เอซีน (Azin Sadeghi, 2013 : 127) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของการเรียนสรุปความที่ใช้เป็นกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน EFL ชาวอิหร่าน การศึกษานี้ได้ตรวจสอบผลของการเขียนสรุปความในฐานะที่เป็นกลยุทธ์การอ่านต่อการเพื่อความเข้าใจในกลุ่มผู้เรียน EFL ของอิหร่าน กลุ่มประชากรมีจำนวนทั้งสิ้น 60 คน ได้มาจากกลุ่มสุ่ม โดยแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ผู้เข้าร่วมในกลุ่มทดลองเรียนรู้วิธีการเขียนสรุปความ ส่วนควบคุมจะฝึกการอ่านในแบบเดิม ทั้งสองกลุ่มต้องตอบคำถามเพื่อความเข้าใจ ผลการศึกษาระหว่างนักเรียนสองกลุ่มถูกแสดงโดยใช้การทดสอบ t-test ซึ่งพิสูจน์ว่าการเขียนสรุปความเป็นกลยุทธ์การอ่านมีวิจารณญาณ ซึ่งเป้าหมายสูงสุดของการสอนการอ่าน คือ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความสามารถในการประเมินข้อสรุปของผู้เขียน รวมทั้งเชื่อมโยงข้อสรุปนั้นเข้ากับบริบทอื่น ๆ และประสบการณ์ของตนเอง

เอ็มแฮมเมท (Emhammad Masoud Albeekay, 2014 : 175) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะในการอ่านโดยผ่านโครงการอ่านเชิงวิจารณ์ในกลุ่มนักเรียน EFL ในลิเบีย โดยมีจุดประสงค์ เพื่อมุ่งศึกษาการขาดทักษะในการอ่านมีวิจารณญาณในกลุ่มนักศึกษาปริญญาตรีในลิเบีย และมุ่งสร้างหลักสูตรการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มีการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยสุ่มจากมหาวิทยาลัย Sebha และแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นสองกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มควบคุมและกลุ่มวิจัยนักเรียนในกลุ่มวิจัยได้ศึกษาหลักสูตร CR ซึ่งได้ถูกพัฒนาโดยกลุ่มนักวิจัย ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมจะมีการสอนให้รู้จักการอ่านเพื่อทำความเข้าใจโดยใช้วิธีการมุ่งเน้นครูเป็นศูนย์กลาง (Leacher-Centered Approach) และวิธีสอนแบบเน้นไวยากรณ์และการแปล (The Grammar-Translation Method) ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่สำคัญในลิเบีย ใช้วิธีการเชิงคุณภาพเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล ผลการศึกษพบว่า ทักษะในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความสำคัญมากที่สุดต่อนักเรียน EFL ผลการศึกษายังแสดงว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความเชื่อมโยงกับความสามารถในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจของนักเรียน EFL อย่างใกล้ชิด ซึ่งผลการศึกษานี้เป็นประโยชน์ต่อผู้กำหนดนโยบายด้านการศึกษาโดยให้มุมมองการรับรู้และแนวทางการสอนทักษะการอ่านเพื่อทำความเข้าใจ

งานวิจัยในประเทศและต่างประเทศที่นำมาอ้างอิงเป็นการพัฒนาทักษะการอ่าน เช่น การอ่านจับใจความ การอ่านเชิงวิเคราะห์ และการอ่านวิจารณ์ เป็นต้น ทักษะการเขียน เช่น การเขียนเรียงความ การย่อความ เป็นต้น การวิจัยโดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อหาประสิทธิภาพและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แผนการสอน แบบฝึกทักษะและแบบประเมินความพึงพอใจ ผลของการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนก่อนและหลังเรียน ผลของวิจัยคือ ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงว่าเครื่องมือที่ใช้ล้วนมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแผนฝึกทักษะอยู่ในระดับมากขึ้น

## 2.8 สรุปกรอบแนวความคิด

กรอบแนวความคิดการวิจัย ผู้วิจัยนำแนวคิด ทฤษฎี ของ วาสนา สุพัฒน์ (2530) นงเยาว์ ศรีประดู่ (2546) สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2563) และ ธิดา สอนองนารถ (2542) พร้อมนำมาบูรณาการ ได้กรอบแนวคิด ดังภาพที่ 2.1



ภาพที่ 2.1 สรุปกรอบแนวความคิด

## บทที่ 3

### วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ซึ่งการวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งมีลำดับขั้นดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย
- 3.5 ระยะเวลาที่ดำเนินการศึกษาค้นคว้า
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

#### 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

##### 3.1.1 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยศาสนศาสตร์ เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 14 คน

##### 3.1.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาไทย วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

#### 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 4 ชนิด ประกอบด้วย

1. แบบฝึกการอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ จำนวน 8 ชุด
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ จำนวน 60 ข้อ
3. แผนการจัดการเรียนรู้ การอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ จำนวน 10 แผน

4. แบบวัดความพึงพอใจในการอ่านการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ จำนวน 10 ข้อ

### 3.3 วิธีการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างแบบฝึกทักษะการพัฒนาก่อนอ่านและการเขียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย แบบปรับปรุง พ.ศ. 2562 (มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2566 : 99) ศึกษาคำอธิบายรายวิชา ED1027 หลักการอ่านและการเขียนภาษาไทย ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาการอ่าน การเขียนเพื่อนำมาสร้างแบบฝึก

1.2 ศึกษาค้นคว้าเอกสารตำราที่เกี่ยวข้องกับการอ่านของ รัญจวน อินทรคำแหง (2524 : 176) ของ วรฉณี โสมประยูร (2537 : 127) เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะของ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 25) เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกทักษะ

1.3 คัดเลือกเนื้อหาจากคำอธิบายรายวิชาหลักการอ่านและการเขียนภาษาไทย ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ในเรื่องการอ่าน ในการอ่านเชิงวิเคราะห์ การอ่านจับใจความ การอ่านตีความ การอ่านวิจารณ์ การเขียน เช่น การเขียนบทความ การเขียนสารคดี การเขียนย่อความ การเขียนเรียงความ โดยสร้างจำนวน 8 ชุด

1.4 นำแบบชุดการอ่านออกเสียงที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจแก้ในเรื่องความถูกต้องของเนื้อหา การจัดกิจกรรมใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน การเขียน ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1.4.1 ดร.เทอดศักดิ์ นิสังกาศ ผู้เชี่ยวชาญการศึกษาด้านการวิจัยและพัฒนาวิทยาลัยอาชีวศึกษามหาสารคาม

1.4.2 ดร.สว่างจิต โยธาทักดี ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุคุณนารี จังหวัดกาฬสินธุ์

1.4.3 รองศาสตราจารย์ ดร.เชษฐา จักรไชย ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

2. การสร้างแบบทดสอบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่าน โดยใช้แบบฝึกทักษะ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้สร้างตามลำดับขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษารายละเอียดหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาการสอนภาษาไทย (4 ปี) ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2559 (มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2561 : 61)

2.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการ และแนวคิดในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยศึกษาการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบอิงเกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด

(2543 : 60-62) เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบหลักการอ่าน การเขียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2

2.3 นำเนื้อหาจากการอ่านการเขียนภาษาไทย ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จากคำอธิบาย รายวิชาสร้างแบบทดสอบแบบปรนัย (Multiple Choice) ชนิด 4 เลือก จำนวน 80 ข้อ โดยต้องการใช้จริง 60 ข้อ

2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม ที่ตรวจสอบการอ่านการเขียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ พิจารณาตรวจสอบความสอดคล้องกับคำอธิบาย รายวิชา ความถูกต้องตามหลักการและความเหมาะสมด้านภาษา จากนั้นนำข้อสอบมาประเมิน ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้หลักเกณฑ์การประเมินค่า IOC ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2546 : 218-220)

ได้คะแนน +1 เมื่อ แน่ใจว่าแบบทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์

ได้คะแนน 0 เมื่อ ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

ได้คะแนน -1 เมื่อ ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

2.5 นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินแล้วมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์รายวิชาซึ่งผลการประเมินอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 จำนวน 60 ข้อ

2.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินแล้ว ไปทดลองใช้กับนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย ที่เคยเรียนวิชานี้มาก่อน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ แล้วนำผลการทดสอบมาหาค่าจำแนกตามวิธีของ Brennan (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 90) ซึ่งปรากฏว่า เข้าเกณฑ์ 80 ข้อ คัดเลือก 60 ข้อ ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.27-0.77

2.7 นำข้อสอบที่คัดเลือกได้ ข้อ 2.5 หาค่าความเชื่อมั่นตามวิธีของ Lovett (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 96) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.86

2.8 จัดพิมพ์แบบทดสอบที่ผ่านการตรวจคุณภาพ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

### 3. แผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรคณะศึกษาศาสตร์ สาขาการสอนภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัย ศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ปีการศึกษา 2559 (วิทยาลัยศาสนศาสตร์, 2561 : 61)

3.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการและรูปแบบการเขียนแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อจัดทำแผนการเรียนรู้

3.3 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ แบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาไทย ประกอบด้วย 8 แผน ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการอ่านจับใจความ การอ่านเชิงวิเคราะห์ การอ่านวิจารณ์ การอ่านตีความ ส่วนการเขียนประกอบด้วย การเขียนสารคดี การเขียนบทความ การเขียนเรียงความ และการเขียนย่อความ

3.4 ทำแผนการเรียนรู้ทั้ง 8 แผน เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา และความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมโดยผู้เชี่ยวชาญประเมินตามเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 102-103)

คะแนน 4.51 – 5.00 เหมาะสมมากที่สุด

คะแนน 3.51 – 4.50 เหมาะสมมาก

คะแนน 2.51 – 3.50 เหมาะสมปานกลาง

คะแนน 1.51 – 2.50 เหมาะสมน้อย

คะแนน 1.00 – 1.50 เหมาะสมน้อยที่สุด

3.4.1 นำแผนการจัดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่เคยเรียนรายวิชานี้มา จำนวน 15 คน เพื่อหาความเหมาะสม

3.4.2 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำไปใช้ในกลุ่มทดลองต่อไป

4. การสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ ซึ่งจัดสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

4.1 ศึกษาทฤษฎีและวิธีสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประมาณค่าจากหนังสือของ บุญชม ศรีสะอาด (2543 : 66-74) และสมยศ นาวิการ (2521 : 40-49)

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลที่ต้องการติดตามนิยามศัพท์เฉพาะ โดยจะวัดด้านความพึงพอใจ ความสนใจเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ด้านแบบฝึกทักษะ

4.3 กำหนดรูปแบบของคำถาม ข้อความที่ถามเกี่ยวกับความรู้สึกพึงพอใจไปในทางบวก

4.4 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีระดับตามหลักของลิเคิร์ต (Likert) เพื่อให้ทราบแนวทางและหลักการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งมีเกณฑ์ดังนี้ บุญชม ศรีสะอาด (2549 : 51)

5 หมายถึงมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึงมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึงมีความพึงพอใจระดับปานกลาง

2 หมายถึงมีความพึงพอใจระดับน้อย

1 หมายถึงมีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

4.5 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ของนักศึกษาที่เรียนการพัฒนาการอ่านและการเขียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ จำนวน 1 ฉบับ

4.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมตรวจสอบแก้ไขในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์

4.7 นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 30 คน สาขาวิชาการสอนภาษาไทย วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง

4.8 นำคะแนนการทดลองหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อด้วยค่า  $t$  (t-test) มีค่าอำนาจจำแนก ( $t$ ) ตั้งแต่ 1.91-5.48

4.9 นำแบบวัดความพึงพอใจ จำนวน 10 ข้อ หาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ( $\alpha$ ) ของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 99) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.91

4.10 นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปจัดพิมพ์เพื่อใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

### 3.4 ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาแบบ Quantitative Research ซึ่งมีกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2535 : 216) ดังตาราง

สอบก่อนเรียน	ทำการทดลอง	สอบหลังเรียน
T1	X	T2

T1 ทดสอบก่อนเรียน

X ทดลองสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ

T2 ทดสอบหลังเรียนและวัดความพึงพอใจของนักศึกษา

1. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แผนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การพัฒนาการอ่าน การเขียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาไทย โดยใช้แบบชุดฝึกที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น

2. ดำเนินการสอนตามแผนการเรียนรู้ที่วางแผนไว้

3. ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) หลังการทดลองสอนสิ้นสุดลง โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกับที่ใช้ก่อนการทดลองสอน

### 3.5 ระยะเวลาที่ทำการศึกษาค้นคว้า

การทดลองสอนกระทำในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ในเดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนมีนาคม 2564



### 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้วิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการพัฒนาความสามารถในการอ่าน การเขียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย โดยใช้สูตร  $E_1/E_2$  (เผชญิ กิจระการ, 2542 : 13-14)

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน การพัฒนาความสามารถในการอ่าน การเขียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

3. วิเคราะห์ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีความพึงพอใจการพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ

### 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) คำนวณจากสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 104)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละ
	f	แทน	ความถี่หรือคะแนนที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่หรือคะแนนทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตรดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2546 : 104)

$$\mu = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	$\mu$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
	N	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (Standard Deviation) (สมนึก ภัททิยธนี, 2546 : 106)

$$\sigma = \sqrt{\frac{\sum f(X - \mu)^2}{N}}$$

เมื่อ	$\sigma$	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum f$	แทน	ผลรวมของความถี่
	$\mu$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	$N$	แทน	จำนวนคนที่ตอบแบบสอบถาม
	$X$	แทน	ค่าคะแนน

## 2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ใช้สูตร ความสอดคล้อง IOC ของสมนึก ภัททิยธนี (2546 : 220) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	$N$	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 การหาค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ใช้สูตร Brennan (Discrimination Index B) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 90)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ	$B$	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	$U$	แทน	จำนวนผู้สอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
	$L$	แทน	จำนวนผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
	$N_1$	แทน	จำนวนผู้สอบผ่านเกณฑ์
	$N_2$	แทน	จำนวนผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์

2.3 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์โดยใช้สูตรของ Lovett ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 96)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k\sum x_i - \sum x_i^2}{(k-1)\sum (x_i - c)^2}$$

เมื่อ	$r_{cc}$	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	$k$	แทน	จำนวนข้อสอบ
	$x_i$	แทน	คะแนนของแต่ละคน
	$c$	แทน	คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ

3. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของแบบวัดความพึงพอใจของนักศึกษา

3.1 การหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับพฤติกรรมชีวิตด้านความพึงพอใจของนักศึกษา จากสูตรดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2 540 : 177)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมชีวิตด้านความมั่นคงของนักศึกษา
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	$N$	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.2 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดความพึงพอใจของนักศึกษา โดยใช้สูตร t-test (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538 : 18)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{N_H} + \frac{S_L^2}{N_L}}}$$

เมื่อ	$t$	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถาม
	$\bar{X}_H$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	$\bar{X}_L$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	$S_H^2$	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มสูง
	$S_L^2$	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
	$N_H$	แทน	จำนวนในกลุ่มสูง
	$N_L$	แทน	จำนวนในกลุ่มต่ำ

3.3 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความพึงพอใจ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา ( $\alpha$ -coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 99) ซึ่งคำนวณได้จากสูตร

$$a = \frac{k}{k-1} \left[ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	a	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	k	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของแต่ละข้อ
	$S_t^2$	แทน	ค่าแปรปรวนของคะแนนรวม

4. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้สูตรดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2541 : 194)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าวิกฤตที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงแบบที
	$\sum D$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างการทดสอบก่อนและหลังการฝึก
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างระหว่างการทดสอบก่อน และหลังการฝึกแต่ละตัว ยกกำลังสอง
	n	แทน	จำนวนคู่คะแนนจากการทดสอบครั้งแรกและครั้งหลัง

## บทที่ 4

### ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 ลำดับขั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

#### 4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจะกำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

- $\bar{X}$  แทน คะแนนเฉลี่ย
- S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- N แทน จำนวนนักเรียนที่เป็นประชากร
- $E_1$  แทน ประสิทธิภาพด้านกระบวนการของแบบฝึกทักษะ
- $E_2$  แทน ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ของแบบฝึกทักษะ
- t แทน สถิติทดสอบที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต t-distribution

#### 4.2 ลำดับขั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ การพัฒนาการอ่านและการเขียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน การพัฒนาการอ่านและการเขียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ

ตอนที่ 3 วิเคราะห์หาความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อการเรียนด้วยการพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ

### 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพ การพัฒนาการอ่านและการเขียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 4.1-4.3

ตารางที่ 4.1 ค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละของประสิทธิภาพ ของแบบฝึกทักษะด้านกระบวนการ

เล่มที่ เลขที่	1	2	3	4	5	6	7	8	รวม
	10	10	10	10	10	10	10	10	80
1	8	9	8	8	8	10	8	9	68
2	8	8	8	8	8	8	8	9	65
3	9	9	8	8	10	10	8	9	71
4	8	9	10	8	10	8	8	9	70
5	8	8	10	8	8	8	8	8	66
6	8	9	8	9	10	10	8	8	70
7	8	9	10	9	10	10	8	9	74
8	9	8	10	8	8	10	8	9	70
9	9	8	8	8	8	8	8	8	64
10	8	8	8	8	8	8	8	8	64
11	8	8	8	8	8	8	8	8	64
12	8	8	8	8	8	8	8	8	64
13	8	8	8	8	8	8	8	8	64
14	8	8	8	8	8	8	8	8	64
รวม	115	117	120	114	120	122	112	118	938
$\bar{X}$	8.21	8.36	8.57	8.14	8.57	8.71	8.00	8.43	8.38
S.D.	0.43	0.51	0.93	0.36	0.93	0.99	0.00	0.51	0.58
ร้อยละ	82.14	83.57	85.71	81.43	85.71	87.14	80.00	84.29	83.75

จากตารางที่ 4.1 พบว่า คะแนนจากการทำแบบทดสอบย่อยหลังการพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ จากคะแนนเต็ม 80 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) เท่ากับ 8.38 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.58 คิดเป็นร้อยละ 83.75

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละของคะแนนแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน การพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะ

คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หลังเรียน (60 คะแนน)	จำนวนนักเรียนที่ได้	คะแนนรวม
60	1	60
59	1	59
58	2	116
57	1	57
56	1	56
55	2	110
54	2	108
53	2	106
52	1	52
51	1	51
50	-	-
รวม	14	775
$\bar{X}$		55.36
S.D.		1.91
ร้อยละ		92.26

จากตารางที่ 4.2 พบว่า คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน การพัฒนา การอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะ ได้ค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) รวม 55.36 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.91 คิดเป็นร้อยละ 92.26

ตารางที่ 4.3 ประสิทธิภาพการพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นปีที่ 2 สาขาการสอน ภาษาไทย ด้วยแบบฝึกทักษะ

ประสิทธิภาพ	คะแนน	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
1. ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ ( $E_1$ )	10	8.38	0.58	83.75
2. ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ ( $E_2$ )	60	55.36	1.91	92.26

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ประสิทธิภาพด้านกระบวนการค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.38 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 คิดเป็นร้อยละ 83.75 ส่วนประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ คะแนนเต็ม 60 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 55.36 ถ้าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.91 คิดเป็นร้อยละ 92.26

ดังนั้น ประสิทธิภาพของการพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะเท่ากับ 83.75/ 92.26 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน การพัฒนาการอ่านและการเขียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ด้วยแบบฝึกทักษะ รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน การพัฒนาการอ่านและการเขียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 โดยแบบฝึกทักษะ

คะแนน	N	คะแนนรวม	$\bar{X}$	S.D.	t	หมายเหตุ
1.ทดสอบก่อนเรียน	14	60	26.36	6.57	28.36**	
2.ทดสอบหลังเรียน	14	60	55.36	1.91		

\*\*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักศึกษาที่เรียนด้วยการพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์หาความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อการเรียนด้วย การพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละของความพึงพอใจ การพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ

ข้อที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการประเมิน
1	แบบฝึกทักษะช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความสนใจที่จะเรียน	4.50	0.88	มากที่สุด
2	เนื้อหาทันสมัยและรูปแบบของแบบฝึกทักษะน่าสนใจ	4.57	0.51	มากที่สุด



ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละของความพึงพอใจ การพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการประเมิน
3	เนื้อหาของแบบฝึกทักษะเหมาะสมกับวัยผู้เรียน	4.57	0.51	มากที่สุด
4	การเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะช่วยพัฒนาการอ่านและการเขียนเป็นอย่างดี	4.50	0.51	มากที่สุด
5	นักศึกษามีความสุขที่ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ	4.57	0.51	มากที่สุด
6	การร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ตามแบบฝึกทักษะช่วยพัฒนาการอ่านและเขียนเป็นอย่างดี	4.57	0.51	มากที่สุด
7	การร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ตามแบบฝึกทักษะช่วยให้นักศึกษาพัฒนาการอ่านและการเขียน	4.50	0.88	มากที่สุด
8	การจัดลำดับเนื้อหาและชนิดของแบบฝึกทักษะเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4.57	0.51	มากที่สุด
9	กิจกรรมการสรุปของแบบฝึกทักษะน่าสนใจและท้าทาย	4.57	0.51	มากที่สุด
10	แบบทดสอบย่อยท้ายแบบฝึกทักษะแต่ละเรื่องสอดคล้องกับจุดประสงค์	4.50	0.88	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ย	4.54	0.62	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.5 พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนแบบฝึกทักษะการอ่าน และการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาไทยด้วยแบบฝึกทักษะ ได้ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.54 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62 โดยรวม นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{X} = 4.54$ , S.D. = 0.62)

## บทที่ 5

### สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Qualitative Research) เรื่อง การพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะมีวัตถุประสงค์ การวิจัยเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะตามเกณฑ์ที่ 80/80 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะการพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ และศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ โดยผู้วิจัยได้สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

#### 5.1 สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของการพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.75/92.26
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน การพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียน การพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาไทย วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมกุฎราชวิทยาลัย โดยใช้แบบฝึกทักษะโดยรวมนักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

#### 5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาไทย มีค่าเท่ากับ 83.75/92.26 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ผลการศึกษาดังกล่าวอาจจะเนื่องจากกระบวนการจัดทำแบบฝึกทักษะผู้วิจัยได้จัดทำตามกระบวนการอย่างครบถ้วน จึงทำให้แผนการจัดการเรียนรู้ทำให้มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยแผนการสอนที่สร้างตามกระบวนการที่มีความสำคัญดังนี้ (วัฒนาพร ระบุว่าทุกซ์, 2542 : 2) ก่อให้เกิดการวางแผนและการเตรียมการล่วงหน้า เป็นการนำเทคนิควิธีสอนการเรียนรู้ สื่อ เทคโนโลยีและจิตวิทยาการเรียนการสอน ประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ส่งเสริมให้อาจารย์

สอนศึกษาค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและองค์ประกอบอื่น ๆ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน

นอกจากกระบวนการจัดทำแผนการสอนครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยยังสร้างแบบฝึกทักษะ ครบองค์ประกอบที่สำคัญ กล่าวคือ (อัญชลี สอนชา, 2548 : 53) ศึกษาปัญหาและความต้องการ โดยศึกษาจากภายในจุดประสงค์การเรียนรู้ วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา เนื้อหา พิจารณารูปแบบ และขั้นตอนการใช้แบบฝึกทักษะ สร้างแบบทดสอบ สร้างแบบฝึกหัด บัตรอ้างอิง สร้างแบบบันทึก ความก้าวหน้า และนำแบบฝึกทักษะไปทดสอบและทดลองใช้

กระบวนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะดังกล่าวจึงทำให้ ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อเนกพงษ์ ป็องนอก (2564 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษา เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัย พบว่า แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 80.21/80.50 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ 80/80 ที่ตั้งไว้และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พล เหลือง รังษีและคณะ (2561 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดทักษะการอ่านจับใจความสำคัญกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหาร อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผลการวิจัย พบว่า แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.55/81.40 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ 80/80 ที่ตั้งไว้

ผลการวิจัยที่สอดคล้องกันนี้ ชี้ให้เห็นว่า แบบฝึกทักษะที่สร้างตามกระบวนการและ ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและผ่านการทดลองใช้ (Tryout) อย่างครบกระบวนการจะทำให้ แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยการพัฒนาการอ่านและการเขียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยการพัฒนาการอ่านและการเขียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาไทยด้วยแบบฝึกทักษะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 ดังกล่าวอาจจะเป็นเนื่องจาก กระบวนการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการควบคุมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการควบคุมการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ตามขั้นตอนดังนี้ (อัญชลี สอนชา, 2548 : 49) ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป ซึ่งกิจกรรม จะต้องสอดคล้องกับผู้เรียน ส่งเสริมทักษะการคิด มีกิจกรรมหลากหลายตรงกับความสนใจของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ และมีส่วนร่วมในการจัดสร้างเครื่องมือ วัดและประเมินผล นอกจากนี้การใช้แบบฝึกทักษะเป็นสื่อประกอบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยแบบฝึกทักษะ ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ เกิดความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ ทำให้เกิด การเรียนรู้ และช่วยให้การเรียนประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพตามที่ต้องการ

กระบวนการจัดการเรียนรู้และการใช้แบบฝึกทักษะเป็นสื่อสำคัญในการจัดการ เรียนรู้ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญดังกล่าว ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ อเนกพงษ์ ป็องนอก (2564 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการ อ่านจับใจความสำคัญโดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักศึกษาปีที่ 4

ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนการพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 สาขาการสอนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ โดยรวมนักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{X} = 4.54$  , S.D. = 62)

การที่นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนดังกล่าว อาจจะเนื่องมาจากกระบวนการจัดทำแบบฝึกทักษะมีขั้นตอนชัดเจน ตามกระบวนการโดยยึดหลักการสำคัญคือ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา, 2537 : 145-146) 1) ศึกษาปัญหาและความต้องการของผู้เรียน 2) วิเคราะห์เนื้อหาที่เป็นปัญหาออกแบบเนื้อหาหรือทักษะย่อย ๆ เพื่อจัดทำแบบฝึกทักษะ 3) พิจารณาจุดประสงค์การเรียนรู้ รูปแบบ และขั้นตอนการใช้แบบฝึกทักษะ 4) สร้างแบบทดสอบการทำแบบฝึกทักษะให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความรู้ที่ถูกต้องด้านเนื้อหา และความเหมาะสมของภาษา 5) นำแบบฝึกทักษะไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มทดลองเพื่อหาความบกพร่องและปรับปรุงแก้ไข

การจัดทำแบบฝึกทักษะตามขั้นตอนดังกล่าว จึงทำให้นักศึกษาเข้าใจบทเรียน ช่วยให้พัฒนาความสามารถ ด้านการอ่านและการเขียนได้อย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อเนกพงษ์ ป้องนอก (2564 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนิษฐา มาทุง (2564 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ คำประพันธ์ ประเภทกลอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมนไกรพิทยาคม โดยใช้แบบฝึกทักษะ ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

จากกระบวนการจัดสร้างแบบฝึกทักษะการตรวจแก้ไขของผู้เชี่ยวชาญ การทดลองไว้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มทดลองรวมทั้งงานวิจัยที่สอดคล้องดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะการพัฒนาการอ่านและการเขียน ของนักเรียนชั้นปีที่ 2 หากผู้วิจัยได้ควบคุมการจัดทำและควบคุมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมแล้วนักศึกษาก็จะเกิดความรู้ ความเข้าใจ และมีความพึงพอใจ ต่อการเรียนระดับมากที่สุดดังที่กล่าวมา

### 5.3 ข้อเสนอแนะ

#### 5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. สามารถสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมกุฏราชวิทยาลัย ควรส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะให้กว้างขวางขึ้น โดยอาจจะส่งเสริมให้อาจารย์ประจำสาขาวิชาใช้แบบฝึกทักษะเพิ่มขึ้น

2. สาขาการสอนภาษาไทยทุกที่ ควรจัดอบรมการจัดทำแบบฝึกทักษะให้ครอบคลุม  
ทุกรายวิชาคณะศึกษาศาสตร์พร้อมทั้งสนับสนุนงบประมาณเพิ่มขึ้น

### 5.3.2 ข้อเสนอในการวิจัยครั้งนี้

1. ควรวิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนาการอ่านและการเขียน ในรายวิชาชั้นปีที่ 2 และอื่น ๆ  
ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

2. ควรวิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านของนักศึกษาชั้นปีที่อื่น ๆ เพิ่มขึ้น

## บรรณานุกรม

- กนกพร แถวโสภาน. (2547). การพัฒนาแผนการเรียนรู้แบบโครงงานเรื่องการแต่งกลอนสุภาพ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กรมวิชาการ. (2527). การวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนการสอนของครูและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2503. กรุงเทพฯ : กรมวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ.
- กรมวิชาการ. (2544). คู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. กรุงเทพฯ : ครูสภา.
- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2535). ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ขนิษฐา มาทุ่ง. (2562). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขุนไกรพิทยาคม โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ. สุโขทัย : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 38 กระทรวงศึกษาธิการ.
- คำดี ชินานา. (2546). การพัฒนาผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดการเรียนรู้และการเรียนแบบร่วมมือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เจษฎา บุญมาโฮม และ อติรัตน์ รุ่งเจริญเกียรติ. (2560). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะ. วารสารสังคมศาสตร์วิจัย, 8(2) : 9-19.
- ชุติมา วัฒนาศรี. (2539). กิจกรรมวิทยาศาสตร์ในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2541). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไชยวัฒน์ ชาญปริซาร์ตัน. (2543). ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนเทคโนโลยีภาคตะวันออกเฉียงเหนือจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ช่อนกลิ่น กาหลง. (2559). การวิจัยและพัฒนาแบบฝึกทักษะการแก้ปัญหาด้วยกระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ธิดา สอนองนารถ. (2542). การสร้างทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ชั้นบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- นงเยาว์ ทองกำเนิด. (2558). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียน  
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร  
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นงเยาว์ ศรีประคู้. (2546). *การพัฒนาแผนการเรียนรู้และแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนภาพยานี 11  
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่ม  
เพื่อนช่วยเพื่อน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการ  
สอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นิตยา ปานทิพย์. (2527). *การทดลองสอนอ่านภาษาไทยโดยการใช้แบบฝึกเป็นรายบุคคลและเป็น  
กลุ่มของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา  
วิทยาเขตบึงพระพิบูล มหาเมฆ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา  
มัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิภา ศรีไพโรจน์. (2539). *หลักการวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ศึกษาธิการ.
- บังอร แก่นจันทร์. (2544). *การสร้างหนังสือและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนภาษาไทยแบบ  
มุ่งประสบการณ์ภาษาเรื่องเที่ยวงานพนมรุ้ง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญา  
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย  
มหาสารคาม.
- บัญชา เกียรติจรุงพันธ์ ญัฐกิตติ์ สิริวัฒนาทากุล และ อรรถพงษ์ ผิวเหลือง. (2563). *การพัฒนา  
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา ED1020 ประวัติวรรณคดีและวรรณคดีเอกของไทยโดย  
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดเชิงรุก (Active Learning) สำหรับนักศึกษาสาขาวิชา  
การสอนภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน.  
วารสารศึกษาศาสตร์ มมร, 8(2) : 106-117.*
- บันลือ พลกษะวัน. (2532). *อุปเทศการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาแนวบูรณาการทางการสอน*.  
กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- บันลือ พลกษะวัน. (2543). *มิติใหม่ในการสอนอ่าน*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.
- ประเทิน มหาจันทร์. (2530). *การสอนอ่านเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ประสาธ อิศรปริดา. (2546). *สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. มหาสารคาม : โครงการ  
ตำรา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปิ่นนัท อ่องทับน้ำ. (2559). *การพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความเพื่อพัฒนาทักษะทักษะการเขียน  
สำหรับนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนครนายกวิทยาคม อ.เมืองนครนายก  
จ.นครนายก*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย  
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เผชิญ กิจระการ. (2542). *ดัชนีประสิทธิผล. วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,*  
8 : 30-36.
- เผชิญ กิจระการ. (2544). *การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E1/E2).*  
*วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 7 : 44-52.*

- เผชิญ กิจระการ. (2545). *การวัดผลการศึกษา*. มหาสารคาม : ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรรณนิการ์ สมัคร. (2557). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พรรณณี ชูทัย. (2538). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ต้นอ่อน แกรมมี.
- พรสวรรค์ คำบุญ. (2534). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนคำยาก ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้แบบฝึก โรงเรียนร่องคำ จังหวัดกาฬสินธุ์*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พล เหลืองรังสี. (2561). *การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหาร อำเภอนาดใหญ่ จังหวัดสงขลา*. สงขลา : คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ไพศาล หวังพานิช. (2549). *การวัดผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- มนทิรา ถักตืนรงค์. (2540). *การศึกษาแบบฝึกเสริมทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพและความคงทนในการเรียนรู้เรื่องยังไม่สายเกินไป วิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มนธิรา ภูมิ. (2557). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แผนผังความคิด*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มยุรฉัตร กลิ่นผึ้ง. (2559). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญภาษาไทย เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มยุรี ศรีคะเนย์. (2547). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความคงทนในการเรียน และความพึงพอใจในการเรียนแบบร่วมมือด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์วิชาภาษาไทย เรื่องรามเกียรติ์ และคำราชาศัพท์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย. (2552). *มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย = Mahamakut Buddhist University*. นครปฐม : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.



- มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย. (2562). รายงานประจำปีมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.  
นครปฐม : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2537). เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนวิทยาศาสตร์. นนทบุรี :  
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- มัชฌิมา เหล็กกล้า. (2547). การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้  
คณิตศาสตร์ โดยใช้การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (TAI) เรื่อง การหาร ชั้นประถมศึกษาปีที่  
4. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะ  
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มัลลิกา ภัคตินรงค์. (2531). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียน และทักษะคิดต่อ  
การเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดนครราชสีมา ที่ได้รับการ  
สอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหา  
บัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ  
ประสานมิตร.
- มาสวิมล รักบ้านเกิด. (2526). การทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากในวิชาภาษาไทย  
กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา  
การประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2540). การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่ง  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ ออยุธยา. (2506). ภาษาไทย ตอน 1 วิธีสอนภาษาไทยชั้น  
มัธยม. กรุงเทพฯ : ครูสภา.
- ระวีวรรณ ศรีครามครัน. (2543). ฝึกทักษะอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย  
รามคำแหง.
- รักพงษ์ วงษ์ธานี. (2546). เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความคงทนในการเรียน และความ  
พึงพอใจ ในการเรียนโดยการใช้โปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาวิทยาศาสตร์  
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและวิธีเรียนต่างกัน.  
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะ  
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รัชณี ศรีไพรวรรณ. (2527). แบบฝึกหัดทักษะวิชาภาษาไทยสำหรับเด็กแรกเรียน. นครราชสีมา :  
สำนักงานศึกษาธิการเขต 11.
- รัชพร มั่นหมาย. (2547). การพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาไทยด้านทักษะการอ่านร้อยกรองประเภท  
ฉันทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกระบวนการกลุ่มแบบประสบผลสำเร็จเป็นทีม  
(STAD). วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน  
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รัฐจวน อินทรกำแหง. (2524). การอ่านและการพิจารณาหนังสือ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :  
อักษรเจริญทัศน์.

- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.
- ลักขณา สรวิวัฒน์. (2539). *จิตวิทยาเบื้องต้น (จิต.101)*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วนิดา โพธิ์รัง. (2561). *การพัฒนาแบบฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยโดยใช้เทคนิคแผนผังความคิดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วรรณ แก้วแพรง. (2526). *คู่มือการสอนเขียนชั้นประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วรรณ โสมประยูร. (2537). *การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา*. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วรรณ โสมประยูร. (2537). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วรรณมล ศุภคุณ . (2564). *การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ ด้วยหนังสือส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. *วารสารวิจัยรำไพพรรณี*, 15(2) : 48-57.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). *การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ : เลิฟ. แอนด์เลิฟเพรส.
- วาสนา สุพัฒน์. (2530). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนตามคู่มือครูโดยการทำแบบฝึกหัดแบบปรนัยชนิดเลือกตอบแบบฝึกหัดแบบอัตนัย กับการทำแบบฝึกหัดในหนังสือแบบเรียน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วิจิตรา แสงชัย. (2543). *ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่สถานีวิทย์ ระบบ เอฟ เอ็ม ในเขตอีสานใต้*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย. (2564). *การประเมินภายใน 2564*. กาฬสินธุ์ : วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). *เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาพัฒนาการเรียนการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิไลวรรณ พุกทอง. (2542). *การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง "โจทย์ปัญหาการคูณ การหารจำนวนที่ตัวตั้งมีสองหลัก" ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วีณา วิสเพ็ญ. (2521). *การสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- ศรีสุดา ญาติปลื้ม. (2547). *การพัฒนาแผนการเรียนรู้แบบ TAI วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องอัตราส่วนและร้อยละ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- สนิท ตั้งทวี. (2526). *เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยโดยการใช้และไม่ใช้บทเสริมทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สมจิต สวธนไพบูลย์. (2535). *การศึกษาผลของการจัดการชั้นเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยการสังเคราะห์งานวิจัย ปีการศึกษา 2518-2534*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2546). *การวัดผลการศึกษา*. มหาสารคาม : ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมพร มั่นตะสูตร. (2543). *การอ่านทั่วไป*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สมยศ นาวิการ. (2521). *การพัฒนาองค์การและการจูงใจ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ดวงกมล.
- สมยศ นาวิการ. (2522). *การบริหารธุรกิจ*. กรุงเทพฯ : ดวงกมล.
- สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). *รวมแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการการคิดเลขเร็ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. กรุงเทพฯ : สพฐ.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2535). *แผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539)*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุขุม เฉลยทรัพย์. (2531). *การส่งเสริมการอ่าน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. ปทุมธานี : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์.
- สุจรีต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มพรรย์. (2523). *วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชา จันทน์เอม. (2520). *จิตวิทยาพัฒนาการ*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชา จันทน์เอม. (2541). *จิตวิทยาทั่วไป*. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุดาทิพย์ บุชมงคล. (2546). *การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนิสิตระดับปริญญาตรี โดยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยการเรียนรู้ วิชา 0503311 การถ่ายภาพเบื้องต้นระหว่างการเรียนเป็นรายบุคคลกับการเรียนเป็นกลุ่มย่อย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุธามาศ สังข์ลาโพธิ์. (2531). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำ และความคงทน ในการจำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับแบบปกติ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุธีพร ปาคะดี. (2531). *การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนและการระลึกสิ่งที่อ่านได้ ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและการสอนตามคู่มือครู*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2537). *หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุรศักดิ์ กาญจนการุณ. (2531). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียน และความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ที่ได้รับการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ ภาษากับวิธีสอนแบบปกติในวิชาภาษาไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุรีย์ สุธาสิโนบล. (2541). *การศึกษามผลการจัดกิจกรรมค่ายเทคโนโลยีด้านพลังงานจากดวงอาทิตย์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และค่านิยมทางเทคโนโลยี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเอกการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เสาวนีย์ สุริยาประภา. (2547). *การพัฒนาทักษะการแก้โจทย์ปัญหาการหารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2528). *การเปรียบเทียบและวิเคราะห์ภาษา*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อดิสรณ์ เรืองกิจจามันท์. (2560). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการแนวคิดการฝึกทางปัญญาจากต้นแบบร่วมกับแนวคิดการเขียนแบบเน้นกระบวนการเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนความเรียงและการคิดไตร่ตรองของนิสิตปริญญาตรี*. *วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 11(2) : 232-254.
- อเนกพงศ์ ป้องนอก. (2564). *การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. เพชรบูรณ์ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2531). *ศาสตร์ของการสอนภาษาไทยเอกสารคำสอนวิชา 413 318 พฤติกรรมการสอนระดับประถมศึกษา 2*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญชลี สอนชา. (2548). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง สำนวน สุภาษิต คำพังเพย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อารี พันธุ์มณี. (2542). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ : ต้นอ่อน.
- Azin, T., & Reihane, D. (2013). *Job Performance: Mediate Mechanism of Work Motivation*. [online]. Available from : <https://www.sciencedirect.com/>. [accessed 2 May 2021].
- Bernard, J. M. (2006). Tracing the Development of Clinical Supervision. *The Clinical Supervisor*, 24,3-21.

- Brooks, G.W. (2000). Exploring the Relationship Between Teacher, Reading and Writing and their Teaching of Reading and Writing (Elementary School Teachers). *Dissertation Abstracts International*, 60(8) : 5428-A .
- Carroll, John B. (1964). *Language and Thought*. New Jersey : Prentice –Hall the Bobbs-Merrill.
- Dalton, D.F. (2009). *Critical reading-an evaluation of a teaching approach*. *Frontiers in Education Conference*. [online]. Available from : <http://ieeexplore.ieee.org/xpl/articleDetails.jsp?arnumber=5350833>. [accessed 10 January 2022].
- Eman Hammad M. (2014). *A Game-Theoretic Control Approach to Mitigate Cyber Switching Attacks in Smart Grid Systems*. [online]. Available from : <https://ieeexplore.ieee.org/stamp/stamp.jsp?arnumber=7007772>. [accessed 2 May 2021].
- Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. 3<sup>rd</sup> ed. New York : McGraw-Hill Book.
- Lapp, D., & Flood, J. (1978). *Teaching Student to Read*. New York : Macmillan Publishing Company.
- Lavelle, Theresa Lynn. (2002). A Bivariate Analysis of First-Grade Student Literacy Assessment. *Dissertation Abstracts International*, 63(1) : 130-A.
- Miller, Wilmatt. (1979). *Reading Comprehension Activities Kit*. The United State in America : The Center for Applied Research in Education.
- Partridge, K. A. (2004 ). A Practitioner Investigate Reading Attitudes in High School Student : Implementing SSR And Read Alouds in 11<sup>th</sup> Grade English. *Dissertation Abstracts International*, 65 (4) : 1310-A.
- Smetter, Wilma Jo. (2002). The Effect an After-School Tutorial Program on the Reading Achievement of At-risk Sixth, Seventh and Eight Grade Student. *Dissertation Abstracts International*, 63(6) : 1547-A.
- Taylor, R. J. (1973). *The Adiabatic Stability of Stars Containing Magnetic Fields-I. Toroidal Fields*. London : Pergamon.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก  
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

**แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาการอ่านและการเขียน  
ของนักเรียนชั้นปีที่ 2 สาขาการสอน ภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะ  
วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย**

---

คำชี้แจง : จงกากบาทหน้าข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

1. การอ่านข้อใดมีความสำคัญที่สุด
  - ก. อ่านอย่างตั้งใจ
  - ข. อ่านอย่างใคร่ครวญพิจารณา
  - ค. อ่านในสิ่งที่ตนเป็นประโยชน์แก่ตนเอง
  - ง. อ่านในขณะที่มีความพร้อม
2. ข้อใดให้ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณได้ถูกต้อง
  - ก. การอ่านที่ผู้อ่านต้องวิเคราะห์ใคร่ครวญและประเมินค่า
  - ข. การอ่านที่ผู้อ่านสามารถตีความและแปลความได้
  - ค. การอ่านที่ผู้อ่านสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องได้
  - ง. การอ่านที่ผู้อ่านต้องจับใจความสำคัญของเรื่องได้
3. ข้อใดให้ประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณน้อยที่สุด
  - ก. นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
  - ข. นำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพของตนเอง
  - ค. ช่วยให้อ่านมีความบันเทิงและสนุกสนาน
  - ง. ใช้ในการแสดงเหตุผลในชีวิตประจำวัน
4. ข้อใดให้ความหมายของใจความสำคัญได้ดีที่สุด
  - ก. คือข้อความที่มีสาระคลุมข้อความอื่นๆ
  - ข. ข้อความที่ขยายข้อความอื่น ๆ ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น
  - ค. ข้อความที่อยู่ย่อหน้าแรกของงานเขียน
  - ง. ข้อความที่อยู่ย่อหน้าสุดท้ายของงานเขียน
5. ข้อใดจัดลำดับการอ่านจับใจความสำคัญได้ถูกต้อง
  1. อ่านคร่าวๆ ตลอดเรื่องราวทั้งหมด
  2. อ่านโดยละเอียดเพื่อทำความเข้าใจชัดเจน
  3. อ่านอย่างพินิจใคร่ครวญ
  4. อ่านซ้ำให้เข้าใจยิ่งขึ้น

ก. 1-3-2-4      ข. 2-1-3-4      ค. 1-2-3-4      ง. 1-3-4-2
6. ใจความสำคัญอยู่ตอนใดของงานเขียนที่จับใจความยากที่สุด
 

ก. ตอนต้นของย่อหน้า	ข. ตอนกลางของย่อหน้า
ค. ตอนท้ายของย่อหน้า	ง. อยู่ทุกที่ผู้อ่านสรุปเอง



7. ข้อใดไม่ใช่ความหมายของการอ่านตีความ
  - ก. การอ่านให้เข้าใจความหมาย
  - ข. การอ่านให้เข้าใจความรู้สึกของผู้เขียน
  - ค. การอ่านให้เกิดอารมณ์สะเทือนใจ
  - ง. การอ่านให้ความเพลิดเพลินและจรรโลงใจ
8. ข้อใดไม่ใช่ความรู้พื้นฐานของผู้อ่านตีความ
  - ก. การอ่านแปลความ
  - ข. การจับใจความสำคัญ
  - ค. การอ่านสรุปความ
  - ง. การอ่านวิจารณ์
9. ข้อใดสำคัญที่สุดในการอ่านตีความ
  - ก. อ่านเรื่องให้ละเอียดแล้วจับประเด็นสำคัญ
  - ข. อ่านแล้วเข้าใจความหมายของสารที่แท้จริงของผู้เขียน
  - ค. เข้าใจถ้อยคำที่เห็นว่ามีสำคัญและดูบริบทของงานเขียน
  - ง. อ่านแล้วคิดหาเหตุผลและใคร่ครวญอย่างรอบคอบ
10. ข้อใดกล่าวได้ถูกต้อง เกี่ยวกับความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์
  - ก. การอ่านแยกส่วนย่อยต่างๆ เพื่อค้นคว้าหาความจริง
  - ข. การคิดอย่างรอบคอบโดยใช้วิจารณ์
  - ค. การอ่านหนังสือแต่ละเล่มให้ละเอียดรอบคอบ
  - ง. การอ่านเพื่อนำมาแยกข้อดี ข้อบกพร่องของงานเขียน
11. ข้อใดไม่ใช่ความสำคัญของการอ่านเชิงวิเคราะห์
  - ก. สร้างความรู้ความคิดแก่ผู้อ่าน
  - ข. ใช้ตัดสินใจแก้ไขปัญหาเรื่องราวต่างๆ ในการดำเนินชีวิต
  - ค. ช่วยสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต
  - ง. ช่วยให้ผู้อ่านมีความเพลิดเพลิน
12. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์ของการอ่านเชิงวิเคราะห์
  - ก. ช่วยปรับปรุงและพัฒนาความคิดเห็นของผู้อ่าน
  - ข. ฝึกการใช้วิจารณ์
  - ค. เพื่อศึกษาเรื่องราวและจับใจความสำคัญ
  - ง. ใช้ในการวิจารณ์และประเมินค่า

### อ่านข้อความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 13

พระราชดำรัส

“คนดีทำให้คนอื่นดีได้ หมายความว่าคนดีทำให้เกิดความดีในสังคมคนอื่นก็ดีไปด้วย ความเลวนั้นจะทำให้คนดีเป็นคนเลวกียากแต่เป็นไปได้ ถ้าคนดีเข้มแข็งในความดี จะทำให้คนเลวมาทำให้คนดีเป็นคนเลวยาก สำคัญอยู่ที่ความเข้มแข็งของคนดี”

พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

5 ธันวาคม 2539

13. จากข้อความข้างต้น ใจความสำคัญคือข้อใด

- |                           |                                 |
|---------------------------|---------------------------------|
| ก. คนดีทำให้คนอื่นดีได้   | ข. คนเลวมาทำให้คนดีเป็นคนเลวยาก |
| ค. คนดีต้องมีความเข้มแข็ง | ง. คนดีทำให้เกิดความดีในสังคม   |

### อ่านข้อความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 14

“ชีวิตที่ดีไม่ว่าระดับไหนก็ตาม ถ้ามีการดำเนินชีวิตแบบเรียบง่าย สุขและมีความสุขใน ชีวิตจะเกิดขึ้นได้ คนที่มีความเป็นอยู่เรียบง่ายต้องมีพอแก่ความจำเป็นแล้วหยุดอยู่ที่ตรงนั้น อยู่อย่างเรียบง่าย คือไม่เป็นภาระใคร ไม่เบียดเบียนคนอื่นรวมทั้งตนเอง”

14. ข้อใดเป็นสาระสำคัญของข้อความข้างต้น

- การให้ความสุขในการดำเนินชีวิต
- ความสุขของคนเราอยู่ที่ความพอใจ
- การรู้จักดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข
- การใช้หลักธรรมในการดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย

### อ่านข้อความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 15-16

เพียงเดินออกกำลังกายเพียงวันละครึ่งชม. ประกันตายได้เพราะมะเร็งยาก

การศึกษาครั้งใหม่พบว่า ชั่วเพียงเดินให้ได้วันละ 30 นาที จะตายด้วยโรคมะเร็งได้ยากกว่าคนธรรมดาทั่วไป

นักศึกษาของสถาบันคาโรลินสกาในสวีเดน ได้พบว่าผู้ที่ปฏิบัติตัวเช่นนี้ จะเป็นโรคมะเร็งได้ยากกว่าคนที่ไม่ได้ทำถึงร้อยละ 34

ศาสตราจารย์อลิซจา วูล์ค หัวหน้าคณะวิจัย อธิบายว่า “การศึกษาทำให้รู้เป็นครั้งแรกว่าการออกกำลังกายพื้นฐานง่าย ๆ อย่างเช่น เดินหรือขี่จักรยานทุกวัน คนวัยกลางคนหรือผู้สูงอายุจะสามารถหลีกเลี่ยงจากโรคมะเร็งลงได้” คณะนักวิจัยของเขาได้ติดตามระดับของสุขภาพและการออกกำลังกายของผู้ชายจำนวนไม่ต่ำกว่า 4 หมื่นคน ที่มีอายุระหว่าง 45-79 ปี อยู่ยาวนานถึง 7 ปีโดยระหว่างนั้นคนเหล่านี้เสียชีวิตลงด้วยโรคมะเร็งไป 3,714 คน

หนังสือพิมพ์รายวัน “เดอะ เดลี่ เทเลกราฟ” ของอังกฤษซึ่งรายงานเรื่องนี้ ไปถามความเห็นของดร.เลส ลี วอลเกอร์ แห่งสถาบันโรคมะเร็งของอังกฤษ ซึ่งกล่าวว่า “ผลการศึกษาแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ผู้ชายที่ออกกำลังกายทุกวัน จะไม่ค่อยตายด้วยโรคมะเร็ง”

15. จากข้อความข้างต้น ใจความสำคัญคือข้อใด
- คนที่เดินวันละ 30 นาที ตายด้วยโรคมะเร็งได้ยาก
  - คณะนักวิจัยอธิบายว่าการออกกำลังกายพื้นฐานง่าย ๆ อย่างเช่น เดินหรือขี่จักรยานไม่เป็นโรคมะเร็ง
  - ผู้ที่ออกกำลังกายเป็นโรคมะเร็งยากกว่าคนทั่วไปร้อยละ 34
  - ผู้ชายที่ออกกำลังกายประจำ จะไม่ค่อยตายด้วยโรคมะเร็ง
16. ข้อใดคือข้อคิดเห็น
- นักศึกษาของสถาบันคาโรลินสกาในสวีเดน ได้พบว่าผู้ที่ปฏิบัติตัวเช่นนี้ จะเป็นโรคมะเร็งได้ยาก
  - ศาสตราจารย์อลิซจา วูลค์ หัวหน้าคณะวิจัยอธิบายว่า การศึกษาทำให้รู้เป็นครั้งแรกว่าการออกกำลังกายจะหลีกเลี่ยงการเป็นโรคมะเร็ง
  - หนังสือพิมพ์รายวัน เดอะ เดลี่ เทเลกราฟ ได้ถาม ดร.เลสลี วอลเกอร์ ผลการวิจัยผู้ชายที่ออกกำลังกายประจำ จะไม่ค่อยตายด้วยโรคมะเร็ง
  - ผลการวิจัยแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน
17. ข้อความนี้ผู้พูดมีจุดประสงค์อย่างไร

“น้ำมันขึ้น อะไรก็ขึ้นตาม  
ค่าขนส่งขึ้น ข้าวปลาอาหารขึ้น  
เครื่องอุปโภคบริโภคขึ้น”

- เตือนให้ระวัง
  - บอกข้อคิดเห็น
  - รายงานสถานการณ์
  - ชี้แจงสาเหตุ
18. ใจความสำคัญของข้อความนี้คือข้อใด
- น้ำมันขึ้นราคา
  - น้ำมันขึ้นราคา เครื่องอุปโภคบริโภคขึ้นด้วย
  - ค่าขนส่งขึ้นราคา
  - ข้าวปลาอาหารขึ้นราคา
19. นุชกับน้อง อ่านนิทานเรื่องหนึ่ง เมื่ออ่านจบ นุชและน้องบอกได้ว่านิทานเรื่องนี้สอนใจในด้านใด แสดงว่านุชและน้องมีประสิทธิภาพในการอ่านตรงกับข้อใด
- จับใจความได้
  - ตีความได้
  - วินิจฉัยได้
  - ประเมินค่าได้



24. ข้อความข้างต้นเน้นคุณธรรมในข้อใด
- ก. ไม่ทะนงตัว
- ข. ไม่เห็นแก่อำภิสสินจ้าง
- ค. ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน
- ง. ความซื่อสัตย์
25. ข้อความนี้ให้ข้อคิดอย่างไรในความแตกแยก
- ก. ทำให้เกิดความเดือดร้อน
- ข. ทำให้ทุกคนเป็นทุกข์
- ค. ทำให้คนดีเกิดความท้อแท้
- ง. ทำให้ชาติไปสู่ความล่มจม

### อ่านนิทานต่อไปนี้ ตอบคำถามข้อ 26-27

วัวแก่อายุมากตัวโตตัวหนึ่งเล็มหญ้าอยู่ที่ชายทุ่ง มีอึ่งอ่างกับลูก ๆ กระโดดเล่นผ่านมาแม่ อึ่งอ่างหยุดดูความใหญ่โตของวัวและกล่าวกับลูกว่า “ดูนั่นสิ สัตว์อะไรใหญ่โตเหลือเกินคอยดูซิว่าแม่ จะทำตัวใหญ่กว่าได้หรือไม่” ว่าแล้วแม่อึ่งอ่างก็กลั่นลมแล้วพองตัวขึ้นเรื่อย ๆ จนในที่สุด พุงก็ระเบิด ถึงแก่ความตาย

26. จากเรื่องนี้ให้ข้อคิดอะไร
- ก. การเอาชนะผู้อื่นไม่ดี
- ข. การเลียนแบบผู้อื่นทำให้เสียหาย
- ค. การไม่ประมาณตัวเองนำความวิบัติมาให้
- ง. การทะนงตัวเองจะทำให้ลำบากในภายหลัง
27. จากเรื่องข้อใดคือลักษณะของแม่อึ่งอ่าง
- ก. มีความฉลาด
- ข. มีความรักลูก
- ค. มีความทะนง
- ง. ไม่ประมาณตนเองแม่อึ่งอ่าง

### อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 28-29



## ปกปิดทนนาน

เอสเต ลอเดอร์ แนะนำคอนซิลเลอร์ รองพื้นปกปิดได้ดวงตาและริ้วรอยคางๆ ยาวนานกว่า ๑๕ ชั่วโมง ปกป้องแสงแดด ระดับ SPF10 PA/++ ปราศจากน้ำมัน และน้ำหอม มีให้เลือก ๓ เฉดสี ราคา ๘๐๐ บาท ณ เคาท์เนอร์เอสเต ลอเดอร์ ทั่วประเทศ

28. ใจความสำคัญคือข้อใด
- รองพื้น ยี่ห้อเอสเต ลอเดอร์ ปกปิดแสงแดดใต้ดวงตาและริ้วรอยต่าง
  - ปกปิดดวงตาและริ้วรอยต่างๆ ยาวนานกว่า 15 ชั่วโมง
  - ปกป้องแสงแดด ปราศจากน้ำมันและน้ำหอม
  - มีให้เลือก 3 เฉดสี ราคา 800 บาท
29. ข้อใดมีความสำคัญน้อยที่สุดของโฆษณา
- เอสเต ลอเดอร์ แนะนำคอนซีลเลอร์รองพื้น
  - ปกปิดดวงตาและริ้วรอยต่างๆ ยาวนานกว่า 15 ชั่วโมง
  - ปกป้องแสงแดดระดับ SPF 10 ปราศจากน้ำมันและน้ำหอม
  - มีให้เลือก 3 เฉดสี ราคา 800 บาท ณ เคาน์เตอร์ เอสเต ลอเดอร์ ทั่วประเทศ

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 30-32

## ขจัดเซลล์ผิวเก่า

**MTi แนะนำ**  
**โฟมล้างหน้าผสมเม็ดสกรับ**  
**เล็กละเอียดขัดผิว ผสม**  
**โจโจ้บา ช่วยล้างทำความสะอาด**  
**สิ่งสกปรกบนใบหน้า**  
**และขจัดเซลล์ผิวเก่าให้**



**หลุดลอกออกอย่างอ่อนโยน ทั้งลดความมันส่วนเกินบนใบหน้าและลด**  
**การสะสมแบคทีเรีย ช่วยบำรุงผิวหน้าด้วยสารสกัดจากน้ำมันมะกอก**  
**ราคา ๓๕๐ บาท สนใจสอบถามรายละเอียดได้ที่ ๐-๒๖๕๓-๒๔๘๐**

30. สารสำคัญของข้อความนี้ คือข้อใด
- MTi แนะนำโฟมล้างหน้า ราคา 350 บาท
  - โฟมล้างหน้าผสมเม็ดสกรับและโจโจ้บา
  - ช่วยบำรุงผิวหน้าด้วยสารสกัดจากน้ำมันมะกอก
  - ราคา 350 บาท สอบถามรายละเอียดได้ที่ 0-2693-2480

31. ข้อใดเป็นข้อเท็จจริง
- จัดเซลล์ผิวเก่าให้หลุดลอกอย่างอ่อนโยน
  - ลดความมันส่วนเกินบนใบหน้าและลดการสะสมแบคทีเรีย
  - ช่วยบำรุงผิวหน้าด้วยสารสกัดน้ำมันมะกอก
  - MTi แนะนำโฟมล้างหน้าผสมเม็ดสครับเล็กละเอียด
32. จากโฆษณานี้ ข้อใดบอกองค์ประกอบของโฆษณาได้สมบูรณ์ที่สุด
- ชื่อสินค้า ส่วนประกอบ คุณสมบัติ บริษัทที่ผลิต
  - ชื่อสินค้า วิธีใช้ คุณสมบัติ บริษัทที่ผลิต
  - ชื่อสินค้า ส่วนประกอบ วิธีใช้ คุณสมบัติ
  - ชื่อสินค้า คุณสมบัติ ราคา สถานที่ติดต่อ

# นวด

## อโรมา+กษัย

นวดเฉพาะจุดสูตรญี่ปุ่น  
สไตส์สาววัยทีน

---

The pretty

นวดผ่อนคลายสไตส์ญี่ปุ่น  
นวดกษัยเฉพาะจุด  
ด้วยสาววัยทีน สุดน่ารัก  
และนางแบบกว่า 20 คน

รังสิต

089-085-4000

ศรีนครินทร์-อ่อนนุช

087-021-5000

33. จากข้อความข้างต้นข้อใดเป็นข้อคิดเห็น
- นวดอโรมา+กษัย
  - นวดเฉพาะจุดสูตรญี่ปุ่น
  - นวดกษัยเฉพาะจุดด้วยสาววัยทีนน่ารัก
  - นางแบบกว่า 20 คน
34. สไตส์สาววัยทีน สไตส์ วัยทีน มีความหมายตามข้อใด
- แบบอย่างสาววัยรุ่น
  - สวยงามอย่างวัยรุ่น
  - คล่องแคล่ว สดใสอย่างวัยรุ่น
  - แบบวัยรุ่น

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 35-37



เมื่อเวลา 10.00 น. วันที่ 22 ต.ค. ผู้สื่อข่าวรายงานว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแม่พริกวิทยา อ.แม่พริก จ.ลำปาง ประกอบด้วย นายโยธิน กันทะวงษ์, นายพลกฤษณ์ มาราวงษ์, นายต่อศักดิ์ อุทัยศิลป์ และ น.ส.สุภาพร ประสาททอง ได้ศึกษาค้นคว้าวิจัยโครงการ กล่องข้าวพลังงานความร้อน ที่ประดิษฐ์จากก้านไม้ไผ่ หรือใบลานได้สำเร็จ โดยนำมาเป็นฉนวนกันความร้อนใส่ในกล่องข้าวจากแกนแถบใบลาน ซึ่งจะช่วยรักษาอุณหภูมิความร้อนข้าวเหนียวอุ่นได้นานทั้งวัน คิดว่าฉนวนกันความร้อนที่ประดิษฐ์จากวัสดุราคาแพงตามท้องตลาด

นายโยธิน เปิดเผยถึงการทดลองว่า เมื่อ

ใส่ข้าวเหนียวที่นึ่งสุกแล้ว อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส ในกล่องข้าวที่สานด้วยใบลาน หรือไม้ไผ่ 2 ชั้น ที่มีฉนวนกันความร้อนเคลือบชนิดกันกลางอยู่ พบว่า ฉนวนกันความร้อนจากก้านไม้ไผ่ ซึ่งมีโครงสร้างโมเลกุลที่ทึบแน่น ช่วยรักษาอุณหภูมิของข้าวเหนียวในกล่องข้าวได้ดีกว่าวัสดุฉนวนกันความร้อนชนิดอื่น ๆ แม้ว่าจะมีระยะเวลาผ่านไปถึง 4 ชั่วโมง อุณหภูมิยังคงวัดได้ 53 องศาเซลเซียส ส่งผลทำให้ข้าวเหนียวอุ่น และร้อนอย่างสม่ำเสมอ ขณะที่ฉนวนกันความร้อนที่ทำจากหลังคาบ้าน, อะลูมิเนียมฟอยล์ ถุงพลาสติก และผ้าขาวบาง ตามการวัดอุณหภูมิได้ 48, 46, 40, 38 องศาเซลเซียสตามลำดับในห้วงเวลาเดียวกัน.

35. สาระสำคัญของข้อความนี้ คือข้อใด

- กล่องข้าวพลังงานความร้อน ที่ประดิษฐ์จากก้านไม้ไผ่หรือใบลาน
- นักเรียน ม.6 โรงเรียนแม่พริกวิทยา ประดิษฐ์กล่องข้าวพลังงานความร้อนที่ประดิษฐ์จากก้านไม้ไผ่หรือใบลาน
- นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแม่พริกวิทยา ได้ศึกษาค้นคว้าวิจัยกล่องข้าว
- กล่องข้าวสามารถวัดความร้อนแม้ว่าระยะเวลาระยะเวลาผ่านไป 4 ชั่วโมง

36. ข้อใดเป็นข้อคิดเห็น

- กล่องข้าวช่วยรักษาอุณหภูมิข้าวเหนียวอุ่นได้นานทั้งวันดีกว่าฉนวนกันความร้อนประดิษฐ์จากวัสดุราคาแพงตามท้องตลาด
- นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแม่พริกวิทยา อ.แม่พริก จ.ลำปางประดิษฐ์กล่องข้าวพลังงานความร้อน
- นักเรียนประกอบด้วย นายต่อศักดิ์ อุทัยศิลป์ นายโยธิน กันทะวงษ์ นายพลกฤษณ์ มาราวงษ์ และนางสาวสุภาพร ประสาททอง ศึกษาโครงการการทำงานทำกล่องข้าวพลังงานความร้อน
- ผู้วิจัยนำข้าวเหนียวใส่กล่องเวลาผ่านไป 4 ชั่วโมง อุณหภูมิยังคงวัดได้ 53 องศาเซลเซียส





43. ถ้าจะเขียนเรียงความเรื่อง “โรงเรียนของฉัน” ข้อใดมีโครงเรื่องที่เหมาะสมที่สุด
- ประวัติโรงเรียน เกียรติประวัติของโรงเรียน บุคลากร อาคารสถานที่ นโยบายการส่งเสริมการศึกษา
  - ประวัติโรงเรียน อาคารสถานที่ บุคลากร นโยบายการส่งเสริมการศึกษา เกียรติประวัติของโรงเรียน
  - ประวัติโรงเรียน อาคารสถานที่ บุคลากร เกียรติประวัติของโรงเรียน นโยบายการส่งเสริมการศึกษา
  - ประวัติโรงเรียน นโยบายการส่งเสริมการศึกษา เกียรติประวัติของโรงเรียน บุคลากร อาคารสถานที่
44. ข้อใดใช้ภาษาในงานเขียนทางวิชาการได้เหมาะสมที่สุด
- ตีกระทบฟ้าทั้งหลายเป็นอุปสรรคขวางกั้นมิให้ลมพัดเข้าสู่ตัวเมือง
  - ถ้ายังมีฝุ่นและควันมากเช่นนี้ กรุงเทพฯ ก็คงมิใช่เมืองฟ้าอมรอีกต่อไป
  - ฝุ่นที่เกิดจากการก่อสร้างและควันจากโรงงานคอยอยู่ทั่วไปในอากาศ
  - สิ่งก่อสร้างเหล่านี้เป็นตัวการสำคัญที่สกัดกั้นมิให้ฝุ่นละอองกระจายไปในมุมกว้าง
45. ข้อใดใช้เป็นส่วนสรุปของเรียงความเรื่อง “การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ” ได้เหมาะสมที่สุด
- การออกกำลังกายมีคุณค่าต่อชีวิตของบุคคลทุกเพศทุกวัย
  - สรุปได้ว่าวิธีการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพมีหลายวิธี แต่ที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุมากที่สุด คือ การเงิน
  - การออกกำลังกายที่เหมาะสมกับเพศ วัย และเวลาจะช่วยเสริมสร้างสุขภาพให้สมบูรณ์และแข็งแรง
  - การออกกำลังกายหลายวิธีดังกล่าวแล้วข้างต้น ทั้งนี้ผู้ออกกำลังกายจะต้องเลือกให้เหมาะสมกับโอกาสและสถานที่
46. บทความแตกต่างจากเรียงความคือข้อใด
- มีคำนำ เนื้อเรื่อง สรุป
  - บทความเขียนเรื่องที่ทันสมัย
  - บทความเขียนที่เป็นแบบแผน
  - บทความเขียนเรื่องที่น่าอ่าน
47. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะการเขียนบทความ
- เลือกเรื่องที่คนกำลังสนใจ
  - เขียนได้สาระน่าอ่านให้ความเพลิดเพลิน
  - มีหลักฐานอ้างอิงชัดเจน
  - มีระเบียบแบบแผน

### อ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 48-51

ฝึกสะท้อนใจอยู่ลึกๆ ว่า หนุ่มสาวสมัยนี้ถ้าไม่ใช่พ่อรวยแม่รวย มีกิจการใหญ่โต มีมรดก พันล้านเป็นฐานให้แล้ว จะสร้างเนื้อสร้างตัวเป็นเรื่องยากเต็มที่ จะซื้อบ้านสักหลังต้องทำงานกันทั้งงานประจำและงานพิเศษ หรือไม่ก็เป็น “เศรษฐีเงินผ่อน” กันหืดขึ้นคอ เป็นเพราะผู้คนในสภาพสังคมใหม่แข่งขันแย่งงานแย่งอาชีพกันมากขึ้น ที่ดินและบ้านแพงยิ่งกว่าทอง และปัจจุบันเรามีปัจจัยในการดำรงชีพเพิ่มจำนวนมากขึ้น โอกาสในการตั้งตัวอย่างคนจีนรุ่นโบราณมีน้อยลง การสร้างตัวจาก “เสือผินหมอนใบ” หมดสมัยไปแล้ว คนที่ทำงานกินเงินเดือนประจำ โอกาสที่จะหวังจับเงินแสนเงินล้านนั้นมีน้อยมาก

#### 48. ผู้เขียนสะท้อนใจเรื่องอะไร

- ก. คนในสังคมแย่งกันกินอยู่และประกอบอาชีพ
  - ข. ปริมาณประชากรมีมากขึ้น โอกาสที่คนจะสร้างฐานะจึงหมดไป
  - ค. คนที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตจะต้องมาจากครอบครัวเดิมที่มีฐานะดี
  - ง. คนที่ต้องการสร้างฐานะด้วยตนเอง ทำงานหนักและเหนื่อยกว่าปกติ
49. จากข้อความข้างต้น สามารถสรุปสาระสำคัญของผู้เขียนว่าอย่างไร
- ก. ปัจจัยในการดำรงชีวิตนี้ราคาสูงขึ้นโดยไม่สัมพันธ์กับรายงานได้
  - ข. สภาพสังคมปัจจุบันบีบคั้นมากสำหรับคนที่มีแต่เงินเดือนประจำ
  - ค. คนในปัจจุบันไม่ควรคิดสร้างฐานะโดยเริ่มต้นจากเสือผินหมอนใบ
  - ง. พ่อแม่ควรเตรียมทรัพย์สินสำหรับลูกไว้บ้างเพื่อมิให้ลูกลำบากเกินความจำเป็น

#### 50. ในข้อความข้างต้นผู้เขียนกล่าวถึงคนจีนในเมืองไทยเพื่อสื่อความหมายในเรื่องใด

- ก. เศรษฐีเงินล้านส่วนใหญ่เป็นคนจีน
- ข. ระบบเงินผ่อนเกิดจากเศรษฐกิจของคนจีน
- ค. คนจีนทำให้เกิดการแข่งขันและแย่งงานกันทำ
- ง. คนจีนสามารถสร้างฐานะได้จากความไม่มีอะไร

#### 51. “หืดขึ้นคอ” ในข้อความนี้มีความหมายตรงกับข้อใดมากที่สุด

- ก. เป็นบ้าเป็นหลัง
- ข. สายตัวแทบขาด
- ค. หัวไม่วางทางไม่เว้น
- ง. หายใจหายใจคอยไม่ทัน

#### 52. สารคดีแตกต่างจากบทความตามข้อใด

- ก. สารคดีให้ความรู้
- ข. สารคดีให้ความเพลิดเพลินจากผู้อ่าน
- ค. สารคดีให้มีบทนำ เนื้อเรื่อง สรุป
- ง. สารคดีเสนอความคิดเป็นหลัก

53. หลักการเขียนสารคดีที่ดี มีข้อควรคำนึง
- ใช้สำนวนภาษาที่บุคคลทั่วๆ ไปเข้าใจได้ง่าย
  - ให้ความเพลิดเพลิน
  - ให้ความรู้เร้าใจ ไม่ยาวยืดเยื้อ
  - ถูกทุกข้อ
54. “เรื่องวัวชน” ข้อความที่ยกมาเป็นส่วนใดของสารคดี
- “การพนันไม่เข้าใครออกใคร แม้ได้เงินมามากก็ไม่ยั่งยืน จะหมดตัวกับวัวชนครั้งอื่นๆ จนได้”
- ส่วนนำ
  - เนื้อเรื่อง
  - สรุป
  - เนื้อเรื่องและสรุป
55. โครงเรื่อง “เครื่องจักสานไทย” ควรจัดเรียงลำดับตามข้อใด
- ประเภทของเครื่องจักสาน
  - เอกลักษณ์เครื่องจักสานของแต่ละท้องถิ่น
  - วัตถุดิบที่ใช้ทำเครื่องจักสาน
  - เครื่องจักสานกับวิถีชีวิตไทย
  - วิธีทำเครื่องจักสาน
- ง ค จ ก ข
  - ง ก ค จ ข
  - ก ง ค ข จ
  - ก ข ง ค จ
56. การย่อความข้อใดกล่าวได้ถูกต้องสมบูรณ์
- ย่อความคือการเก็บใจความสำคัญแล้วนำมาเรียบเรียงใหม่ย่อๆ
  - ย่อความคือการย่อคร่าวๆ ไม่ยาว
  - การย่อความคือการย่อสารไม่ให้ยาว
  - ย่อความคือการย่อเฉพาะบางส่วนเพื่อไม่ให้ยาว
57. ข้อใดกล่าวถึงหลักการย่อความถูกต้อง
- อ่านเรื่องที่ย่อให้เข้าใจแจ่มแจ้ง
  - ให้พิจารณาดูว่าอะไรเป็นใจความสำคัญตอนหนึ่ง ๆ
  - เก็บใจความสำคัญมาเรียบเรียงใหม่
  - ถูกทุกข้อ

58. ข้อใดเป็นย่อความที่ดีที่สุดของข้อความดังกล่าวข้างต้น
- กิจการโรงรับจำนำซึ่งเริ่มมาจากการกู้ยืมเงินระหว่างหมู่ญาติและเพื่อนๆ และได้พัฒนา มาเป็นการแสวงหาผลประโยชน์ ในรูปของดอกเบี้ยนั้น ปัจจุบันได้กลายเป็นที่พึ่งแห่งสำคัญ สำหรับคนมีรายได้น้อย ในการช่วยแก้ปัญหาความขัดสนเฉพาะหน้า
  - โรงรับจำนำเป็นแหล่งที่พึ่งของคนที่ประสบปัญหาด้านการเงินตลอดมานับตั้งแต่อดีตถึงปัญหา ปัจจุบันจึงนับว่าเป็นสถาบันการเงินเก่าแก่ที่สุดในระบบเศรษฐกิจและสังคมไทย
  - โรงรับจำนำเป็นแหล่งที่พึ่งของคนที่มีปัญหาด้านการเงินจนได้ชื่อว่า “ธนาคารคนยาก” เพราะเมื่อใดก็ตามที่ผู้มีรายได้น้อยหรือรายได้ปานกลางประสบปัญหาเฉพาะหน้า ก็สามารถใช้บริการของโรงรับจำนำได้ตลอดเวลา
  - ธุรกิจรับจำนำในระยะแรก เป็นการรับจำนำตามบ้านโดยเริ่มมาจากการกู้ยืมเงินระหว่างญาติสนิท มิตรสหาย และมีการขยายตัวจนกลายเป็นธุรกิจที่มีผลประโยชน์ในรูปของดอกเบี้ยและต้องมีการยึดสิ่งของไว้เป็นประกัน
59. บทความต่อไปนี้เรียงลำดับอย่างไรจึงจะได้เนื้อความถูกต้อง
- ส่วนสำคัญของหลอดไฟฟ้าคือไส้หลอด ไส้หลอดนี้ทำจากโลหะ
  - ที่ไส้หลอดโลหะ พลังงานไฟฟ้าจะเปลี่ยนเป็นพลังงานความร้อนซึ่งจะเผาให้ไส้ ร้อนจนเปล่งแสงสว่าง
  - เมื่อเราเปิดสวิตช์ กระแสไฟฟ้าจะไหลผ่านขั้วหลอดไปตามสายไฟภายในหลอด และไส้หลอด
  - หลอดไฟฟ้าเป็นผลิตภัณฑ์ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เราใช้กันแทบทุกครัวเรือน
- ก. ก ข ง ค
  - ข. ก ง ข ค
  - ค. ค ง ก ข
  - ง. ง ก ค ข
60. ย่อความต่อไปนี้เรียงลำดับได้เหมาะสมที่สุดตามข้อใด
- ขยะพลาสติกย่อยสลายได้ยากมากในสภาพธรรมชาติ
  - จึงมีใช้ทางออกของการลดปริมาณขยะพลาสติกได้อย่างมีประสิทธิภาพนัก
  - แม้จะมีการนำพลาสติกที่ย่อยสลายได้มาใช้
  - แต่พลาสติกประเภทดังกล่าวไม่สามารถย่อยสลายได้อย่างสมบูรณ์ทางชีวภาพ
  - เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า
- ก. ก จ ข ค ง
  - ข. ค ง จ ก ข
  - ค. จ ค ง ก ข
  - ง. จ ก ค ง ข

ภาคผนวก ข  
แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษา

**แบบสอบถามความพึงพอใจของการพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2**  
**สาขาการสอนภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะ**

**คำชี้แจง** ให้ผู้ตอบแบบสอบถาม กาเครื่องหมาย / ในช่องเครื่องหมายที่ตรงกับความรู้สึกของตนเองมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1	แบบฝึกทักษะช่วยกระตุ้นให้เกิดความสนใจที่จะเรียน					
2	เนื้อหาทันสมัยและรูปแบบของแบบฝึกทักษะน่าสนใจ					
3	เนื้อหาและแบบฝึกทักษะเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
4	การร่วมกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะช่วยให้พัฒนาการอ่านและการเขียนเป็นอย่างดี					
5	นักศึกษามีความสุขที่เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ตามแบบฝึกทักษะ					
6	การร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ตามแบบฝึกทักษะได้ร่วมกับเพื่อนนักศึกษาพัฒนาการอ่านและการเขียนอย่างเต็มที่					
7	การร่วมกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะเป็นสื่อช่วยให้ข้าพเจ้าได้พัฒนาการอ่านและเขียนเต็มศักยภาพ					
8	การจัดลำดับเนื้อหาและชนิดของแบบฝึกทักษะเหมาะสมกับระดับของนักศึกษา					
9	กิจกรรมการสรุปของแบบฝึกทักษะน่าสนใจและมีลักษณะท้าทายและน่าสนใจ					
10	แบบทดสอบย่อยท้ายแบบฝึกทักษะแต่ละเรื่องสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					

ภาคผนวก ค  
แผนการจัดการเรียนรู้



## แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

วิทยาลัยสาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์

ชั้นปีที่ 2

รายวิชา ED 1023 หลักการอ่านและการเขียนภาษาไทย

เวลา 6 ชั่วโมง

เรื่อง การปฐมนิเทศและทดสอบก่อนเรียน

ระหว่างเวลา 8.30-11.30 น.

วันที่ 2, 9 พฤศจิกายน 2564

---

### 1.สาระสำคัญ

การปฐมนิเทศ ใช้แนะนำรายวิชา ED 1023 หลักการอ่านและการเขียนภาษาไทย ซึ่งจะกล่าวถึงขอบข่ายรายวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้ อัตราส่วนคะแนน ระหว่างภาค และปลายภาคพร้อมทั้งอธิบายการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ ส่วนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนต้องการนำคะแนนทดสอบก่อนและหลังไปเปรียบเทียบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่อย่างไร

### 2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 อธิบายขอบข่ายรายวิชาได้
- 2.2 บอกจุดประสงค์การเรียนรู้ได้
- 2.3 อธิบายขั้นตอนการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ได้
- 2.4 ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนตามที่กำหนดให้ได้

### 3. สาระการเรียนรู้

- 3.1 คำอธิบายรายวิชา
- 3.2 จุดประสงค์การเรียนรู้
- 3.3 ขั้นตอนการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้
- 3.4 การทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน

### 4. กิจกรรมการเรียนรู้

4.1 อาจารย์นำเข้าสู่บทเรียน โดยสนทนาเกี่ยวกับประสบการณ์การอ่านของตนเอง จากนั้นให้ตัวแทนนักศึกษา จำนวน 3 คน เล่าประสบการณ์การอ่านและการเขียนให้เพื่อนฟัง หลังจากนั้นอาจารย์สรุปประเด็นสำคัญและโยงเข้าสู่บทเรียน

4.2 อาจารย์แจ้งคำอธิบายรายวิชา ED 1023 หลักการอ่านและการเขียนภาษาไทย พร้อมแจ้งจุดประสงค์รายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ซึ่งประกอบด้วยหัวเรื่อง

- 1) การอ่านจับใจความสำคัญ
- 2) การอ่านวิเคราะห์ความ
- 3) การอ่านตีความ
- 4) การอ่านวิจารณ์ญาณ
- 5) การเขียนเรียงความ
- 6) การย่อความ
- 7) การเขียนบทความ
- 8) การเขียนสารคดี

4.3 เมื่ออาจารย์แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ตามหัวเรื่องแล้ว จากนั้นอธิบายขั้นตอนการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ตามกระบวนการวิจัย โดยจะเริ่มจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนจัดกิจกรรมเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้และหลังจากจัดกิจกรรมครบทุกหัวเรื่องแล้วนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทดสอบหลังเรียน

4.4 นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนจำนวน 60 ข้อ และเก็บรวบรวมคะแนนเพื่อวิเคราะห์ผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยต่อไป

## 5. สื่อการเรียนรู้

5.1 คำอธิบายรายวิชา ED 1023 หลักการอ่านและการเขียนภาษาไทย ชั้นปีที่ 2

5.2 จุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา ED 1023 หลักการอ่านและการเขียนภาษาไทย ชั้นปีที่ 2

## 6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

6.1 สิ่งที่จะวัด ความรู้ความเข้าใจ

6.2 วิธีวัด ตอบคำถาม

6.3 เครื่องมือวัด คำถามและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน

6.4 เกณฑ์การอ่านเครื่องมือวัด ตอบคำถามได้ถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไป ส่วนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนครบทุกข้อ

7. ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

8. ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ .....

(นางพรทิพย์ ชังธาดา)

อาจารย์ประจำวิชาและผู้วิจัย

## แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

วิทยาลัยสาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์

ชั้นปีที่ 2

รายวิชา ED 1023 หลักการอ่านและการเขียนภาษาไทย

เวลา 2 ชั่วโมง

เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ

ระหว่างเวลา 8.30-11.30 น.

วันที่ 16 , 23 พฤศจิกายน 2564

---

### 1.สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความสำคัญ เป็นการอ่านทำความเข้าใจ เนื้อเรื่อง มุ่งค้นหาสาระของเรื่อง เพื่อให้รู้เรื่องทีอ่านเกี่ยวกับอะไร มีสาระสำคัญเกี่ยวกับอะไร โดยสามารถแยกใจความสำคัญออกจากพลความจากกันได้

### 2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 อธิบายความหมายของใจความสำคัญได้
- 2.2 บอกขั้นตอนการอ่านใจความสำคัญได้
- 2.3 วิเคราะห์ใจความสำคัญและพลความได้
- 2.4 จับใจความสำคัญได้

### 3. สาระการเรียนรู้

- 3.1 ความหมายของใจความสำคัญ
- 3.2 ตำแหน่งของใจความสำคัญ
- 3.3 การวิเคราะห์ใจความสำคัญ
- 3.4 การอ่านจับใจความสำคัญ

### 4. กิจกรรมการเรียนรู้

4.1 อาจารย์นำเข้าสู่บทเรียน โดยการทบทวนการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ซึ่งนักศึกษาร่วมกันตอบคำถามในประเด็นสำคัญดังนี้

- 1) งานเขียนแบ่งออกเป็นกี่ประเภท อะไรบ้าง
- 2) ใจความสำคัญคืออะไร

เมื่อนักศึกษาตอบคำถามครบทุกข้อแล้ว ครูอธิบายและสรุปประเด็นสำคัญและโยงเข้าสู่บทเรียนเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ

4.2 อาจารย์แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และอธิบายขั้นตอนการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้โดยจะเริ่มจากกิจกรรมกำหนดความหมายของใจความสำคัญ ขั้นตอนการอ่านจับใจความสำคัญ การวิเคราะห์ใจความสำคัญและการอ่านจับใจความสำคัญ

4.3 อาจารย์ให้นักศึกษาหาความหมายของใจความสำคัญจากอินเทอร์เน็ต(google and Otobe) และแบบฝึกทักษะ หลังจากนั้นให้ตัวแทนนักศึกษาจำนวน 5 คน เสนอความหมายในชั้นเรียนจากนั้นอาจารย์วิจารณ์และเพิ่มเติมสาระให้ครบถ้วน

4.4 อาจารย์ให้นักศึกษาอ่านเรื่อง “ทาปากระวังมะเร็ง” จากใบความรู้จากนั้นให้บอกตำแหน่งของใจความสำคัญ วิเคราะห์ใจความสำคัญ

4.5 นักศึกษาเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนจนครบทุกคน จากนั้นอาจารย์เสนอแนะเพิ่มเติมและประเมินผลงาน

4.6 นักศึกษาวิเคราะห์หาใจความสำคัญจากแบบฝึกทักษะ เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญและส่งผลงานตามเวลาที่อาจารย์กำหนด

4.7 นักศึกษาทำแบบทดสอบย่อยในแบบฝึกทักษะเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ

4.8 อาจารย์เฉลยแบบฝึกทักษะเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ พร้อมอธิบายประกอบจากนั้น อาจารย์กับนักศึกษาร่วมกันสรุปสาระการเรียนรู้และแจ้งผลการเรียนรู้

4.9 อาจารย์เสนอแนะการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งต่อไป

## 5. สื่อการเรียนรู้

5.1 สื่ออินเทอร์เน็ต (google and Otobe)

5.2 ใบงานเรื่อง “ทาปากระวังมะเร็ง”

5.3 แบบฝึกทักษะ เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ

## 6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

6.1 สิ่งที่จะวัด ความรู้ความเข้าใจ,พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

6.2 วิธีวัด ทำแบบฝึกทักษะ

6.3 เครื่องมือวัด -แบบฝึกทักษะ

-แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

6.4 เกณฑ์การอ่านเครื่องมือวัด ทำแบบทดสอบได้ถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไป

7. ผลการเรียนรู้

.....  
.....  
.....  
.....  
.....  
.....

8. ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ

.....  
.....  
.....  
.....  
.....

ลงชื่อ .....

(นางพรทิพย์ ชังธาดา)

อาจารย์ประจำวิชาและผู้วิจัย

ใบงาน

# ห้าปากกระวังมะเร็ง

## ‘กินที่ราคาถูก ผสมสีต้องห้าม แนะซื้อตุ๋นลาภ

ออย.เดือนสาว ๆ “กินที่” ทาปาก-แก้มราคาถูกอันตราย เสี่ยงเป็นมะเร็งสูง เผยมีส่วนผสมของสีต้องห้าม ทำให้

### มะเร็ง

□ ต่อจากหน้า 1

เกิดอาการแพ้ ปากบวมทักสุดถึงขั้นเป็นมะเร็งได้ แนะนำวิธีซื้อเครื่องสำอาง ต้องมีฉลากระบุส่วนผสมสำคัญ แอลกอฮอล์ และซื้อแนะนำการไว้ที่ชัดเจน ส่วนเครื่องสำอางแบ่งบรรจุ ไม่มีฉลาก อย่างซื้อเล็กขวด คัดม ผอ.สถาบันโรคผิวหนังซื้อปลั๊กสีสด ๆ ไว้แฉกที่ปากสุด แต่ละปีมีผู้ป่วยมาพบแพทย์ถึงกว่า 100 ราย

เมื่อวันที่ 25 ม.ค. นายแพทย์พิพัฒน์ ยิ่งเสรี เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข เปิดเผยว่า วิธุนไทยเป็นวัยที่สนใจและให้ความสำคัญกับเรื่องความสวยความงามอย่างมาก โดยเฉพาะวิธุนหญิงส่วนใหญ่จะรู้จักใช้เครื่องสำอางตั้งแต่อายุยังน้อย และมักจะไม่เน้นการแต่งหน้าอิงตามกระแสนแฟชั่น เพื่อให้ดูสวยใส มีสุขภาพดี ดูเป็นธรรมชาติ โดยเครื่องสำอางที่กำลังฮิตในหมู่วิธุนไทยขณะนี้คือ เจลสีที่วิธุนเรียกว่า ทินท์ (tint) เพื่อให้ปากมีสีอมชมพูเรื่อ หรือออกโทนชมพูอ่อน ดูแล้วจะให้ความรู้สึกว่าเป็นคนมีสุขภาพดี มีความสวยเป็นธรรมชาติ และทาอึปกดอสีทัน เพิ่มความมั่นใจหรือเพิ่มความเซ็กซี่ จึงมีผู้ผลิตออกมาจำหน่ายหลายหลายยี่ห้อ วางขายตั้งแต่ห้างร้านขนาดใหญ่ไปจนถึงตลาดนัดค้าปลีก

“การใช้ทินท์แตกต่างจากลิปสติกทั่วไป

ซึ่งมีเฉพาะที่ลิปปาก แต่การใช้ทินท์ก็แบ่งเป็น 2 ส่วนมาก เพราะมีโลกาสีที่ต่างกันกับลิปสติก เป็นส่วนผสมในเจลทินท์จึงไปเป็นร่องภายในปากกว่า เนื่องจากจะไร้ที่จับยึดกับผิวปากจึงไม่ติดปากในทันทีทันใด ส่วนที่เป็นลิปสติกที่ติดปาก หากเป็นสีที่ตรงกับสีผิวปาก หรือสีในได้มากตาม สารที่อยู่ในสีก็จะซึมเข้าไปตามรูขุมขนปาก และถูกกักเก็บเข้าไปเป็นร่องภายใน ทำให้มีความเสี่ยงต่อสุขภาพ โดยเฉพาะโรค มะเร็ง ซึ่งจากผลทดสอบทางห้องปฏิบัติการพบว่าสารก่อมะเร็งในลิปสติกคือ “เบนโซไพเรน” เลขาธิการ ออ.กล่าว

นายแพทย์พิพัฒน์ กล่าวต่อไปว่า กอ.เครื่องสำอางและวัตถุอันตราย ได้ทำการตรวจสอบเครื่องสำอางประเภทลิปสติก ในรอบ 3 ปีมา นี้ โดยเน้นตัวอย่างในแหล่งชุมชนที่มีการจำหน่ายสินค้าราคาถูกและในจังหวัดที่ติดเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน จำนวน 603 ตัวอย่าง พบสีห้ามใช้ 164 ตัวอย่าง โดยลิปสติกที่

นอกจากนี้ตรวจอีกกรณีเป็นยานพาหนะประเภทสี พบสีห้ามใช้ถึงร้อยละ 30 ดังนั้นวิธุนที่ติดใช้เครื่องสำอาง จึงควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าผลิตภัณฑ์นั้น ๆ มีความปลอดภัย โดยดูจากบรรจุภัณฑ์ที่สะอาด ปิดผนึกแน่นหนา ที่ฉลากต้องมีฉลากระบุส่วนผสมสำคัญ แหล่งผลิต ผู้ผลิต หรือผู้นำเข้า และซื้อแนะนำการใช้อย่างชัดเจน โดยเครื่องสำอางที่แบ่งบรรจุ ไม่มีฉลาก ไม่ควรซื้อมาใช้เลยเด็ดขาด

ด้านนายแพทย์จิโรจ อินทรานนท์ ผอ.สถาบันโรคผิวหนัง กล่าวไว้ว่า หากลิปสติกมีส่วนผสมของสารต้องห้าม เช่น สารนิกาเกิล โลหะ หรือสารตะกั่ว ซึ่งเป็นสีที่ไร้ในภาคอุตสาหกรรม จะก่อให้เกิดอาการระคายเคืองอย่างรุนแรง และเพิ่มความเสี่ยงเข้าสู่ระบบทางเดินอาหาร ทำให้เกิดผื่นขึ้นตามผิวหนัง ฝ้าหรือทำให้ริมฝีปากปวดแสบ ปวดร้อน คัน บวม หรือลอกเป็นขุย อย่างไรก็ดี ความเสี่ยงจะเป็นลิปสติกที่ได้มาตรฐานทั่วไป แต่การใช้ลิปสติกทาบริเวณริมฝีปาก ซึ่งเป็นเนื้อเยื่ออ่อนวันละหลายครั้ง ก็อาจทำให้เกิดการแพ้ได้เช่นกัน ที่ผ่านมามีข่าวเกี่ยวกับลิปสติกที่ทำให้ผู้ใช้แพ้มากที่สุด ได้แก่ กลุ่มที่ใส่ลิปสติกคือ สีส้มชมพู และสีดินง ในแต่ละปีจะมีคนแพ้ลิปสติกมาพบแพทย์ที่สถาบันโรคผิวหนังเฉลี่ยปีละประมาณ 100 ราย

### แบบทดสอบท้ายแผนการจัดการเรียนรู้

ชุด ก. หาคำตอบเพื่อจับใจความสำคัญ

1. เลขาศิการคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุขทำอะไร

.....  
 .....

2. เปิดเผยว่าอย่างไร

.....  
 .....

3. การใช้ทินท์ ทำโมน่าเป็นห่วง

.....  
 .....

4. อันตรายจากสารที่กลืนกินเข้าไปเป็นอย่างไร

.....  
 .....

5. กองเครื่องสำอางและวัตถุอันตราย อย. เผยผลตรวจสอบเป็นอย่างไร

.....  
 .....

6. ผู้ใช้ผลิตภัณฑ์ควรตรวจสอบอะไรบ้าง

.....  
 .....

7. ผอ.สถาบันโรคผิวหนัง กล่าวถึง ลิปสติกที่มีสารต้องห้ามจะก่อให้เกิดอาการอย่างไร

.....  
 .....

8. ลิปสติกสีที่แพ้มากที่สุด คือ สีอะไร.....

ผู้ที่แพ้สารมาพบแพทย์สถาบันโรคผิวหนังเฉลี่ยปีละประมาณกี่ราย.....

.....



**ชุด ข** อ่านข่าวข้างต้นแล้วตอบคำถาม

1. วัตถุประสงค์ของผู้เขียนข่าวคือ

.....  
.....

2. สารสำคัญของข้อความข้างต้น คือ

.....  
.....  
.....  
.....

3. แนวคิดสำคัญของข้อความนี้ คือ

.....  
.....  
.....  
.....

### แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์

ชั้นปีที่ 2

รายวิชา ED 1023 หลักการอ่านและการเขียนภาษาไทย

เวลา 2 ชั่วโมง

เรื่อง การอ่านวิเคราะห์ความ

ระหว่างเวลา 8.30-11.30 น.

วันที่ 30 พฤศจิกายน, 7 ธันวาคม 2564

#### 1.สาระสำคัญ

การอ่านวิเคราะห์ความ ผู้เรียนจะต้องแยกแยะองค์ประกอบของงานเขียนเพื่อดูว่า ส่วนไหนเป็นข้อเท็จจริงส่วนไหนเป็นความคิดเห็นของผู้เขียน นอกจากนี้ผู้เรียนยังต้อง พิจารณาชนิดของงานเขียน ศิลปะการใช้ภาษา รวมทั้งแนวคิดที่แฝงอยู่ว่ามีอะไรบ้างและ สุดท้ายจะต้องรู้ว่าใจความสำคัญคืออะไร เพื่อจะทำอะไร การอ่านมีประสิทธิภาพตาม จุดประสงค์ที่ตั้งไว้

#### 2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 อธิบายความหมายของการอ่านวิเคราะห์ความได้
- 2.2 อธิบายกระบวนการการอ่านวิเคราะห์ความได้
- 2.3 อธิบายองค์ประกอบของการอ่านวิเคราะห์ความได้
- 2.4 อ่านวิเคราะห์ความตามที่กำหนดให้ได้

#### 3. สาระการเรียนรู้

- 3.1 ความหมายของการอ่านวิเคราะห์ความ
- 3.2 กระบวนการการอ่านวิเคราะห์ความ
- 3.3 องค์ประกอบของการอ่านวิเคราะห์ความ
- 3.4 การอ่านวิเคราะห์ความ

#### 4. กิจกรรมการเรียนรู้

- 4.1 อาจารย์นำเข้าสู่บทเรียน โดยให้อ่านคำประพันธ์ต่อไปนี้

ดวงเอยดวงมณี

มักจะลี้หลบอยู่ในภูผา

หรือใต้ท้องมหาสมุทรสุดสายตา

ก็อาจซาลิ้นขมนิยมนคน

บุปผชาติชูสีและมีกลิ่น

อยู่ในแดนไกลถึงไพรสนธ์

ไม่มีใครได้เซยเลยสักคน

ย่อมบานหล่นเปล่าตายมากมายเอย

หลังจากนักศึกษาอ่านคำประพันธ์นี้แล้วให้ตอบคำถามว่า ใจความสำคัญคืออะไร และเป็นคำประพันธ์ชนิดไหน จากนั้นอาจารย์สรุปประเด็น สำคัญ และโยงเข้าสู่บทเรียน เรื่องการอ่านวิเคราะห์ความ

- 4.2 อาจารย์แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และอธิบายขั้นตอนการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้โดยเริ่มตามจุดประสงค์การเรียนรู้

4.3 อาจารย์แบ่งนักศึกษาออกเป็น 3 กลุ่ม ให้ศึกษาหาความหมายของการอ่าน วิเคราะห์ความ กระบวนการ และองค์ประกอบจากแบบฝึกทักษะ เรื่องที่ 2 การอ่าน วิเคราะห์ความและค้นหาสาระเพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ต (google and Otobe) และแบบ ฝึกทักษะเรื่อง การอ่านวิเคราะห์ความประมาณ 30 นาที

4.4 หลังจากศึกษาความหมาย กระบวนการและองค์ประกอบการอ่านวิเคราะห์ ความ จากแบบฝึกทักษะ เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ

4.5 นักศึกษาวิเคราะห์บทเพลงพระราชนิพนธ์เรื่อง ชะตาชีวิตและเพลงลุ่ม เจ้าพระยา ที่ปรากฏอยู่ในแบบฝึกทักษะเรื่องที่ 2 โดยให้พิจารณาใจความสำคัญ ข้อเท็จจริง และความคิดเห็นซึ่งจะใช้เวลา ประมาณ 30 นาที

4.6 นักศึกษานำส่งผลงาน อาจารย์ประเมินผลและเสนอแนะการอ่านวิเคราะห์ ความและแจ้งผลการประเมิน

4.7 อาจารย์แจ้งผลการเรียนรู้และเสนอแนะการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งต่อไป

## 5. สื่อการเรียนรู้

5.1 แบบฝึกทักษะ เรื่องที่ 2 การอ่านวิเคราะห์ความ

5.2 สื่ออินเทอร์เน็ต (google and YouTube)

## 6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

6.1 สิ่งที่จะวัด ความรู้ ผลงานและพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

6.2 วิธีวัด ทำแบบฝึกหัด แบบทดสอบและแบบประเมิน

6.3 เครื่องมือวัด แบบฝึกทักษะแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

6.4 เกณฑ์การอ่านเครื่องมือวัด ทำแบบฝึกหัดทักษะได้ร้อยละ 80 ขึ้นไป

7. ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

8. ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ .....

(นางพรทิพย์ ชั่งธาดา)  
อาจารย์ประจำวิชาและผู้วิจัย

## แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์

ชั้นปีที่ 2

รายวิชา ED 1023 หลักการอ่านและการเขียนภาษาไทย

เวลา 2 ชั่วโมง

เรื่อง การอ่านตีความ

ระหว่างเวลา 8.30-11.30 น.

วันที่ 14 , 21 ธันวาคม 2564

### 1.สาระสำคัญ

การอ่านตีความคือการอ่านเพื่อพยายามเข้าใจความหมายและถอดความรู้สึก อารมณ์สะท้อนใจจากข้อความที่ผู้เขียนสื่อให้อ่าน ซึ่งอาจจะตีความหมายได้ตรงกับความ มุ่งหมาย หรือเจตนาของผู้เขียนก็ได้หรือบางครั้งอาจจะเข้าใจความหมายตามวิธีของ ตนเอง โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ความสนใจ ประสบการณ์และระดับสติปัญญา โดย ปกติแล้วการอ่านตีความจะพิจารณาจุดประสงค์ของผู้เขียน แนวคิดสำคัญที่ปรากฏ น้ำเสียง ขั้นตอนการอ่านประกอบด้วย (1) อ่านสำรวจ (2) อ่านอย่างละเอียด (3) วิเคราะห์ถ้อยคำ (4) พิจารณารสของคำ (5) สรุปสารที่ได้จากการตีความ

### 2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 อธิบายความหมายของการอ่านตีความได้
- 2.2 อธิบายองค์ประกอบของการอ่านตีความได้
- 2.3 อธิบายขั้นตอนของการอ่านตีความได้
- 2.4 อ่านตีความสารตามที่กำหนดให้ได้

### 3. สาระการเรียนรู้

- 3.1 ความหมายของการอ่านตีความ
- 3.2 องค์ประกอบของการอ่านตีความ
- 3.3 ขั้นตอนของการอ่านตีความ
- 3.4 การอ่านตีความ

### 4. กิจกรรมการเรียนรู้

4.1 อาจารย์นำเข้าสู่บทเรียน โดยการทบทวนความรู้เดิมในแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 3 เรื่องการอ่านวิเคราะห์ความ ซึ่งนักศึกษาร่วมกันตอบคำถามต่อไปนี้

- 1) การอ่านวิเคราะห์ความคืออะไร
- 2) การอ่านวิเคราะห์ความควรวิเคราะห์อะไรบ้าง

หลังจากนักศึกษาคำถามครบทุกข้อแล้ว อาจารย์สรุปประเด็นสำคัญ และโยงเข้าสู่บทเรียนเรื่องการอ่านตีความ

4.2 อาจารย์แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และอธิบายขั้นตอนการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้โดยจะเริ่มจากกิจกรรมศึกษาความรู้ และกิจกรรมการอ่านตีความและสรุปผลการเรียนรู้

4.3 อาจารย์ให้นักศึกษาหาความหมาย องค์ประกอบและขั้นตอนการอ่านตีความ จากแบบฝึกทักษะเรื่อง การอ่านตีความ พร้อมศึกษาเพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ต (google and Otobe) และจากแบบฝึกทักษะ การอ่านตีความ หลังจากนั้นอาจารย์ให้นักศึกษาเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ขณะเดียวกันอาจารย์วิจารณ์และเพิ่มเติมสาระการเรียนรู้จนครบทุกประเด็น

4.4 อาจารย์ให้นักศึกษาอ่านตีความที่กำหนดให้ในแบบฝึกทักษะ ซึ่งจะพิจารณาตีความเรื่องต่อไปนี้

- (1) ผู้เขียนมีจุดประสงค์อย่างไร
- (2) แนวคิดสำคัญที่ปรากฏคืออะไร
- (3) น้ำเสียงของผู้เขียนคืออะไร

4.5 นักศึกษาเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนจนครบทุกคน จากนั้นอาจารย์เฉลยและเสนอแนะเพิ่มเติมและสรุปประเด็นสำคัญและสาระการเรียนรู้

4.6 อาจารย์แจ้งผลการเรียนรู้และแนะนำการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งต่อไป

## 5. สื่อการเรียนรู้

5.1 แบบฝึกทักษะ เรื่องการอ่านตีความ

5.2 สื่ออินเทอร์เน็ต (google and Otobe)

## 6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

6.1 สิ่งที่จะวัด ความรู้ความเข้าใจ,พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

6.2 วิธีวัด ทำแบบฝึกทักษะ

6.3 เครื่องมือวัด แบบประเมิน แบบทดสอบ และแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

6.4 เกณฑ์การอ่านเครื่องมือวัด ทำแบบทดสอบได้ร้อยละ 80 ขึ้นไป ผลงานอยู่ในระดับดีขึ้นไป

7. ผลการเรียนรู้

.....  
.....  
.....  
.....  
.....

8. ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ

.....  
.....  
.....  
.....  
.....  
.....

ลงชื่อ .....

(นางพรทิพย์ ชังธาดา)  
อาจารย์ประจำวิชาและผู้วิจัย

## แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

วิทยาลัยสาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์

ชั้นปีที่ 2

รายวิชา ED 1023 หลักการอ่านและการเขียนภาษาไทย

เวลา 2 ชั่วโมง

เรื่อง การอ่านวิจารณ์

ระหว่างเวลา 8.30-11.30 น.

วันที่ 28 ธันวาคม 2564, 4 มกราคม 2565

### 1.สาระสำคัญ

การอ่านอย่างมีวิจารณ์เป็นการอ่านโดยใช้ความคิด พิจารณาส่งที่อ่านอย่างมีเหตุผล สามารถเข้าใจความคิดของผู้เขียน แยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น สรุปเรื่องราวที่อ่านได้และแสดงความคิดเห็น ประเมิน ตัดสินสิ่งที่อ่าน โดยใช้ความรู้ประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ซึ่งมีขั้นตอนการอ่านคือ (1) จำความหมายของคำ ข้อความ หรือประโยค (2) ผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน สรุปมโนทัศน์ของเรื่อง เรียงลำดับเหตุการณ์ หรือเล่าเรื่องราวได้ (3) นำเหตุการณ์หรือถ้อยคำหรือประโยคที่ได้จากการอ่านไปเทียบเคียง หรือแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน (4) วิเคราะห์แยกแยะ รายละเอียดของเนื้อหา (5) สังเคราะห์โดยการเปรียบเทียบสถานการณ์ คติ สำนวน สุภาษิตที่เกี่ยวข้อง (6) ประเมินพิจารณาตัดสินข้อเท็จจริง หรือข้อคิดเห็น รวมทั้งประเมินค่า

### 2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 อธิบายความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ได้
- 2.2 อธิบายขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณ์ได้
- 2.3 อ่านอย่างมีวิจารณ์ตามที่กำหนดให้ได้

### 3. สาระการเรียนรู้

- 3.1 ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณ์
- 3.2 ขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณ์
- 3.3 การอ่านอย่างมีวิจารณ์

### 4. กิจกรรมการเรียนรู้

- 4.1 อาจารย์นำเข้าสู่บทเรียน โดยเชิญนักศึกษา เล่าประสบการณ์การอ่านอย่างมีวิจารณ์ของตนเอง จำนวน 3 คน จากนั้นอาจารย์สรุปประเด็นสำคัญ
- 4.2 อาจารย์แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และอธิบายขั้นตอนการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย กิจกรรมการศึกษาความหมาย และขั้นตอนอ่านอย่างมีวิจารณ์ การอ่านอย่างมีวิจารณ์ตามที่อาจารย์กำหนดและสุดท้ายกิจกรรมสรุปการเรียนรู้
- 4.3 อาจารย์ให้นักศึกษาหาความหมาย การอ่านอย่างมีวิจารณ์และขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณ์จากแบบฝึกทักษะเรื่องที่ 4 การอ่านอย่างมีวิจารณ์ และ



ค้นหาเนื้อหาเพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ต(google and Otube) หลังจากนั้นอาจารย์ให้นักศึกษาแต่ละคนบันทึกสาระสำคัญในสมุด ถัดจากนี้ อาจารย์ให้นำเสนอตามหัวข้อ ดังนี้

(1) ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

(2) ขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

4.4 หลังจากนักศึกษาเสนอร่วมกันเสนอ ความหมายและขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณแล้ว อาจารย์มอบหมายให้นักศึกษาแต่ละคนอ่านงานเขียนในแบบฝึกทักษะ เรื่องที่ 4 การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ใช้เวลาประมาณ 30 นาที

4.5 นักศึกษาเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนรายบุคคล อาจารย์และนักศึกษาที่ไม่ได้เสนอผลงานร่วมกันอภิปราย แสดงความคิดเห็นจนครบทุกคน จากนั้นอาจารย์ประเมินผลงานและเสนอแนะเพิ่มเติม

4.6 อาจารย์และนักศึกษาร่วมกันสรุปสาระการเรียนรู้โดยให้ตอบคำถามต่อไปนี้

(1) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณคืออะไร

(2) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีขั้นตอนอะไร

(3) น้ำเสียงคืออะไร

(4) ข้อเท็จจริงและความคิดเห็นคืออะไร

4.7 อาจารย์แจ้งผลการเรียนรู้และแนะนำการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งต่อไป

## 5. สื่อการเรียนรู้

5.1 แบบฝึกทักษะ เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

5.2 สื่ออินเทอร์เน็ต (google and YouTube)

## 6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

6.1 สิ่งที่จะวัด ความรู้ ผลงาน และพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

6.2 วิธีวัด ทำแบบฝึกทักษะ

6.3 เครื่องมือวัด แบบทดสอบ และแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

6.4 เกณฑ์การอ่านเครื่องมือวัด ทำแบบทดสอบได้ร้อยละ 80 ขึ้นไป

ผลงานอยู่ในระดับดีขึ้นไป

7. ผลการเรียนรู้

.....  
.....  
.....  
.....  
.....  
.....  
.....

8. ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ

.....  
.....  
.....  
.....  
.....

ลงชื่อ .....

(นางพรทิพย์ ชังธาดา)  
อาจารย์ประจำวิชาและผู้วิจัย

## แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์

ชั้นปีที่ 2

รายวิชา ED 1023 หลักการอ่านและการเขียนภาษาไทย

เวลา 2 ชั่วโมง

เรื่อง การเขียนเรียงความ

ระหว่างเวลา 8.30-11.30 น.

วันที่ 11,18 มกราคม 2565

### 1.สาระสำคัญ

การเขียนเรียงความเป็นการเขียนแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก โดยใช้สำนวน ภาษาให้เหมาะสมกับเรื่อง เพื่อให้ผู้อ่านได้รับความรู้และเกิดความคิดใหม่ ๆ จากการอ่าน

### 2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 อธิบายคำจำกัดความของเขียนเรียงความได้
- 2.2 อธิบายรูปแบบของเขียนเรียงความได้
- 2.3 เขียนคำนำ เนื้อเรื่อง สรุปได้
- 2.4 เขียนเรียงความได้

### 3. สาระการเรียนรู้

- 3.1 ความหมายของเรียงความ
- 3.2 องค์ประกอบของเรียงความมี 3 ส่วน คือ คำนำ เนื้อเรื่อง สรุป
- 3.3 หลักการเขียน คำนำ เนื้อเรื่อง สรุป
- 3.4 ตัวอย่างเรียงความที่ดี

### 4. กิจกรรมการเรียนรู้

4.1 อาจารย์นำเข้าสู่บทเรียน โดย นำเรียงความที่ชนะเลิศในการประกวดมาอ่านให้นักศึกษาฟังเพื่อสร้างความสนใจ กระตุ้นให้สนใจ

4.2 นำตัวอย่างการเขียนคำนำ มาให้นักศึกษาวิเคราะห์การเขียน การเขียนคำนำ มีลักษณะแต่ละอย่างเขียนอย่างไร ศึกษาจากแบบฝึก (พรทิพย์ ชังธาดา : )

4.3 นำตัวอย่างการเขียนสรุป มาให้นักศึกษาวิเคราะห์การเขียน ศึกษาจากแบบฝึก (พรทิพย์ ชังธาดา : 5)

4.4 ให้นักศึกษา ศึกษาเนื้อเรื่องจากตัวอย่างเรียงความที่อาจารย์นำมาเสนอ

4.5 แบ่งกลุ่มกลุ่มละ 3 คน สรุปหลักการเขียนส่ง จากการค้นคว้าและศึกษาแบบฝึกทักษะเรื่องการเขียนเรียงความ ในหัวข้อต่อไปนี้

4.5.1 เรียงความหมายถึงอะไร

4.5.2 องค์ประกอบของเรียงความมีอะไรบ้าง

4.5.3 องค์ประกอบมี 3 ส่วน คำนำ เนื้อเรื่อง สรุป นักศึกษาบอก

หลักการเขียนแต่ละส่วน

4.5.4 นำตัวอย่างเรียงความจากสื่อต่าง ๆ เช่น อินเทอร์เน็ตและแบบฝึกทักษะเรื่องการเขียนเรียงความ

4.5.5 นำผลงานออกนำเสนอหน้าชั้น

4.6 อาจารย์ให้นักศึกษาเขียนเรียงความแต่ละเรื่องโดยอาจารย์นำเสนอชื่อเรื่องและถ้านักศึกษาไม่เลือกก็สามารถเสนอเรื่องที่ขอมาส่งเก็บคะแนน

4.7 กำหนดส่งงานตรวจเอาคะแนน อาจารย์สรุปการเขียนเรียงความและวิพากษ์วิจารณ์งานเขียนของแต่ละคน ให้คะแนน

## 5. สื่อการเรียนรู้

5.1 แบบฝึกทักษะ เรื่องการเขียนเรียงความ

5.2 สื่ออินเทอร์เน็ต (google and YouTube)

## 6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

6.1 สิ่งที่จะวัด ความรู้ ความเข้าใจ

6.2 วิธีวัด ทำแบบฝึกทักษะ และพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

6.3 เครื่องมือวัด แบบฝึกทักษะและแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

6.4 เกณฑ์การอ่านเครื่องมือวัด เขียนเรียงความให้ถูกต้องชัดเจน สมบูรณ์ ร้อยละ

80 ขึ้นไป

7. ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

8. ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ .....

(นางพรทิพย์ ชังธาดา)  
อาจารย์ประจำวิชาและผู้วิจัย

## ใบงาน

คำชี้แจง ให้นักศึกษาค้นคว้าเรื่องต่อไปนี้

1. ความหมายของเรียงความ
2. องค์ประกอบของเรียงความ
3. หลักการเขียนแต่ละองค์ประกอบของเรียงความ
4. เรียงความคนละ 1 เรื่อง

## แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

วิทยาลัยสาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์

ชั้นปีที่ 2

รายวิชา ED 1023 หลักการอ่านและการเขียนภาษาไทย

เวลา 2 ชั่วโมง

เรื่อง ย่อความ

ระหว่างเวลา 8.30-11.30 น.

วันที่ 25 มกราคม 2565, 1 กุมภาพันธ์ 2565

---

### 1.สาระสำคัญ

การย่อความ คือการสรุปใจความสำคัญของเรื่องและนำมาเรียบเรียงใหม่ โดยใช้สำนวนภาษาของผู้ย่อเองให้ได้ใจความครบบริบูรณ์และรวดเร็ว

### 2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 อธิบายความหมายของย่อความได้
- 2.2 จับใจความสำคัญที่เรื่อนำมาย่อได้
- 2.3 ย่อความได้

### 3. สาระการเรียนรู้

- 3.1 ความหมายของย่อความ
- 3.2 หลักการย่อความ
- 3.3 รูปแบบการย่อความ
- 3.4 ตัวอย่างย่อความ

### 4. กิจกรรมการเรียนรู้

- 4.1 อาจารย์นำเข้าสู่บทเรียนโดยทบทวน การเขียนจับใจความสำคัญ การย่อความก็เช่นเดียวกัน คือจับใจความสำคัญ
- 4.2 อาจารย์นำแบบฝึกการจับใจความสำคัญมาฝึกนักศึกษาเพื่อทบทวนความจำ
- 4.3 แบ่งกลุ่มทำงานโดยให้จับใจความจากสารชนิดต่าง ๆ เช่น นิทาน ข่าว บทความสั้น ๆ โดยฝึกจับใจความแต่ละย่อหน้า
- 4.4 แต่ละกลุ่มนำเสนอหน้าชั้นเรียน เพื่อนสอบถามเมื่อไม่เข้าใจใจความสำคัญ
- 4.5 อาจารย์นำเรื่องต่าง ๆ ให้ทำแบบฝึกหัดเป็นรายบุคคล โดยนำเรื่องจากสาร นำแบบฝึกทักษะเรื่องการเขียนย่อความมาให้นักศึกษาทำสารที่นำมาฝึก เช่น เพลง นิทาน ข่าว
- 4.6 อาจารย์ตรวจผลงานและวิพากษ์วิจารณ์ในกรณีที่ไม่ถูกต้อง
- 4.7 สรุปการเขียนย่อความและอาจารย์ตรวจและเสนอแนะ

## 5. สื่อการเรียนรู้

5.1 ใบงาน

5.2 แบบฝึกทักษะ เรื่องการเขียนย่อความ

## 6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

6.1 สิ่งที่จะวัด ความรู้ ความเข้าใจและพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

6.2 วิธีวัด ทำแบบฝึกทักษะ และพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

6.3 เครื่องมือวัด แบบฝึกทักษะและแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

6.4 เกณฑ์การอ่านเครื่องมือวัด เขียนย่อความจากแบบฝึกถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป



7. ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

8. ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ .....

(นางพรทิพย์ ชังธาดา)  
อาจารย์ประจำวิชาและผู้วิจัย

## ใบงาน

คำชี้แจง ให้นักศึกษาตอบคำถามต่อไปนี้

1. ย่อความคืออะไร
2. รูปแบบของย่อความ
3. จับใจความสำคัญจากสารที่นำมาให้ฝึกโดยฝึกทีละย่อหน้า
4. ย่อความจากเรื่องต่อไปนี้

## ใบงาน

คำชี้แจง จงจับใจความสำคัญของเรื่องต่อไปนี้

1. ยูงลายเป็นพาหะของโรคไข้เลือดออก มักหากินในเวลากลางวัน ชอบอยู่ในที่ค่อนข้างมืดในบ้านเรามียูงลายอยู่ 2 ชนิด

ใจความสำคัญคือ....**ยูงลายเป็นพาหะของโรคไข้เลือดออก** .....

2.
 

ขุนมอญร้อนน้ำวฟาด	ฉาดฉะ
ขาดแล่งตราบอระ	หรุบดิน
โอรสรีบกั้นพระ	ศพสุ่ นครแฮ
เสียชีพไปสุญสิ้น	พจนผู้สรรเสริญ

ใจความสำคัญคือ

- |                            |                       |
|----------------------------|-----------------------|
| ก. ขุนมอญร้อนน้ำวฟาด       | ฉาดฉะ                 |
| ข. ขาดแล่งตราบอระ          | หรุบดิน               |
| ค. โอรสรีบกั้นพระ          | ศพสุ่ นครแฮ           |
| <b>ง. เสียชีพไปสุญสิ้น</b> | <b>พจนผู้สรรเสริญ</b> |

3. จะประกอบงานใดต้องใจมั่น  
ต้องมุ่งจิตคิดก้าวหน้าอย่าผัดวัน  
อย่าเพียงแต่มั่นหมายว่าพรุ่งนี้  
พรุ่งนี้นั้นเหมือนคนปล้นทรัพย์ไป
- ไม่แปรผันรวนเราทำเหหัน  
อย่างมัวฝันรอให้เขามาเอาใจ  
ว่าฤกษ์งามตามสมัย  
โจรที่ไหนใครจะมาเมตตาเอย

ใจความสำคัญคือ

- ก. **จะประกอบงานใดต้องใจมั่น**
- ข. โจรที่ไหนใครจะมาเมตตาเอย
- ค. ต้องมุ่งจิตคิดก้าวหน้าอย่าผัดวัน
- ง. พรุ่งนี้นั้นเหมือนคนปล้นทรัพย์ไป

4. ยาบำบัดโรคเข้าไปในสถานศึกษาเป็นปัญหาร้ายแรงที่ทุกฝ่ายต้องเร่งช่วยกันแก้ไข แต่มาตรการตรวจสอบปีสวาระนักเรียนเพื่อค้นหาผู้ใช้ยาบ้าโดยรมวิทยาศาสตร์ การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุขนั้น น่าจะได้รับการทบทวนอย่างด่วนที่สุดถึง ผลกระทบในผลลบทที่จะตามมา ใจความสำคัญคือ
- ยาบำบัดโรคเข้าไปในสถานศึกษาเป็นปัญหาร้ายแรง
  - ทุกฝ่ายต้องเร่งช่วยกันแก้ไขปัญหายาบำบัดโรคเข้าไปในสถานศึกษา
  - วิธีแก้ปัญหายาบำบัดโรคเข้าไปในสถานศึกษาต้องใช้วิธีตรวจสอบปีสวาระ นักเรียนทุกคน
  - วิธีแก้ปัญหายาบำบัดโรคเข้าไปในสถานศึกษาโดยการตรวจสอบปีสวาระ นักเรียนน่าจะมีผลเสียตามมา
5. รินดินติน เป็นสุนัขฝรั่ง ฉันไม่ทราบว่าพันธุ์อะไร รูปร่างของมันใหญ่กว่าสุนัขไทย สีเทาเข้มเกือบดำ หน้าตาสวยดี หูไม่ยาวเกินไป ฉันเห็นรินดินตินเป็นสุนัขที่สวยงามที่สุดขอโดยย่อความจากใจความข้างต้นได้ดีที่สุด
- ดินตินเป็นสุนัขที่รูปร่างสวยที่สุด
  - รินดินติน เป็นสุนัขฝรั่ง ไม่ทราบว่าพันธุ์อะไร**
  - รินดินติน เป็นสุนัขฝรั่ง ไม่ทราบว่าพันธุ์อะไรแต่สุนัขที่รูปร่างสวยที่สุด
  - ดินติน เป็นสุนัขที่มีรูปร่างของมันใหญ่กว่าสุนัขไทย สีเทาเข้มเกือบดำ หน้าตาสวยดี
6. หูของเราทำหน้าที่ฟังเสียงสารพัดเสียง ทั้งเสียงวัตถุ เสียงสัตว์ และเสียงคน แต่เสียงคนเป็นเสียงที่ทำให้เกิดอารมณ์นึกคิดไปในทางอับมงคลบ้าง ในทางมงคลบ้าง ถ้าเสียงอับมงคลก็ทำให้ผู้พูดกับผู้ฟังมีใจเลวลง ส่วนเสียงมงคลให้ผู้พูดกับ ผู้ฟังมีใจดีงาม

(มงคลยอดชีวิตของสมเด็จพระมหาธีรวงศ์)

ใจความสำคัญคือ

- หูของเราทำหน้าที่ฟังทั้งสิ่งดีและสิ่งไม่ดี
- เสียงของมนุษย์ทำให้ผู้ฟังเกิดความรู้สึกทั้งในทางดีและทางไม่ดี
- เสียงที่ดีก็ทำให้คนฟังมีความสุข เสียงไม่ดีทำให้คนฟังเกิดทุกข์**
- คำพูดที่ไม่ดีทำให้ผู้พูดและผู้ฟังจิตใจไม่ดี ถ้าคำพูดดีก็ทำให้ผู้พูดและผู้ฟังจิตใจดีงาม

7. กรุงศรีอยุธยา นั้นมีชื่อเสียงไปทุกทิศว่าเป็นพระมหานครอันยิ่งใหญ่คู่ควรแก่จักรพรรดิ เมื่อพม่าตีได้กรุงศรีอยุธยา พระเจ้าแผ่นดินพม่าก็ย่อมจะเห็นว่าเป็นพระราชอิสริยยศอันยิ่งใหญ่ ไม่มีผู้ใดเสมอในโลกตั้งแต่ตีกรุงศรีอยุธยาได้แล้ว ราชสำนักเมืองพม่าก็เริ่มแสดงยศอย่างและความโอ้อ่างขึ้นทุกที
- (คึกฤทธิ์ ปราโมช 2519 : 3)

ข้อใดย่อความจากใจความข้างต้นได้ชัดเจนที่สุด

- ก. พระเจ้าแผ่นดินพม่าเห็นว่าเป็นพระราชอิสริยยศอันยิ่งใหญ่ที่ตีกรุงศรีอยุธยาได้
- ข. กรุงศรีอยุธยา นั้นมีชื่อเสียงไปทุกทิศว่าเป็นพระมหานครอันยิ่งใหญ่คู่ควรแก่จักรพรรดิ
- ค. ตั้งแต่ตีกรุงศรีอยุธยาได้แล้ว ราชสำนักเมืองพม่าก็เริ่มแสดงยศอย่างและความโอ้อ่างขึ้นทุกที

## แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์

ชั้นปีที่ 2

รายวิชา ED 1023 หลักการอ่านและการเขียนภาษาไทย

เวลา 2 ชั่วโมง

เรื่อง การเขียนบทความ

ระหว่างเวลา 8.30-11.30 น.

วันที่ 8,15 กุมภาพันธ์ 2565

### 1.สาระสำคัญ

บทความหมายถึงงานเขียนที่เผยแพร่ในสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อเผยแพร่ข่าวสาร ผลการวิจัย เผยแพร่ความรู้ การวิเคราะห์ทางการศึกษา การวิพากษ์วิจารณ์ เป็นต้น โดยปกติบทความหนึ่งจะพูดถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นประเด็นหลักเพียงเรื่องเดียว

### 2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 อธิบายความหมายของบทความได้
- 2.2 บอกองค์ประกอบของบทความได้
- 2.3 บอกลักษณะของบทความได้
- 2.4 บอกประเภทของบทความได้
- 2.5 เขียนบทความได้

### 3. สาระการเรียนรู้

- 3.1 ความหมายของบทความ
- 3.2 องค์ประกอบของบทความ
- 3.3 ลักษณะของบทความ
- 3.4 ประเภทของบทความ
- 3.5 ตัวอย่างบทความ

### 4. กิจกรรมการเรียนรู้

4.1 อาจารย์นำเข้าสู่บทเรียนโดยทบทวน การเขียนประเภทต่าง ๆ เช่น เรียงความ ซึ่งมีลักษณะเหมือนกันกับการเขียนบทความ

4.2 อาจารย์นำบทความที่ดีมีชื่อเสียงนำมาให้นักศึกษาอ่านและวิเคราะห์ในส่วบทความเนื้อเรื่อง สรุป

4.3 แบ่งกลุ่มกลุ่มละ 3 คน ให้ทุกกลุ่มวิเคราะห์บทความที่นำมาให้ทำโดยทำใบงาน อาจารย์นำบทความตัวอย่างจากแบบฝึกทักษะเรื่อง การอ่านบทความ เมื่อนักศึกษาศึกษาแล้วช่วยกันรวบรวมคำตอบต่อไปนี้

- (1) ความหมายของบทความ
- (2) องค์ประกอบของบทความ

(3) ลักษณะของบทความ

(4) ประเภทของบทความ

4.4 แต่ละกลุ่มนำเสนอหน้าชั้น ตามหัวข้อดังกล่าว

4.5 เมื่อนักศึกษาเข้าใจดีแล้วให้เขียนบทความคนละ 1 เรื่อง ครูวิพากษ์วิจารณ์แล้วเสนอแนะ

4.6 อาจารย์สรุปเรื่องบทความทั้งหมด

## 5. สื่อการเรียนรู้

5.1 สื่อจากอินเทอร์เน็ต

5.2 แบบฝึกทักษะ เรื่องการเขียนบทความ

## 6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

6.1 สิ่งที่จะวัด ความรู้ ความเข้าใจและพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

6.2 วิธีวัด ทำแบบฝึกทักษะ

6.3 เครื่องมือวัด แบบฝึกทักษะและแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

6.4 เกณฑ์การอ่านเครื่องมือวัด ทำแบบฝึกหัดการเขียนบทความได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป

7. ผลการเรียนรู้

.....  
.....  
.....  
.....  
.....  
.....  
.....  
.....

8. ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ

.....  
.....  
.....  
.....  
.....

ลงชื่อ .....

(นางพรทิพย์ ชังธาดา)  
อาจารย์ประจำวิชาและผู้วิจัย



## ใบงาน

**คำชี้แจง** ให้นักศึกษาทำใบงานโดยศึกษาบทความแล้วตอบคำถามต่อไปนี้

1. ความหมายของบทความ
  2. องค์ประกอบของบทความ
  3. ลักษณะของบทความ
  4. ประเภทของบทความ
- 
1. นักศึกษานำเสนองานหน้าชั้น
  2. เขียนบทความคนละ 1 เรื่อง โดยทำตามขั้นตอนต่อไปนี้
    - 2.1 เลือกเรื่อง
    - 2.2 รวบรวมข้อมูล
    - 2.3 กำหนดจุดมุ่งหมาย
    - 2.4 การวางโครงเรื่อง
    - 2.5 ลงมือเขียน
    - 2.6 ทบทวน

## แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

วิทยาลัยสาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์

ชั้นปีที่ 2

รายวิชา ED 1023 หลักการอ่านและการเขียนภาษาไทย

เวลา 2 ชั่วโมง

เรื่อง การเขียนสารคดี

ระหว่างเวลา 8.30-11.30 น.

วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2565, 1 มีนาคม 2565

---

### 1.สาระสำคัญ

สารคดีเป็นงานเขียนหรือวรรณกรรมร้อยแก้วในลักษณะตรงข้ามกับบันเทิงคดี (Fiction) มุ่งให้สาระความรู้ต่อผู้อ่านเป็นเบื้องต้นมีความบันเทิงเป็นเบื้องหลัง มุ่งแสดงความรู้เป็นสำคัญซึ่งอาจจะเขียนเชิงอธิบาย เชิงวิจารณ์ เชิงแนะนำสั่งสอน สารคดีจำแนกเป็นบทความ ชีวประวัติอัตชีวประวัติ ในส่วนขององค์ประกอบของสารคดี เริ่มต้นด้วย บทนำ เนื้อเรื่อง และบทสรุป สำหรับหลักการเขียนเริ่มจาก (1)การเลือกเรื่อง (2) การใช้ภาษาควรใช้ภาษาชัดเจนถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ (3) ไม่ยาวจนเกินไป ส่วนขั้นตอนการเขียนเริ่ม (1) การเตรียมตัว (2) การลงมือเขียน (3) การทบทวน

### 2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 อธิบายความหมายของสารคดีได้
- 2.2 บอกประเภทของสารคดีได้
- 2.3 บอกหลักการเขียนสารคดีได้
- 2.4 อธิบายขั้นตอนการเขียนสารคดีได้
- 2.5 เขียนสารคดีตามที่กำหนดให้ได้

### 3. สาระการเรียนรู้

- 3.1 ความหมายของสารคดี
- 3.2 ประเภทของสารคดี
- 3.3 หลักการเขียนสารคดี
- 3.4 ขั้นตอนการเขียนสารคดี
- 3.5 การเขียนสารคดี

### 4. กิจกรรมการเรียนรู้

4.1 อาจารย์นำเข้าสู่บทเรียน โดยวิธีสนทนากับนักศึกษาเกี่ยวกับประสบการณ์การอ่านสารคดีโดยสุ่มตัวอย่างมา 3 คน จากนั้นอาจารย์ซักถามและแสดงความคิดเห็นประกอบจากนั้นจึงสรุปประเด็นสำคัญและโยงเข้าสู่บทเรียนเรื่องการเขียนสารคดี

4.2 อาจารย์แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และอธิบายขั้นตอนการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้โดยจะเริ่มจากกิจกรรมการศึกษาเกี่ยวกับการหาความหมาย หลักการ และประเภทของสารคดี พร้อมขั้นตอนการเขียน กิจกรรมการเขียน และสรุปสารคดี

4.3 อาจารย์ให้นักศึกษาหาความหมาย ลักษณะ ประเภท และหลักการเขียนสารคดีพร้อมทั้งขั้นตอนการเขียนสารคดีจากแบบฝึกทักษะ พร้อมศึกษาเพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ต(google and YouTube) จากนั้นแบ่งนักศึกษาออกเป็น 3 กลุ่ม เสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ดังนี้

- (1) เรื่องความหมายของสารคดี
- (2) เรื่องลักษณะและหลักการเขียนสารคดี
- (3) เรื่องขั้นตอนการเขียนสารคดี

4.4 นักศึกษาแต่ละกลุ่มเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนอาจารย์และนักศึกษากลุ่มที่ไม่ได้เสนอผลงานวิจารณ์ เสนอแนะจนครบทุกกลุ่ม พร้อมทั้งประเมินผลงานกลุ่ม

4.5 อาจารย์ให้นักศึกษาเขียนสารคดีคนละ 1 เรื่องและนำเสนออาจารย์ในคาบต่อไป

4.6 อาจารย์และนักศึกษาร่วมกันสรุปสาระการเรียนรู้ในประเด็นต่อไปนี้

- (1) สารคดีคืออะไร
- (2) สารคดีมีลักษณะอย่างไร
- (3) สารคดีมีหลักการเขียนอย่างไร
- (4) ขั้นตอนการเขียนสารคดีมีอะไรบ้าง

4.7 อาจารย์แจ้งผลการเรียนรู้และเสนอแนะการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งต่อไป

## 5. สื่อการเรียนรู้

5.1 แบบฝึกทักษะ เรื่องการเขียนสารคดี

5.2 สื่ออินเทอร์เน็ต (google and Otobe)

## 6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

6.1 สิ่งที่จะวัด ความรู้ความเข้าใจ ผลงาน,พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

6.2 วิธีวัด ทำแบบฝึกทักษะ แบบทดสอบและประเมินผลงาน

6.3 เครื่องมือวัด แบบประเมิน แบบทดสอบ และแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

6.4 เกณฑ์การอ่านเครื่องมือวัด ทำแบบทดสอบได้ร้อยละ 80 ขึ้นไป ผลงานอยู่ในระดับดีขึ้นไป

7. ผลการเรียนรู้

.....  
.....  
.....  
.....  
.....  
.....

8. ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ

.....  
.....  
.....  
.....  
.....  
.....

ลงชื่อ .....

(นางพรทิพย์ ชังธาดา)  
อาจารย์ประจำวิชาและผู้วิจัย

## แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์

ชั้นปีที่ 2

รายวิชา ED 1023 หลักการอ่านและการเขียนภาษาไทย

เวลา 6 ชั่วโมง

เรื่อง ทดสอบและปัจฉินิเทศ

ระหว่างเวลา 8.30-11.30 น.

วันที่ 8 , 15 มีนาคม 2565

### 1.สาระสำคัญ

การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะดำเนินการหลังจากที่ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบ 8 เรื่องแล้ว เมื่อนำข้อมูลไปเปรียบเทียบกับข้อมูลก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากนั้นการปัจฉินิเทศยังเป็นการสรุป สาระการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการอ่านและการเขียนของตนเองต่อไป

### 2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 อธิบายความหมายของปัจฉินิเทศได้
- 2.2 อธิบายขั้นตอนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้
- 2.3 สรุปสาระสำคัญรายวิชา ED 1023 หลักการอ่านและการเขียนภาษาไทยได้
- 2.4 ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนตามที่กำหนดให้ได้

### 3. สาระการเรียนรู้

- 3.1 การปัจฉินิเทศ
- 3.2 การทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

### 4. กิจกรรมการเรียนรู้

- 4.1 อาจารย์นำเข้าสู่บทเรียน โดยให้ผู้เรียนตอบคำถามต่อไปนี้
  - (1) รายวิชานี้มีเนื้อหาสาระอะไรบ้าง
  - (2) รายวิชานี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับอะไรบ้าง
 เมื่อนักศึกษาตอบคำถามครบทุกข้อแล้วอาจารย์สรุปประเด็นสำคัญและโยงเข้าสู่บทเรียนเรื่องการปัจฉินิเทศและการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน
- 4.2 อาจารย์แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และอธิบายขั้นตอนการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้
- 4.3 อาจารย์และนักศึกษาร่วมกันสรุปสาระการเรียนรู้จากเรื่องต่อไปนี้
  - (1) การอ่านจับใจความ
  - (2) การอ่านวิเคราะห์ความ
  - (3) การอ่านตีความ
  - (4) การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ
  - (5) การเขียนเรียงความ

(6) การเขียนบทความ

(7) การเขียนย่อความ

(8) การเขียนสารคดี

4.4 อาจารย์อธิบายการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและนักศึกษาทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากนั้นอาจารย์สรุปการวิจัยและกล่าวปัจฉิมนิเทศ

#### 5. สื่อการเรียนรู้

5.1 แบบฝึกทักษะจำนวน 8 เล่ม

5.2 สื่ออินเทอร์เน็ต

#### 6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

6.1 สิ่งที่จะวัด ความรู้ความเข้าใจ

6.2 วิธีวัด ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

6.3 เครื่องมือวัด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

6.4 เกณฑ์การอ่านเครื่องมือวัด ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนได้ถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไป

7. ผลการเรียนรู้

.....  
.....  
.....  
.....  
.....  
.....  
.....

8. ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ

.....  
.....  
.....  
.....  
.....  
.....  
.....

ลงชื่อ .....

(นางพรทิพย์ ชังธาดา)  
อาจารย์ประจำวิชาและผู้วิจัย

ภาคผนวก ง  
คุณธรรมจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์





ที่ จว. ๒๗๕/๒๕๖๖

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการทำวิจัยในคน  
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

๑. ชื่อโครงการวิจัย

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยใช้แบบฝึกทักษะ

TITLE : DEVELOPMENT READING AND WRITING SECOND YEAR THAI PRE-SERVICE TEACHERS EDUCATION BUDDHIST KALASIN COLLEGE, MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY BY EXERCISE BOOK 2

๒. ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย

ทองคำ เกษจันทร์

๓. ผลการพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรมการทำวิจัยในคน

คณะกรรมการจริยธรรมการทำวิจัยในคน สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ มติที่ ๓๙๑/๒๕๖๖ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โครงการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามหลักการของจริยธรรมการทำวิจัยในคน โดยที่ผู้วิจัยเคารพสิทธิและศักดิ์ศรี ในความเป็นมนุษย์ ไม่มีการล่วงละเมิดสิทธิ และไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ตัวอย่างการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง และผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย

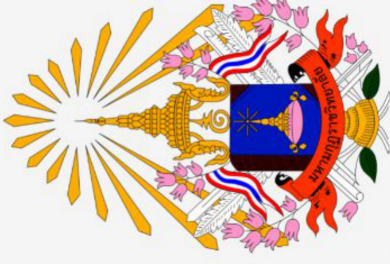
จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยในขอบข่ายของโครงการวิจัยที่เสนอได้ ตั้งแต่วันที่ออกเอกสารรับรองผลการพิจารณาการทำวิจัยในคนฉบับนี้ จนถึงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗

ออกให้ ณ วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖

ลงนาม

(พระมหามหาวินทร์ ปุริสุตตโม, ผศ.ดร.)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการทำวิจัยในคน  
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย



# สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วุฒิปัตร์ฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

นางพรทิพย์ ชั่งชาดา

ได้ผ่านการอบรมหลักสูตรจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ (จำนวน ๖ ชั่วโมง)

จัดโดยสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม  
วุฒิปัตร์นี้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๖

ขอให้เจริญในธรรมและหน้าที่การงานเป็นนิตย์เทอญ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

  
พระมหาบุญนา สานวิโร, ผศ.ดร.)

รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัยญาณสังวร

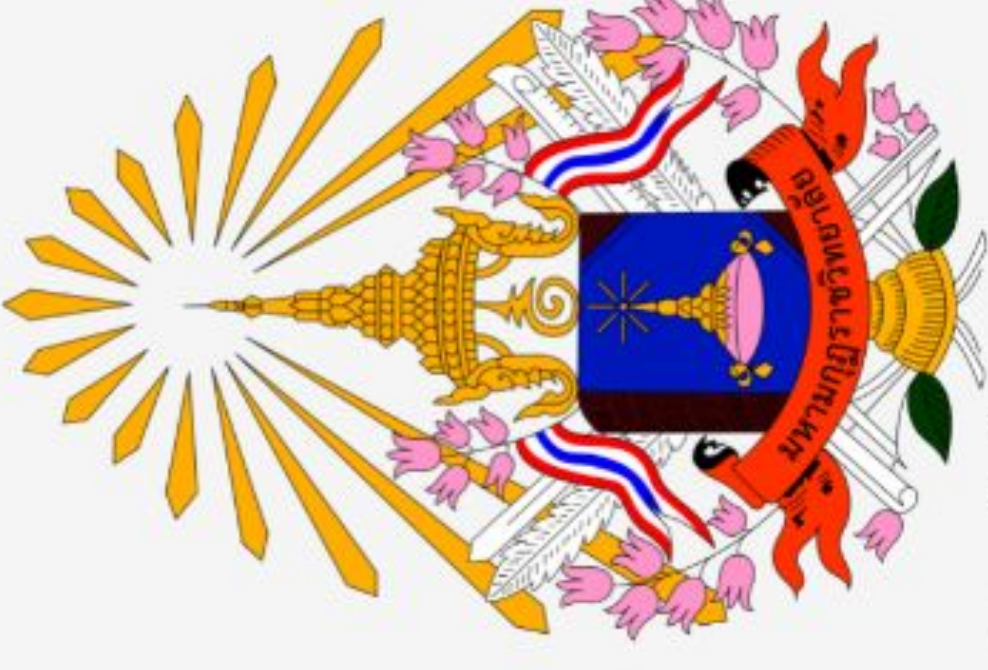


(พระเทพวัชรเมธี, ผศ.ดร.)  
อธิการบดี



(ศ.เกียรติคุณ ดร.พญ.จันทรา เหล่าถาวร กาบวัง)  
ประธานมูลนิธิ SIDCER-FERCAP





# สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วุฒิปัตริฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

นายทองคำ เกษจันทร

ได้ผ่านการอบรมหลักสูตรจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ (จำนวน ๖ ชั่วโมง)

จัดโดยสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม  
วุฒิปัตรินี้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๖

ขอให้เจริญในธรรมและหน้าที่การงานเป็นนิตย์เทอญ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

  
พระมहाบุญนา ชานวีโร, ผศ.ดร.

(พระเทพวชิรเมธี, ผศ.ดร.)

รักษารในตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัยญาณสังวร

  
พระมहाบุญนา ชานวีโร

(พระเทพวชิรเมธี, ผศ.ดร.)

อธิการบดี

  
Phromthong Chantana

(ศ.เกียรติคุณ ดร.พญ.จันทรา เหล่าถาวร กาบวัง)

ประธานมูลนิธิ SIDCER-FERCAP



## ประวัตินักวิจัย

ชื่อ/นามสกุล : นางพรทิพย์ ชังธาดา  
 ตำแหน่ง : อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย  
 ประวัติการศึกษา : พ.ศ. 2532 กศ.ม. การศึกษามหาบัณฑิต (ภาษาไทย)  
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม  
 : พ.ศ. 2522 กศ.บ. การศึกษามหาบัณฑิต (ภาษาไทย)  
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม

### ประวัติการทำงาน

: พ.ศ. 2532 ประธานการทำผลงานทางวิชาการของคณาจารย์จังหวัดมหาสารคาม  
 สำนักงานคณาจารย์ จังหวัดมหาสารคาม  
 : พ.ศ. 2532 หัวหน้าสำนักงานวิชาการ โรงเรียนผดุงนารี จังหวัดมหาสารคาม  
 : พ.ศ. 2535 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนผดุงนารี  
 จังหวัดมหาสารคาม  
 : พ.ศ. 2540 อาจารย์พิเศษวิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคาม  
 วิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม  
 : พ.ศ. 2547 ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนผดุงนารี จังหวัดมหาสารคาม  
 : พ.ศ. 2547 อาจารย์พิเศษตรวจการศึกษาระดับและวิทยานิพนธ์  
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม  
 : พ.ศ. 2564 เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต  
 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย  
 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม  
 วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์

### ผลงานทางวิชาการ

: ทองคำ เกษจันทร์; พรทิพย์ ชังธาดา และคณะ. (2560). สภาพการจัดกิจกรรม  
 การเรียนการสอนของคณาจารย์วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ  
 กาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. วารสารบัณฑิตศึกษา  
 ปริทรรศน์, ปีที่ 13 ฉบับที่ 2  
 : พรทิพย์ ชังธาดา; ทองคำ เกษจันทร์ และคณะ. (2561). หมอภาษากับการ  
 พัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักศึกษาวิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิม  
 พระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. วารสาร  
 ศึกษาศาสตร์ มมร. ปีที่ 6 ฉบับที่ 1  
 : พรทิพย์ ชังธาดา; ทองคำ เกษจันทร์ และคณะ. (2563). การสอนฟังให้ง่ายและ  
 สนุกได้อย่างไร. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม  
 การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ (Symposium) 2020,  
 ปีที่ 2 ครั้งที่ 2 ฉบับที่ 2

- : ทองคำ เกษจันทร์; พรทิพย์ ชังธาดา และคณะ. (2563). ข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแกปะราษฎร์นิยม ตำบลเชียงเครือ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 18 และการประชุมระดับนานาชาติ ครั้งที่ 2 (Symposium) 2020, ปีที่ 2 ครั้งที่ 2 ฉบับที่ 2
- : สุแทน โคตรภูเวียง; พรทิพย์ ชังธาดา และคณะ. (2563). การพัฒนาการเขียนมาตราตัวสะกดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 18 และการประชุมระดับนานาชาติ ครั้งที่ 2 (Symposium) 2020, ปีที่ 2 ครั้งที่ 2 ฉบับที่ 2

### ผลงานวิจัย

- : พรทิพย์ ชังธาดา; ทองคำ เกษจันทร์ และคณะ. (2560). หมอภาษากับการพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักศึกษา วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- : ทองคำ เกษจันทร์; พรทิพย์ ชังธาดา และคณะ. (2560). สภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของคณาจารย์วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- : ทองคำ เกษจันทร์; พรทิพย์ ชังธาดา และคณะ. (2561). การพัฒนาหลักการอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ.

### สถานที่ทำงานปัจจุบัน

- : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม  
วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์  
84/1 ถ. ถีนานนท์ ต. กาฬสินธุ์ อ. เมือง จ. กาฬสินธุ์ 46000

## ประวัตินักวิจัยร่วม

- ชื่อ/นามสกุล : นายสุแทน โคตรภูเวียง  
 ตำแหน่ง : อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย  
 ประวัติการศึกษา: พ.ศ. 2533 ศษ.ม. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา)  
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่  
 : พ.ศ. 2524 ค.บ. ครุศาสตรบัณฑิต (ภาษาไทย)  
 วิทยาลัยครูมหาสารคาม  
 : พ.ศ. 2526 กศ.บ. การศึกษาระดับบัณฑิต (สังคมศึกษา)  
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม  
 : พ.ศ. 2526 ศษ.บ. ศึกษาศาสตรบัณฑิต (บริหารการศึกษา)  
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช  
 : พ.ศ. 2546 ค.บ. ครุศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ)  
 วิทยาลัยครูมหาสารคาม

### ประวัติการทำงาน

- : พ.ศ. 2541 หัวหน้าแผนงาน โรงเรียนผดุงนารี จังหวัดมหาสารคาม  
 : พ.ศ. 2543 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนผดุงนารี  
 จังหวัดมหาสารคาม  
 : พ.ศ. 2543 ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนผดุงนารี จังหวัดมหาสารคาม  
 : พ.ศ. 2564 เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต  
 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย  
 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย  
 วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์

### ผลงานทางวิชาการ

- : พรทิพย์ ชังธาดา; สุแทน โคตรภูเวียง และคณะ. (2561). หมอภาษากับการ  
 พัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักศึกษาวิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิม  
 พระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย. วารสาร  
 ศึกษาศาสตร์ มมร. ปีที่ 6 ฉบับที่ 1  
 : พรทิพย์ ชังธาดา; สุแทน โคตรภูเวียง และคณะ. (2563). การสอนฟังให้ง่ายและ  
 สนุกได้อย่างไร. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย  
 การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ (Symposium) 2020,  
 ปีที่ 2 ครั้งที่ 2 ฉบับที่ 2  
 : ทองคำ เกษจันทร์; สุแทน โคตรภูเวียง และคณะ. (2563). ข้อบกพร่องในการ  
 อ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแกเปะ  
 ราษฎร์นิยม ตำบลเชียงเครือ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์. บัณฑิต  
 วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย การประชุมวิชาการ

ระดับชาติ ครั้งที่ 18 และการประชุมระดับนานาชาติ ครั้งที่ 2

(Symposium) 2020, ปีที่ 2 ครั้งที่ 2 ฉบับที่ 2

: สุแทน โคตรภูเวียง; พรทิพย์ ชังธาดา และคณะ. (2563). การพัฒนาการเขียน  
มาตราตัวสะกดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา  
ปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช  
วิทยาลัย การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 18 และการประชุมระดับ  
นานาชาติ ครั้งที่ 2 (Symposium) 2020, ปีที่ 2 ครั้งที่ 2 ฉบับที่ 2

#### ผลงานวิจัย

: สุแทน โคตรภูเวียง และคณะ. (2563). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน  
รายวิชาการบูรณาการการจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาไทยนักศึกษา  
ชั้นปีที่ 4 โดยใช้เอกสารประกอบการสอนและกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ.

#### สถานที่ทำงานปัจจุบัน

: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์

84/1 ถ. ถีนานนท์ ต. กาฬสินธุ์ อ. เมือง จ. กาฬสินธุ์ 46000

## ประวัตินักวิจัยร่วม

- ชื่อ/นามสกุล : นายอรรถ เทียบปัด  
 ตำแหน่ง : อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย  
 ประวัติการศึกษา: พ.ศ. 2530 กศ.ม. การศึกษามหาบัณฑิต (การมัธยมศึกษา-การสอนภาษาไทย)  
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร  
 : พ.ศ. 2524 กศ.บ. การศึกษามหาบัณฑิต (ภาษาไทย)  
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

### ประวัติการทำงาน

- : พ.ศ. 2526 ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนห้วยเม็กวิทยาคม  
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24  
 : พ.ศ. 2544 ผู้อำนวยการโรงเรียนห้วยหินวัฒนาลัย  
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24  
 : พ.ศ. 2545 ผู้อำนวยการโรงเรียนกุดเรือพิทยาคาร  
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23  
 : พ.ศ. 2546 ผู้อำนวยการโรงเรียนแก่นางาจารย์พิทยาคม  
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24  
 : พ.ศ. 2547 ผู้อำนวยการโรงเรียนดงมูลวิทยาคม  
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24  
 : พ.ศ. 2551 ผู้อำนวยการกองการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม  
 องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์  
 : พ.ศ. 2554 ที่ปรึกษานายกองการบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์  
 องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์  
 : พ.ศ. 2554 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต  
 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย  
 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย

### ผลงานทางวิชาการ

- : ทองคำ เกษจันทร์; อรรถ เทียบปัด และคณะ. (2560). สภาพการจัดกิจกรรม  
 การเรียนการสอนของคณาจารย์วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ  
 กาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย. วารสารบัณฑิตศึกษา  
 ปริทรรศน์, ปีที่ 13 ฉบับที่ 2  
 : พรทิพย์ ชังธาดา; อรรถ เทียบปัด และคณะ. (2561). หมอภาษากับการ  
 พัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักศึกษาวิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิม  
 พระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย. วารสาร  
 ศึกษาศาสตร์ มมร. ปีที่ 6 ฉบับที่ 1



- : พรทิพย์ ชังธาดา; อรรถ เทียบปัด และคณะ. (2563). การสอนฟังให้ง่ายและสนุกได้อย่างไร. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ (Symposium) 2020, ปีที่ 2 ครั้งที่ 2 ฉบับที่ 2
- : ทองคำ เกษจันทร์ อรรถ เทียบปัด และคณะ. (2563). ข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแกปะราษฎร์นิยม ตำบลเชียงเครือ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 18 และการประชุมระดับนานาชาติ ครั้งที่ 2 (Symposium) 2020, ปีที่ 2 ครั้งที่ 2 ฉบับที่ 2
- : สุแทน โคตรภูเวียง; อรรถ เทียบปัด และคณะ. (2563). การพัฒนาการเขียนมาตราตัวสะกดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 18 และการประชุมระดับนานาชาติ ครั้งที่ 2 (Symposium) 2020, ปีที่ 2 ครั้งที่ 2 ฉบับที่ 2
- : พินโย พรหมเมือง; อรรถ เทียบปัด และคณะ. (2564). ความเข้าใจต่อการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูและนักศึกษาครู. สิกขวารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล, ปีที่ 8 ฉบับที่ 1

#### ผลงานวิจัย

- : พรทิพย์ ชังธาดา; อรรถ เทียบปัด และคณะ. (2560). หมอภาษากับการพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักศึกษา วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- : ทองคำ เกษจันทร์; อรรถ เทียบปัด และคณะ. (2560). สภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของคณาจารย์วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

#### สถานที่ทำงานปัจจุบัน

- : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย  
วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์  
84/1 ถ. ถีนานนท์ ต. กาฬสินธุ์ อ. เมือง จ. กาฬสินธุ์ 46000

## ประวัตินักวิจัยร่วม

- ชื่อ/นามสกุล : นายทองคำ เกษจันทร์
- ตำแหน่ง : อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
- ประวัติการศึกษา: พ.ศ. 2546 กศ.ม. การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา)  
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- : พ.ศ. 2543 พธ.บ. พุทธศาสตรบัณฑิต (การสอนภาษาไทย)  
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- : พ.ศ. 2535 น.ธ.เอก นักระรมชั้นเอก สำนักเรียนวัดกระแจะใหญ่  
จังหวัดศรีสะเกษ
- : พ.ศ. 2538 ป.ธ. 4 เปรียญธรรมสี่ประโยค สำนักเรียนวัดธาตุ จังหวัดขอนแก่น
- ประวัติการทำงาน
- : พ.ศ. 2543 ครูสอน โรงเรียนพระปริยัติธรรมสามัญศึกษา  
อีสานราชวิทยานุสรณ์ จังหวัดบุรีรัมย์
- : พ.ศ. 2544 ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ  
โรงเรียนพระปริยัติธรรมสามัญศึกษา  
อีสานราชวิทยานุสรณ์ จังหวัดบุรีรัมย์
- : พ.ศ. 2545 หัวหน้าหมวดภาษาไทย โรงเรียนพระปริยัติธรรมสามัญศึกษา  
อีสานราชวิทยานุสรณ์ จังหวัดบุรีรัมย์
- : พ.ศ. 2547 อาจารย์บรรยายพิเศษ มจร.วิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์
- : พ.ศ. 2548 ผู้ประเมินภายนอก สมศ. (ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน)
- : พ.ศ. 2550 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต  
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย  
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย  
วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์
- : พ.ศ. 2554 เลขาธิการหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต  
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย  
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย  
วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์
- : พ.ศ. 2554 กรรมการตรวจและประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน  
หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย  
และสาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา  
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- : พ.ศ. 2564 หัวหน้ากลุ่มงานบริการวิชาการ  
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย  
วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์

### ผลงานทางวิชาการ

- : ทองคำ เกษจันทร์; พรทิพย์ ชังธาดา และคณะ. (2560). สภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของคณาจารย์วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย. วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์, ปีที่ 13 ฉบับที่ 2
- : พินโย พรหมเมือง; ทองคำ เกษจันทร์ และคณะ. (2560). สมรรถนะของนักศึกษาครูด้านการสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21 วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, ปีที่ 11 ฉบับที่ 3
- : พระครูสุนทรวิเชียร; ทองคำ เกษจันทร์ และคณะ. (2560). การพัฒนาคุณลักษณะความเป็นพุทธศาสนิกชนด้วยการจัดกิจกรรมตอบปัญหาธรรมะ. การประชุมวิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติ ครั้งที่ 4 มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, ปีที่ 4 ฉบับที่ 4
- : ทองคำ เกษจันทร์. (2561). รูปแบบการพัฒนาทักษะการอ่านที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ระดับประถมศึกษา : ศึกษากรณีโรงเรียนคำโพนทองราษฎร์นิยม อำเภอภมกลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์. วารสารศึกษาศาสตร์ มมร, ฐาน TCI กลุ่ม 2 ปีที่ 6 ฉบับที่ 2
- : พรทิพย์ ชังธาดา; ทองคำ เกษจันทร์ และคณะ. (2561). หมอภาษากับการพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักศึกษาวิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย. วารสารศึกษาศาสตร์ มมร. ปีที่ 6 ฉบับที่ 1
- : พรทิพย์ ชังธาดา; ทองคำ เกษจันทร์ และคณะ. (2563). การสอนฟังให้ง่ายและสนุกได้อย่างไร. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ (Symposium) 2020, ปีที่ 2 ครั้งที่ 2 ฉบับที่ 2
- : ทองคำ เกษจันทร์ และคณะ. (2563). ข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแกเปะราษฎร์นิยม ตำบลเชียงเครือ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 18 และการประชุมระดับนานาชาติ ครั้งที่ 2 (Symposium) 2020, ปีที่ 2 ครั้งที่ 2 ฉบับที่ 2
- : สุแทน โคตรภูเวียง; ทองคำ เกษจันทร์ และคณะ. (2563). การพัฒนาการเขียนมาตราตัวสะกดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 18 และการประชุมระดับนานาชาติ ครั้งที่ 2 (Symposium) 2020, ปีที่ 2 ครั้งที่ 2 ฉบับที่ 2

- : พินโย พรหมเมือง; ทองคำ เกษจันทร์ และคณะ. (2564). ความเข้าใจต่อการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูและนักศึกษาครู. สิกขวารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล, ปีที่ 8 ฉบับที่ 1
- : อาทิตย์ ชูชัย; ทองคำ เกษจันทร์ และคณะ. (2564). การพัฒนาชุมชนเชิงพุทธแบบบูรณาการขององค์การบริหารส่วนตำบลสนับทึบ อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ, ปีที่ 6 ฉบับที่ 9
- : ทองคำ เกษจันทร์. (2564). การพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วารสารวิชาการธรรมทรศน์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น, ปีที่ 21 ฉบับที่ 3
- : ทองคำ เกษจันทร์. (2565). คุณลักษณะผู้นำการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัล. วารสารพุทธศาสตร์ มจร อุบลราชธานี, ปีที่ 4 ฉบับที่ 2
- : ทองคำ เกษจันทร์. (2565). ผู้บริหารสถานศึกษากับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเพื่อการบริหารสถานศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21. วารสารพุทธศาสตร์ มจร อุบลราชธานี, ปีที่ 4 ฉบับที่ 2
- : ทองคำ เกษจันทร์. (2565). แนวทางการสอนภาษาไทยในยุคศตวรรษที่ 21. วารสารพุทธศาสตร์ มจร.อุบลราชธานี (TCI) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี, ปีที่ 4 ฉบับที่ 2
- : อาทิตย์ ชูชัย; ทองคำ เกษจันทร์ และคณะ. (2565) พุทธวิธี : การสื่อสารทางการเมือง. วารสาร มจร มนุษศาสตร์ปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ปีที่ 8 ฉบับที่ 2
- : ทองคำ เกษจันทร์. (2565) แนวทางการสอนภาษาไทยในยุคศตวรรษที่ 21. วารสารพุทธศาสตร์ มจร อุบลราชธานี ปีที่ 4 ฉบับที่ 2

#### ผลงานวิจัย

- : พินโย พรหมเมือง; ทองคำ เกษจันทร์ และคณะ. (2559) การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมสุขภาพพुरुและสุขภาพสตรี โดยใช้โยนิโสมนสิการสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี-พ.ศ. 2559.
- : พินโย พรหมเมือง; ทองคำ เกษจันทร์ และคณะ. (2559). การพัฒนาพฤติกรรมเชิงคุณธรรมจริยธรรมของตัวแทนผู้นำในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเยาวชนในสถานศึกษา โดยใช้ KIT MODEL.
- : พินโย พรหมเมือง; ทองคำ เกษจันทร์ และคณะ. (2559). ผลการประเมินโครงการปฏิบัติธรรมถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชด้วยการผสมผสานรูปแบบการประเมินของไทเลอร์และสแต็ก.

- : ทองคำ เกษจันทร์. (2560). รูปแบบการพัฒนาทักษะการอ่านที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในระดับประถมศึกษา : กรณีศึกษาโรงเรียนคำโพนทอง ราษฎร์นิยม.
- : พรทิพย์ ชังธาดา; ทองคำ เกษจันทร์ และคณะ. (2560). หมอภาษากับการ พัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักศึกษา วิทยาลัยศาสนศาสตร์ เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- : ทองคำ เกษจันทร์; พรทิพย์ ชังธาดา และคณะ. (2560). สภาพการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนของคณาจารย์วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ กาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- : พินโย พรหมเมือง; ทองคำ เกษจันทร์ และคณะ. (2560). การพัฒนาขีด ความสามารถของพระสงฆ์ในการพัฒนาความเป็นพลเมืองของชุมชน.
- : พินโย พรหมเมือง; ทองคำ เกษจันทร์ และคณะ. (2560). สมรรถนะของนักศึกษา ครูด้านการสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21 วิทยาลัยศาสน ศาสตร์ เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- : พินโย พรหมเมือง; ทองคำ เกษจันทร์ และคณะ. (2560). การทดลองใช้ตำรา เรียนเป็นภาษาอังกฤษและแผนผังความคิดเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน.
- : ทองคำ เกษจันทร์; พรทิพย์ ชังธาดา และคณะ. (2561). การพัฒนาหลักการอ่าน และการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะ ศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิม พระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยการเรียนรู้ แบบกลุ่มร่วมมือ.

#### สถานที่ทำงานปัจจุบัน

- : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย  
วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์  
84/1 ถ. ถีนานนท์ ต. กาฬสินธุ์ อ. เมือง จ. กาฬสินธุ์ 46000